

NR 6
2007

2 listopada 2007

BIULETYN

URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI

w numerze m.in.:

- XIV Forum Florenckie
- Internetowa platforma paliwowa
- Problemy w rozliczaniu za ciepło
- Rozwiązywanie spraw spornych

Urząd Regulacji Energetyki
00-872 Warszawa, ul. Chłodna 64

Prezes	tel. 66-16-302 fax 66-16-300
Wiceprezes	tel. 66-16-202 fax 66-16-200
Dyrektor Generalny	tel. 66-16-102 fax 66-16-106
Gabinet Prezesa	tel. 66-16-302 fax 66-16 300
Departament Przedsiębiorstw Energetycznych	tel. 66-16-238 fax 66-16-319
Departament Taryf	tel. 66-16-210 fax 66-16-219
Departament Promowania Konkurencji	tel. 66-16-233 fax 66-16-225
Biuro Prawne	tel. 66-16-130 fax 66-16-134
Biuro Obsługi Urzędu	tel. 66-16-155 fax 66-16-177
Rzecznik Odbiorców Paliw i Energii	tel. 66-16-305 (220) fax 66-16-225 (300)

Urząd Regulacji Energetyki
e-mail: ure@ure.gov.pl
adres internetowy: www.ure.gov.pl

Szanowni Państwo,

pod koniec września br. we Florencji odbyło się XIV Europejskie Forum regulacji sektora energii elektrycznej. Tuż przed terminem jego rozpoczęcia, Komisja Europejska zaprezentowała projekty dokumentów wprowadzających zmiany prawne w 3. pakiecie energetycznym, stąd też obrady forum zdominowane zostały przez dyskusje uczestników nad zawartością tego pakietu. Szczegółową relację z obrad Forum Florenckiego przedstawia Robert Guzik. Przybliża m.in. przesłanki modyfikacji prawa, najbardziej istotne propozycje KE zmian legislacyjnych, stanowiska uczestników (poparcie bądź kwestionowanie propozycji). Ponadto autor przedstawił pozostałe prezentacje mające miejsce na forum, w tym trzy należące do CEER/ERGEG.

W połowie ub.r. podczas spotkania kolegium Wojewody Zachodniopomorskiego powstał pomysł utworzenia internetowej platformy paliwowej, mającej za zadanie gromadzenie, przetwarzanie i udostępnianie wszelkich informacji nt. stacji paliw działających na terenie woj. zachodniopomorskiego uprawnionym instytucjom państwowym. „Zasadniczym celem tego przedsięwzięcia jest eliminacja z rynku paliw nieuczciwych przedsiębiorców, w szczególności tych, którzy prowadzą obrót paliwami ciekłymi bez wymaganej koncesji bądź wprowadzają na rynek paliwo o niewłaściwej jakości.” W materiale M. Bronickiego, M. Buczka, W. Kępy zaprezentowane zostały założenia ogólne organizacji takiej platformy (mechanizm działania, podmioty mające dostęp do platformy, główne cechy bazy), zasady współdziałania wewnątrz samej platformy, obowiązujące przepisy prawne i propozycje koniecznych zmian podnoszących skuteczność w walce z przestępczością gospodarczą. Przybliżono zarówno organy kontrolujące rynek paliw ciekłych (kompetencje, uprawnienia do zwalczania nieprawidłowości), jak i samych koncesjonariuszy (ich obowiązki, występujące nieprawidłowości w zakresie obrotu paliwami ciekłymi).

Wielokrotnie do Urzędu Regulacji Energetyki kierowane są zapytania dotyczące regulacji prawnych w zakresie rozliczeń za ciepło dostarczane użytkownikom lokali w budynkach wielolokalowych. „Problematyka ta stanowi też jeden z większych problemów właścicieli (zarządców) takich budynków, ponieważ opłaty za ciepło, energię elektryczną i gaz stanowią około 75% wszystkich wydatków mieszkaniowych, w tym większość stanowią właśnie opłaty za ciepło. Należy przyznać, że zorientowanie się w tej problematyce nie jest rzeczą prostą, gdyż regulują ją przepisy przynależne do różnych dziedzin prawa, a drobna – na pozór – różnica w statusie prawnym lokali lub właścicieli (zarządców) budynków może powodować, że w poszczególnych przypadkach będą miały zastosowanie zupełnie inne przepisy.” Ten niezwykle trudny i zarazem ciekawy problem, pod kątem prawnym, przybliżają w swoim artykule Maja Czarzasty i Ryszard Taradajna.

Państwa uwadze polecamy także artykuł Radosława Walaszczyka, poświęcony rozwiązywaniu wszelkich spraw spornych, problemów powstałych pomiędzy przedsiębiorstwami energetycznymi a odbiorcami energii, przy udziale Prezesa URE, reprezentowanego w tym przypadku – na lokalnym rynku energii – przez Południowy Oddział Terenowy z siedzibą w Katowicach. Autor przedstawił wybrane sprawy i działania podejmowane w oddziale, których zadaniem było rozwiązanie problemów w zakresie dostarczania energii, z końcowym pozytywnym odbiorem zainteresowanych stron.

Redakcja

SPIS TREŚCI

Czternaste Europejskie Forum regulacji sektora energii elektrycznej (Forum Florenckie)	2
Platforma paliw – przykład współpracy w zwalczaniu przestępczości gospodarczej	4
Wybrane problemy prawne rozliczeń za ciepło dostarczane do lokali w budynkach wielolokalowych	11
Rozwiązywanie problemów dotyczących dostarczania energii – pozytywny odbiór argumentacji regulatora	16
Zarządzenie Ministra Gospodarki w sprawie nadania statutu Urzędowi Regulacji Energetyki	22
Obwieszczenie Ministra Gospodarki w sprawie ogłoszenia raportu dla Komisji Europejskiej dotyczącego wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych za 2006 r.	23
Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła	29
Uchwała Rady Ministrów w sprawie „Wieloletniego programu promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych na lata 2008-2014”	32
Rozporządzenie Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowego zakresu zbiorczego raportu kwartalnego dotyczącego rynku biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych	43
Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie sposobu i trybu wprowadzania ograniczeń w poborze gazu ziemnego	45

Nota copyright © do artykułów zamieszczonych w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki przysługuje autorom tych artykułów.

BIULETYN URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI

Wydawca: Urząd Regulacji Energetyki

Adres Redakcji: 00-872 Warszawa, ul. Chłodna 64, tel. (0-22) 661 62 22, faks: (0-22) 661 62 24

Skład i łamanie, organizacja druku i kolportaż: PWP „Gryf” SA, 06-400 Ciechanów, ul. Sienkiewicza 51, tel. (0-23) 672 32 83

Oddano do druku 22 października 2007 r. Nakład: 1500 egz. ISSN 1506-090X. Cena 12 zł (w tym 0% VAT)

Materiały fotograficzne wykorzystano za zgodą właścicieli praw autorskich. Informacji o warunkach prenumeraty udzielamy pod numerem tel. (0-22) 661 62 22

Numer konta bankowego do wpłat za prenumeratę: NBP 0/0 Warszawa 581010100028732231000000, Urząd Regulacji Energetyki (Biuletyn URE)

www.ure.gov.pl

CZTERNASTE EUROPEJSKIE FORUM REGULACJI SEKTORA ENERGII ELEKTRYCZNEJ (FORUM FLORENCKIE) FLORENCJA, 24-25 WRZEŚNIA 2007 R.

Robert Guzik

Tegoroczne Forum Florenckie odbyło się zaledwie kilka dni po przedstawieniu przez Komisję Europejską projektów dokumentów daleko idących zmian legislacyjnych wchodzących w skład tzw. 3. pakietu energetycznego. Siłą rzeczy dyskusje nad zawartością pakietu zdominowały zarówno oficjalną jak i kuluarową część obrad. Dla uczestników¹⁾ była to bowiem pierwsza okazja do publicznej wymiany poglądów na temat proponowanych przez Komisję rozwiązań.

Krótką prezentacją 3. pakietu stanowiła wstęp do wygłaszania oficjalnych stanowisk i mniej formalnych komentarzy. Jako przesłanki modyfikacji prawa wskazano brak faktycznej niezależności operatorów systemów przesyłowych (OSP), będących w wielu krajach podmiotami zintegrowanymi pionowo, zróżnicowane kompetencje i możliwości działania krajowych organów regulacji, brak przejrzystości rynków energii i ich wysoką koncentrację oraz niewystarczającą współpracę między OSP. Do najistotniejszych proponowanych przez KE zmian należą: unbundling właścicielski (któremu sprzeciwili się przedstawiciele rządów Francji i Niemiec), zwiększenie niezależności regulatorów krajowych (szeroko popierane przez praktycznie wszystkie stowarzyszenia konsumenckie i przemysłowe), sformalizowana współpraca międzyoperatorska (w formie ENTSO), zamiar utworzenia europejskiej agencji regulacyjnej (ACER) oraz zobowiązania związane ze wzrostem przejrzystości rynku (krytykowane przede wszystkim

przez Eurelectric). Po raz pierwszy pojawiło się też hasło solidarności energetycznej między państwami.

Należy podkreślić, że pakiet został generalnie odebrany bardzo pozytywnie, co świadczy o tym, że w powszechnym odczuciu dotychczasowe rozwiązania były dalekie od doskonałości. Decydując się na tak radykalny projekt KE uznała pośrednio ten fakt, mimo, iż jeszcze do niedawna główne akcenty kładła na właściwe wdrożenie obu dyrektyw rynkowych z 2003 r. i rozporządzeń 1228 i 1775, jednocześnie odmawiając dyskusji nad wadami tkwiącymi w samej legislacji²⁾. Jednym z głównych problemów stał się paraliż inwestycyjny w nowe połączenia sieciowe – szczególnie transgraniczne, spowodowany z jednej strony przewlekłością procedur administracyjnych, z drugiej niejednoznaczny wynikami projekcji finansowych. Obecnie stało się jasne, że nawet idealne wdrożenie istniejących przepisów wspólnotowych we wszystkich krajach członkowskich nie wystarczy do realizacji hasła „dokończenia budowy wewnętrznego rynku energii”, które po niepowodzeniu Strategii Lizbońskiej jest teraz motywem przewodnim działań Komisji na polu energetyki. Ważnym sygnałem zawartym w podsumowaniu Forum jest również wola jak najszybszego zakończenia procesu komitologii i wejścia w życie nowych przepisów.

Co oczywiste, poparcie dla idei wzmocnienia niezależności regulatorów krajowych wyraził przewodniczący CEER – Sir John Mogg (regulatorzy na Forum nie wypowiadają się indywidualnie, ograniczając się do zaprezentowania uzgodnionego wcześniej stanowiska). Pewien niepokój CEER budzą przy tym niejasno określone kompetencje ACER, zwłaszcza w odniesieniu do nowej, sformalizowanej organizacji operatorów systemów przesyłowych – ENTSO. Sami operatorzy przyjęli z nieskrywaną satysfakcją prawie wszystkie propozycje zawarte w pakiecie, deklarując jednocześnie podjęcie niezwłocznie (nawet przed przyjęciem pakietu w ostatecznym kształcie) prac nad koncepcją tzw. europejskiej sieci przesyłowej.

1) W posiedzeniach Forum oprócz przedstawicieli Komisji Europejskiej, CEER/ERGEG, rządów i organów regulacyjnych państw członkowskich, kandydujących do UE (Chorwacji, Macedonii i Turcji) i innych (Albania, Bośnia i Hercegowina, Czarnogóra, Norwegia i Szwajcaria), reprezentowane były następujące organizacje: ETSO – European Transmission System Operators, CEDEC – European Federation of Local Public Energy Distribution Companies, EURELECTRIC – Union of the Electricity Industry, EFET – European Federation of Energy Traders, EUROPEX – Association of European Power Exchanges, GEODE – European independent distribution companies of gas and electricity, IFIEC – International Federation of Industrial Energy Consumers, CEFIC – European Chemical Industry Council, IEA – International Energy Agency, CENTREL/CEPS, UCTE – Union for the Coordination of Transmission of Electricity, NORDEL – association for electricity co-operation in the Nordic countries i CONSENTEC.

2) Przykładowo podczas 12. Forum w 2005 r. przedstawiciele KE skrytykowali pomysł utworzenia jednego, europejskiego OSP, jednocześnie pozytywnie ocenili istniejącą strukturę. Sceptyczny był wówczas również CEER.

Eurelectric tradycyjnie zakwestionował zasadność unbundlingu właścicielskiego przedstawiając po raz kolejny własną koncepcję regionalnego, niezależnego OSP, tzw. RIO (Regional Independent Operator). Najdalej idące poparcie dla rozwiązań proponowanych w 3. pakiecie wyraził przedstawiciel EFET – Peter Styles. Sugerował też, nieco odbiegając od tematu, że KE powinna bardziej zdecydowanie zwalczać regulację cen w obrocie energią, utrzymywaną w niektórych krajach, jako poważną barierę rozwoju rynku.

Oprócz zaprezentowania pakietu przez KE trzy prezentacje przedstawił CEER/ERGEG. Pierwsza dotyczyła opracowanego na zlecenie KE raportu zgodności z Rozporządzeniem 1228 (*Regulation 1228 Compliance Report*). Przedstawiciel KE nie ukrywał rozczarowania efektem tej pracy, który uznał za zbyt ogólny, i wyraził oczekiwanie, że w 2008 r. taki Raport będzie zawierał szczegółowy opis wszystkich naruszeń rozporządzenia³⁾. Podkreślił jednak, że celem monitorowania jest identyfikacja stopnia wdrożenia wymagań prawnych i jak najszybsze doprowadzenie do usunięcia niezgodności, a nie wymierzanie kar.

Druga prezentacja regulatorów dotyczyła przejrzystości funkcjonowania rynków energii, przede wszystkim rodzaju, zakresu oraz zasad publikacji informacji przez poszczególnych uczestników rynku. Jest ona efektem prawie dwuletnich prac prowadzonych głównie w ramach Regionalnej Inicjatywy Energetycznej Europy Północnej. Porozumienie zawarte w regionie przedstawiane jest jako wzór dla innych operatorów. Forum podkreśliło znaczenie szybkiego i jednolitego wdrożenia zasad przejrzystości we wszystkich regionach, a KE wyraziła pogląd, że należy je wdrażać niezwłocznie, nie czekając na przyjęcie zmian legislacyjnych.

Kolejnym punktem programu była informacja ERGEG o postępie prac w ramach Regionalnych Inicjatyw Energetycznych. Raport (*Coherence and Convergence Report*) został odebrany bardzo pozytywnie, w odróżnieniu do poprzedniego roku, kiedy dominował sceptycyzm co do sensu inicjatyw regionalnych. Wszystkie stowarzyszenia doceniają postęp w integracji rynków jaki dokonał się w ciągu dwóch lat od utworzenia REI (początkowo były to tzw. mini Fora regionalne). Z niespotykanym dotychczas uznaniem wypowiedziano się o roli regulatorów jako animatorów integracji rynków w regionach. We wszystkich siedmiu regionach zidentyfikowano problemy, wskazano priorytety działań, zaangażowano zainteresowane podmioty i zorganizowano prace. W efekcie wszędzie widoczny jest postęp we wdrażaniu rynkowych – aukcyjnych zasad udostępniania zdolności przesyłowych wymiany międzysystemowej. Problemy wspólne dla wszystkich regionów to zarządzanie

ograniczeniami, przejrzystość rynku, zasady bilansowania.

W kilku regionach wdrożono lub trwają prace nad implementacją tzw. *market coupling*, czyli łączenia rynków poprzez giełdy energii. Wzorcowym przykładem jest porozumienie trójstronne zawarte przez Belgię, Holandię i Francję. Uruchomiono *market coupling* w trybie dnia następnego na połączeniu Niemcy – Dania (kabel KONTEK).

Przedstawiciel Komisji Europejskiej uznał wyniki prac inicjatyw regionalnych za bardzo optymistyczne, wobec faktu, że praktycznie na wszystkich połączeniach zarządzanie ograniczeniami przesyłowymi w wymianie międzysystemowej odbywa się z wykorzystaniem metod rynkowych (aukcji). W dyskusji wyrażano poglądy o lepszej efektywności aukcji typu *implicit* niż *explicit*, podkreślając jednak, że oba rodzaje aukcji są dopuszczalne. Wskazany kierunek to aukcje *explicit* w horyzoncie długoterminowym (rocznym), z przejściem na aukcje typu *implicit* w miarę zbliżania się do czasu rzeczywistej dostawy. Podkreślano znaczenie wspólnego działania państw członkowskich i harmonizacji prac w celu przyszłej integracji rynków regionalnych w jeden rynek europejski. Warunkiem tej integracji jest rozwój sieci (konieczne są nowe inwestycje, szczególnie w rozbudowę połączeń międzysystemowych), kompatybilność rozwiązań stosowanych na krajowych rynkach hurtowych oraz poprawa współpracy operatorów.

Dodatkowo, ERGEG przedstawił propozycję zorganizowania platformy informacyjnej poświęconej bezpieczeństwu dostaw energii elektrycznej. Zwrócono uwagę na konieczność koordynacji działań między ETSO i ERGEG. Praktyczne rozwiązania zostaną przedstawione na następnym Forum.

W posiedzeniach XIV Forum Florenckiego uczestniczyli przedstawiciele polskiego regulatora w osobach dr. Adama Szafrąńskiego, Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki oraz Roberta Guzika z Departamentu Promowania Konkurencji. Materiały z forum dostępne są na stronie internetowej urzędu w portalu Unii Europejskiej – www.europa.eu.int.

Autor jest zastępcą dyrektora
Departamentu Promowania
Konkurencji URE

3) Jest to zadanie o tyle niełatwe, że specjalny zespół w ERGEG pracuje nad interpretacją poszczególnych definicji i przepisów zawartych w rozporządzeniu oraz wypracowaniem kryteriów zgodności.

PLATFORMA PALIW – PRZYKŁAD WSPÓŁPRACY W ZWALCZANIU PRZESTĘPCZOŚCI GOSPODARCZEJ

Marek Bronicki, Maciej Buczek, Witold Kępa

I. Założenia ogólne organizacji platformy paliw

W miesiącu maju 2006 r. na spotkaniu kolegium Wojewody Zachodniopomorskiego zrodziła się idea utworzenia internetowej platformy paliwowej, w której dla potrzeb uprawnionych instytucji państwowych gromadzone i udostępniane są informacje na temat stacji paliw działających na terenie województwa zachodniopomorskiego.

Zasadniczym celem tego przedsięwzięcia jest eliminacja z rynku paliw nieuczciwych przedsiębiorców, w szczególności tych, którzy prowadzą obrót paliwami ciekłymi bez wymaganej koncesji bądź wprowadzają na rynek paliwo o niewłaściwej jakości.

Dotychczas nie było możliwości, aby natychmiast i w jednym miejscu uzyskać informacje o lokalizacji wszystkich stacji paliw, uzyskanych przez nich koncesjach i występujących nieprawidłowościach. Podmioty gospodarcze działające bez wymaganej koncesji lub z naruszeniem jej zasad nie były ewidencjonowane w żadnym systemie ogólnym. Informacje na ten temat posiadały poszczególne instytucje bądź w ramach swoich zbiorów wewnętrznych, bądź też wyłącznie w materiałach dokumentujących wyniki kontroli.

„Platforma” jest komputerową ewidencją podmiotów gospodarczych, do której wybrani użytkownicy mają dostęp za pośrednictwem Internetu. Poszczególne instytucje wprowadzają dane dotyczące konkretnych obiektów /stacji paliw/ i podmiotów gospodarczych. Administratorem systemu jest Terenowy Bank Danych Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego, gdzie znajduje się serwer, na którym gromadzone są informacje tworzące bazę danych.

Informacje te są zabezpieczone elektronicznie w podobny sposób, jak w przypadku zabezpieczeń danych w bankowości internetowej.

Dostęp do danych ewidencyjnych jest ściśle limitowany przez administratora systemu. Do „Platformy” uzyskały dostęp następujące podmioty:

- 1) Urząd Regulacji Energetyki,
- 2) Komenda Wojewódzka Policji w Szczecinie,
- 3) Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej,
- 4) Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
- 5) Izba Celna w Szczecinie,
- 6) Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Szczecinie,

- 7) Urząd Dozoru Technicznego,
- 8) Komenda Wojewódzka Państwowej Straży Pożarnej w Szczecinie,
- 9) Państwowa Inspekcja Pracy,
- 10) Inspekcja Transportu Drogowego,
- 11) Wojewódzki Inspektorat Nadzoru Budowlanego w Szczecinie.

Za najważniejsze cechy bazy należy uznać:

1. Zbiór zawiera podstawowe informacje na temat lokalizacji wszystkich punktów prowadzących handel detaliczny paliwami płynnymi na terenie województwa zachodniopomorskiego. Dane zostały zebrane w wyniku skompilowania informacji pochodzących z działalności kontrolnej poszczególnych inspekcji oraz działań o charakterze akcyjnym Policji zachodniopomorskiej, która sprawdziła wszystkie punkty rzeczywistego handlu paliwami oraz miejsca handlu wskazane w dokumentacji koncesyjnej.
2. Poszczególne rekordy zawierają pełne dane teleadresowe, informacje na temat rodzajów paliw sprzedawanych na stacji, informacje na temat koncesjonariusza, informacje na temat wielkości i rodzaju zbiorników, datę i nazwę instytucji aktualizującej informacje.
3. System pozwala na załączanie istotnych informacji na temat kontroli dokonywanych przez poszczególne służby.
4. System został zaopatrzony w możliwość umieszczenia „alertów” informujących o wykrytych nieprawidłowościach, w tym informacji o podmiotach nie posiadających koncesji.

II. Kontrola rynku paliw przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

Zgodnie z art. 23 ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne organem właściwym w sprawach dotyczących udzielania i cofania koncesji w zakresie paliw ciekłych jest Prezes URE.

Koncesjonowanie paliw ciekłych obejmuje koncesjonowanie działalności gospodarczej polegającej na wytwarzaniu, magazynowaniu i obrocie tymi paliwami.

Najbardziej dynamicznym procesem w tym zakresie jest koncesjonowanie działalności gospodarczej polegające na obrocie paliwami ciekłymi. Obecnie wraz ze zmianą art. 32 ust. 1 pkt 4 ustawy – Prawo energetycz-

ne, obowiązek posiadania koncesji na tego rodzaju działalność jest wymagany praktycznie od wszystkich uczestników rynku paliw.

Jedyne wyłączenia spod zakresu koncesjonowania dotyczy obrotu paliwami gazowymi, jeżeli roczna wartość obrotu nie przekracza równowartości 100 000 euro oraz obrotu gazem płynnym w niewielkiej skali, a mianowicie jeśli obrót nie przekracza równowartości 10 000 euro rocznie.

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki posiada szerokie uprawnienia do zwalczania nieprawidłowości w zakresie obrotu paliwami ciekłymi, jakimi są:

- 1) **pozostawienie bez rozpatrzenia wniosku o udzielenie koncesji** – w przypadku nie wykazania się przez przedsiębiorcę dokumentacją potwierdzającą, iż spełnia warunki do wykonywania w sposób prawidłowy działalności koncesjonowanej, wniosek zostaje na podstawie art. 50 pkt 1 ustawy z 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej pozostawiony bez rozpatrzenia. Skutkuje to brakiem koncesji na obrót paliwami ciekłymi;
- 2) **odmowa udzielenia koncesji** – w przypadku gdy przedsiębiorca nie spełnia określonych prawem warunków do wykonywania działalności koncesjonowanej np. brak możliwości technicznych, brak środków finansowych, karalność, brak rękopmi prawidłowego wykonywania działalności (uprzedni obrót paliwem złej jakości) Prezes URE odmawia decyzją udzielenia koncesji;
- 3) **zawarcie w koncesji określonych warunków** – w przypadku gdy w stosunku do przedsiębiorcy istnieją zastrzeżenia co do np.: sposobu wykonywania działalności, rodzajów paliw będących przedmiotem obrotu, a jednocześnie są spełnione inne warunki, udzielona koncesja może zawierać szersze uwarunkowania niż te, które określane są standardowo;
- 4) **wezwanie do usunięcia stanu niezgodnego z warunkami koncesji lub przepisami** – w przypadku stwierdzenia u koncesjonariusza stanu niezgodnego z warunkami koncesji lub przepisami prawa, Prezes URE może wezwać do ich usunięcia w wyznaczonym terminie pod rygorem cofnięcia koncesji;
- 5) **nałożenie kary pieniężnej** – w stosunku do koncesjonariuszy, którzy wprowadzili do obrotu paliwami niewłaściwej jakości lub w inny istotny sposób naruszyli warunki udzielonej koncesji wszczynane są postępowania w celu nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 56 ustawy – Prawo energetyczne. Kara pieniężna może być znacznej wysokości, gdyż zgodnie z przepisem art. 56 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne może ona wynosić do 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzed-

nim roku podatkowym. Prezes URE może również nałożyć karę pieniężną na kierownika przedsiębiorstwa energetycznego w kwocie nie większej niż 300% jego miesięcznego wynagrodzenia;

- 6) **cofnięcie koncesji** – w przypadku rażących nadużyć (np. dwukrotne ujawnienie wprowadzania do obrotu paliwa o niewłaściwej jakości) prowadzone są postępowania w sprawie cofnięcia koncesji – na podstawie art. 58 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. W sytuacji „karnego” cofnięcia koncesji w trybie art. 58 ust. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej przedsiębiorca nie może uzyskać koncesji przed upływem 3 lat od takiego cofnięcia;
- 7) **uchylenie uprzednio udzielonej koncesji** – w przypadku, gdy po udzieleniu koncesji ujawnią się negatywne przesłanki istniejące w dniu jej wydania, nieznanne organowi, który wydał decyzję.

III. Obowiązki koncesjonariusza i występujące nieprawidłowości w zakresie obrotu paliwami

Przedmiotem działalności objętej koncesją OPC jest działalność gospodarcza w zakresie obrotu paliwami ciekłymi.

Oprócz przedmiotu i zakresu, koncesja określa również warunki wykonywania działalności, które dzielą się na warunki ogólne, szczególne warunki wykonywania działalności objętej koncesją ze względu na właściwą obsługę odbiorców, zabezpieczenie ochrony środowiska w trakcie oraz po zaprzestaniu działalności koncesjonowanej oraz sprawozdawczość i udzielanie informacji.

Na szczególną uwagę zasługuje warunek nakładający obowiązek dbałości o jakość sprzedawanych paliw, który brzmi: „*Koncesjonariuszowi nie wolno czynić przedmiotem obrotu paliw ciekłych, których parametry jakościowe są niezgodne z parametrami wynikającymi z zawartych umów i z norm określonych prawem.*”

W szczególności jest on zobowiązany posiadać ważny dokument określający parametry fizyko-chemiczne paliwa będącego przedmiotem obrotu i wydać na jego podstawie, na żądanie odbiorcy, oświadczenie, we własnym imieniu, o zgodności parametrów jakości dostarczonego paliwa z parametrami wynikającymi z norm określonych prawem lub z zawartej z tym odbiorcą umowy”.

Nieprawidłowości w zakresie obrotu paliwami ciekłymi można podzielić na kilka grup:

- **Prowadzenie działalności bez wymaganej koncesji.** Prowadzenie działalności bez koncesji uszczupla dochody budżetu państwa z tytułu opłat koncesyjnych, jak również powoduje, iż taki przedsiębiorca nie podlega karom za nieprzestrzeganie warunków koncesji.

Tabela 1. Zagrożenia w obrocie paliwami ciekłymi, z uwzględnieniem mechanizmu działania i przyczyn

Lp.	ZJAWISKO	MECHANIZM	PRZYCZYNY
1	Mieszanie paliw i komponentów oraz łączenie paliw z wyrobami nieaktywnymi	Dodawanie do paliw dostępnych komponentów węglowodorowych bądź „dodatków tlenowych”, tj. materiałów odpadowych przemysłu chemicznego, koksochemicznego, petrochemicznego albo rafineryjnego lub też produktów finalnych tych branż, a także rozpuszczalników organicznych albo lakierniczych	Cena komponentów i ich zwolnienie od akcyzy ze względu na przeznaczenie; brak opodatkowania akcyzą określonych wyrobów, które mogą być wykorzystane jako domieszki do paliw
2	Zużycie paliwa żeglugowego niezgodnie z przeznaczeniem	Importowanie paliwa pochodzenia rosyjskiego (zwalnianego z akcyzy przy odprawie celnej ze względu na przeznaczenie) i przelewanie na barki paliwowe cumujące w krajowych portach albo wypompowanie na cysterny samochodowe; Armatorzy potwierdzają nieprawdę w oświadczeniach o zakupie większej ilości paliwa niż faktycznie zużywane dla celów żeglugi; Po udokumentowaniu sprzedaży paliwa z barek/autocystem jest ono wywożone do stacji paliwowych	Zwolnienie paliwa z podatku akcyzowego ze względu na jego przeznaczenie na podstawie oświadczenia
3	Zużycie oleju opałowego niezgodnie z przeznaczeniem	Nabywanie na stacjach paliw oleju opałowego na cele grzewcze – wg oświadczenia nabywcy – i używanie go do napędu pojazdów samochodowych	Zwolnienie oleju opałowego z podatku akcyzowego ze względu na jego przeznaczenie na podstawie oświadczenia
4	Zużycie gazu znajdującego się w butlach gazowych niezgodnie z przeznaczeniem	Przepompowywanie gazu przez prowadzących stacje LPG lub osoby fizyczne nie prowadzące działalności gospodarczej z butli gazowych do innych zbiorników w celu późniejszego wykorzystania do napędu samochodów osobowych	Zwolnienie z akcyzy gazu rozlewane do butli gazowych
5	Zużycie gazu zakupionego do celów grzewczych niezgodnie z przeznaczeniem	Nabywanie gazu na cele grzewcze na podstawie oświadczenia składanego sprzedającemu przez nabywcę (bezpośrednio zużywającego gaz, jak i odsprzedającego), a następnie wykorzystanie go do napędu pojazdów samochodowych	Zwolnienie z akcyzy gazu wykorzystywanego do celów grzewczych na podstawie oświadczenia
6	Odbarwienie oleju opałowego w celu jego odsprzedaży jako olej napędowy	1) Utlenianie czerwonego barwnika kwasem siarkowym, oddzielenie fazy węglowodorowej od fazy kwasu siarkowego; 2) Zbojętnienie wapnem kwasu siarkowego obecnego w oleju; 3) Związanie za pomocą bentonitu znacznika oraz barwników w oleju, a następnie oddzielenie wytworzonego osadu (uzyskany bezbarwny olej dla zachowania naturalnej harwy poddawany jest barwieniu na żółto)	Różnica w stawkach podatku akcyzowego (stawka akcyzy dla oleju opałowego i napędowego zabarwionego na czerwono i oznaczonego nieusuwalnym znacznikiem, przeznaczonych na cele opałowe, jest znacznie niższa niż stawka akcyzy dla oleju napędowego)
7	Nielegalny przywóz paliw silnikowych na teren kraju z zastosowaniem administracyjnego dokumentu towarzyszącego (ADT) zawierającego nieprawdziwe dane nabywcy	Nabycie wewnątrz wspólnotowe paliw silnikowych następuje przy wykorzystaniu numeru akcyzowego należącego do innego podmiotu, w tym poprzez wpisanie do dokumentu ADT numeru akcyzowego przyporządkowanego do prowadzącego legalną działalność w zakresie obrotu (w ten sposób podmioty uwiarygodniają swoją firmę przed unijnymi kontrahentami, co w konsekwencji umożliwia im sfinalizowanie kontraktu handlowego i przywiezienie towaru do kraju)	Brak systemu pozwalającego na kontrolę nabycia i przewozu (monitoringu) paliw silnikowych z państw członkowskich UE do kraju

Źródło: Biuletyn Paliwowy, Instytut Kształcenia Funkcjonariuszy Służb Państwowych Zwalczających Przesłępczość Zorganizowaną i Terroryzm – Ochrona interesów ekonomicznych i finansowych Rzeczypospolitej Polskiej i Unii Europejskiej w związku obrotem paliwami ciekłymi, Szcztyno 2005

- **Zła jakość paliw wprowadzanych do obrotu.** Najczęstszymi naruszeniami w tym zakresie są: zwiększona zawartość siarki w oleju napędowym, zmniejszona liczba cetanowa, zawartość wody. W przypadku benzyn jest to zaniżona liczba oktanowa, nieprawidłowa prężność par, zawartość wody. Nieprawidłowości pojawiają się również przy gazie płynnym stosowanym do napędu pojazdów, gdzie fałszowanie polega na zwiększaniu ilości tańszego butanu w stosunku do droższego propanu.
- **Naruszenia warunków prawidłowej sprzedaży paliw** polegające na sprzedaży przy pomocy odmierzaczy paliw bez legalizacji, zatrudnianiu pracowników bez wymaganych kwalifikacji czy też naruszanie przepisów BHP i przeciwpożarowych. Jak wykazują prowadzone postępowania koncesyjne bywają stacje paliw, na których sprzedaż była prowadzona latami, przy jednoczesnym braku decyzji o pozwoleniu na użytkowanie, decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, decyzji dozorowych lub innych istotnych dokumentów warunkujących prawidłową i bezpieczną eksploatację obiektów i urządzeń stacji paliw.
- **Sprzedaż paliwa niezgodnie z jego przeznaczeniem.** Jest to sprzedaż oleju opałowego do zbiorników pojazdów przy pomocy odmierzaczy paliw, sprzedaż odbarwionego oleju opałowego jako oleju napędowego, sprzedaż paliwa żeglugowego do napędzania pojazdów samochodowych, przetwarzanie gazu przeznaczonego do celów opałowych przy pomocy tzw. „ośmiorniczek” do większych zbiorników jako autogaz.

działalności z warunkami i wymogami koncesji (np. posiadanie szczegółowych charakterystyk jakościowych na oferowane paliwa), posiadanie wymaganych uprawnień zawodowych do wykonywanych czynności (np. napełnianie zbiorników samochodowych gazem LPG), oznaczenie miejsca wykonywanej działalności gospodarczej, posiadanie decyzji o pozwoleniu na użytkowanie stacji, posiadanie decyzji UDT na eksploatowane zbiorniki.

2. **Kontrola jakości paliw.** W ramach tzw. części europejskiej systemu, kontroli jakości podlegają paliwa ciekłe, a także biopaliwa ciekłe znajdujące się w publicznym obrocie, tj. olej napędowy zawierający 20% estrów i estry stanowiące samoistne paliwo. W ramach tzw. krajowej części systemu kontroli podlegają dostępne rodzaje paliw (paliwa ciekłe, biopaliwa ciekłe, biopaliwa ciekłe stosowane w wybranych flotach oraz wytwarzane przez rolników na własny użytek, LPG, sprężony gaz ziemny CNG, lekki olej opałowy) we wszystkich podmiotach (w hurtowniach, stacjach paliwowych (ogólnodostępnych) oraz zakładowych, w których prowadzony jest obrót lub gromadzone są paliwa ciekłe, biopaliwa ciekłe, LPG lub sprężony gaz ziemny CNG, u przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania, transportowania paliw, a także wprowadzania do obrotu lekkiego oleju opałowego, u rolników wytwarzających biopaliwa ciekłe na własny użytek) funkcjonujących na rynku. Kontrolą jakości paliw objęci są:
 - przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania oraz magazynowania paliw (w zakresie wszystkich dostępnych gatunków paliw),
 - przedsiębiorcy dokonujący obrotu paliwem w stacjach paliwowych oraz przedsiębiorcy posiadający stacje zakładowe, w których sprzedawane są lub gromadzone paliwa ciekłe, biopaliwa ciekłe, gaz skroplony (LPG) lub sprężony gaz ziemny (CNG),

IV. Kompetencje Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej

Na podstawie ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200) utworzony został **System Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw**. W ramach Systemu kontrolowana może być jakość paliw u przedsiębiorców; biopaliw ciekłych u właścicieli lub użytkowników wybranej floty; biopaliw ciekłych u rolników wytwarzających je na własny użytek. **Zarządzający Systemem Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów** realizuje swoje zadania przy pomocy Inspekcji Handlowej, do kompetencji której należy:

1. **Kontrola legalności działania przedsiębiorców.** Kontrola taka obejmuje sprawdzenie podstawy prowadzonej działalności (wpis do ewidencji działalności gospodarczej lub Krajowego Rejestru Sądowego), zgodność wykonywanej działalności gospodarczej z posiadanym wpisem, posiadanie wymaganej koncesji na obrót paliwami, zgodność prowadzonej

- przedsiębiorcy prowadzący hurtownie paliw (w zakresie wszystkich dostępnych gatunków paliw),
- przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie transportowania paliw (w zakresie wszystkich dostępnych gatunków paliw),
- przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu lekiego oleju opałowego,
- właściciele i użytkownicy wybranych flot pojazdów,
- rolnicy wytwarzający biopaliwa ciekłe na własny użytek.

Ponadto następujące podmioty:

- przedsiębiorcy posiadający stacje paliwowe i zakładowe, w których sprzedawane są lub gromadzone biopaliwa ciekłe,
 - właściciele i użytkownicy wybranych flot pojazdów, objęte są kontrolą w zakresie prawidłowości oznakowania dystrybutorów do biopaliw ciekłych oraz oznakowania zbiorników, w których magazynowane są biopaliwa ciekłe przeznaczone dla wybranych flot. Ponadto przedsiębiorcy wprowadzający do obrotu biopaliwa ciekłe na stacjach paliwowych zostaną skontrolowani w zakresie zamieszczania czytelnych informacji o dostępności biopaliw ciekłych na swoich stacjach.
3. **Kontrola rzetelności działania ww. przedsiębiorców** obejmująca dokumentację dotyczącą posiadanych zbiorników na paliwa, legalizacji stosowanych odmierzaczy, sprawdzenie kompletności i autentyczności cech urzędu miar (plomb) na odmierzaczach, uwidacznianie na odmierzaczach i plafonie cenowym, cen oferowanych do sprzedaży paliw, prowadzenie wymaganej dokumentacji (przychody i rozchody), kontrola pokrycia dowodowego na zakupione paliwa, dokumenty potwierdzające jakość paliw, ustalanie ilości paliw, ustalanie producenta/importera/dystrybutora, a także sprawdzanie, czy na stacjach paliw prowadzących obrót biopaliwami ciekłymi zamieszczone zostały czytelne informacje o dostępności biopaliw ciekłych na innych stacjach tego samego przedsiębiorcy.
 4. **Zabezpieczanie paliwa** do czasu ustalenia jego rzeczywistej jakości (w przypadku uzasadnionego podejrzenia, że będące w obrocie paliwa nie spełniają wymagań jakościowych np. próbka podstawowa – wynik negatywny i do tej partii paliwa dokonano tzw. „dolewki”).
 5. **Wydawanie decyzji o wycofaniu paliwa** w przypadku stwierdzenia, że paliwa nie spełniają wymagań jakościowych określonych w obowiązujących przepisach oraz wnioskowanie o poinformowanie tut. Inspektoratu o sposobie wykonania decyzji.
 6. **Przekazanie informacji** o przedsiębiorcy, u którego stwierdzono w obrocie paliwo nie spełniające wymagań jakościowych do właściwej miejscowo Prokuratury, Urzędu Regulacji Energetyki, Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska, Wójta, Burmistrza, Prezydenta i Izby Celnej.

Realizacja przez Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej obowiązków w zakresie kontroli jakości pa-

liw spowodowała, że na 166 przeprowadzonych w 2006 r. kontroli (157 na ogólnodostępnych stacjach paliw i 9 w hurtowniach) paliwa niewłaściwej jakości stwierdzono na 12 stacjach paliw. W związku z powyższym z obrotu wycofano ponad 30 tys. litrów paliwa i skierowano 12 zawiadomień do Prokuratury w związku z podejrzeniem popełnienia przestępstwa. Wydano również 10 decyzji zarządzających wstrzymanie świadczenia usług polegających na sprzedaży paliw ciekłych bez wymaganych koncesji.

V. Zasady współdziałania wewnątrz platformy

Podstawowym forum wymiany informacji i opracowywania przedsięwzięć profilaktycznych, represyjnych oraz inicjatyw legislacyjnych jest kolegium wojewody.

Niezależnie od tego, wszystkie podmioty prowadzą działalność statutową we własnym zakresie. W przypadku konieczności podjęcia współdziałania, zainteresowane instytucje opracowują wspólne plany operacyjne podejmowanych przedsięwzięć.

Koncepcja systemu informatycznego została pomyślana tak, aby właśnie ów system stanowił najważniejszy element koordynacji przedsięwzięć. Najistotniejszą sprawą jest obowiązek niezwłocznego wprowadzania aktualizacji danych oraz nowych informacji wynikających z przeprowadzonych działań o charakterze kontrolnym. Na tej podstawie instytucje tworzące „Platformę”:

- planują terminy przeprowadzenia kontroli danego podmiotu w celu uniknięcia zbiegu tych terminów ze strony poszczególnych podmiotów kontrolujących;
- określają celowość i zakres przeprowadzenia kontroli;
- korzystają z informacji zebranych podczas poprzednich kontroli danego podmiotu w celu skonstruowania planu kontroli;
- określają, na podstawie wyników wcześniejszych kontroli podmiotu częstotliwość prowadzenia kontroli w celu uniknięcia nieuzasadnionej restrykcyjności (zbyt częstych kontroli), w szczególności wobec podmiotów, wobec których wcześniej nie było zasadniczych uwag;
- sprawdzają wykonanie wniosków pokontrolnych.

Najważniejszą rolę w systemie wymiany informacji odgrywa analiza zawartości bazy danych „Platformy”, którą prowadzą systematycznie pracownicy instytucji tworzących „Platformę”, w tym głównie URE, Policji, Izby Celnej i ZWIH, w granicach swoich kompetencji. Wypracowane wnioski analizujący wykorzystują do planowania przedsięwzięć, a w przypadku zauważenia konieczności podjęcia przedsięwzięć wykraczających poza własne kompetencje przekazują odpowiednim podmiotom kontrolującym lub ogniom propagującym „dobre zachowania”.

W przypadku konieczności podjęcia czynności, w których planuje się udział dwóch lub większej ilości podmiotów:

- skomplikowanych organizacyjnie,
 - obejmujących swoim zasięgiem duży obszar,
 - do wykonania w kilku miejscach jednocześnie,
 - następujących po sobie w ściśle określonej kolejności,
 - długofalowych lub cyklicznych
- w drodze wzajemnych porozumień wyznacza się koordynatora danego przedsięwzięcia. Zadaniem koordynatora jest pełnienie wiodącej roli w procesie planowania i kierowania fazą realizacyjną. Na czas prowadzenia działań koordynator może wydawać polecenia, a uczestniczące w działaniach podmioty, mimo braku podległości formalnej, winny realizować te polecenia w granicach własnych kompetencji, przyjmując własną taktykę wykonania nałożonego zadania.

VI. Doskonalenie metod współpracy i wymiany informacji

Budowa platformy przyczyniła się do skoordynowania działań wielu służb, inspekcji, straży, których działania są powiązane z obrotem paliwami ciekłymi.

Platforma pozwoliła na uporządkowanie rynku paliw województwa zachodniopomorskiego dzięki prowadzonej ewidencji wszystkich punktów sprzedaży paliw, danych o przedsiębiorcach, posiadanych koncesjach, stwierdzonych do tej pory nieprawidłowościach czy zastosowanych sankcjach.

Tym samym zapewniło to kompleksowe monitorowanie funkcjonowania rynku paliw, czego efektem jest i będzie w przyszłości eliminacja nieprawidłowości rynku paliw ciekłych.

Aby wprowadzić do ewidencji ponad 600 stacji paliw, funkcjonariusze policji dokonali na terenie województwa zachodniopomorskiego weryfikacji wszystkich stacji paliw pod kątem legalności ich funkcjonowania.

W oparciu o dane policji, w konfrontacji z danymi zarchiwizowanymi w bazie koncesjonariuszy URE, wytypowano 104 stacje paliw, co do których istniało uzasadnione podejrzenie, iż funkcjonowały lub funkcjonują nadal bez wymaganej koncesji. Wnioski w tej sprawie skierowane zostały do powiatowych komend policji, a w wielu przypadkach dalej do sądów grodzkich. Trwają postępowania, w części zakończone już grzywnami i mandatami w oparciu o art. 60¹ § 1 ustawy z 20 maja 1971 r. – kodeks wykroczeń. Ujawniono przypadki funkcjonowania stacji paliw bez wymaganych dokumentów i to nie tylko koncesyjnych np.: pozwoleń na użytkowanie, protokołów p.poż., decyzji UDT itp. Zwiększyła się ilość składanych wniosków o udzielenie koncesji.

Jak z powyższego wynika, skuteczne prowadzenie działań dla poprawy rynku paliw jest możliwe tylko przy ścisłej współpracy wielu służb i instytucji i tylko takie

działania mogą przyczynić się eliminowania z rynku nieuczciwych przedsiębiorców.

Bieżąca obsługa programu „Internetowa Platforma Paliw” wykazuje konieczność ciągłego doskonalenia programu. Obecnie dane gromadzone są w podziale na trzy grupy: lokalizacje – właściciele – koncesje.

Zebrane już doświadczenia wymagały utworzenia funkcji „poczekalni”, która obejmuje punkty sprzedaży paliw, co do których dysponujemy jeszcze nie sprawdzonymi informacjami – wymagającymi określonych działań operacyjnych.

Z kolei planowana do wprowadzenia funkcja „archiwum” umożliwiłaby wydzielenie informacji dla stacji /podmiotów/, które zakończyły działalność w zakresie obrotu i magazynowania paliw i które posiadają potencjalną możliwość podjęcia i uruchomienia tej działalności. Dotyczy to również tych stacji paliw, które nie prowadzą obrotu i w związku z tym nie podlegają koncesjonowaniu, a gdzie najczęściej występują przestępstwa paliwowe polegające na przygotowaniu nielegalnego paliwa do sprzedaży.

VII. Inicjatywy legislacyjne

Obecnie obowiązujące przepisy, regulujące obrót paliwami ciekłymi należy ocenić jako dalece niedoskonałe. Istnienie „Platformy” ma na celu rzetelne zebranie i wymianę informacji, co ułatwi precyzyjne określenie najpilniejszych zmian legislacyjnych, umożliwiających podniesienie skuteczności zwalczania nieprawidłowości w zakresie obrotu paliwami płynnymi.

Przykładem „złego prawa” jest opisana w artykule liczba niekoncesjonowanych przedsiębiorców w tym również i takich, którzy dokonywali sprzedaży paliwa o złej jakości.

Obecnie obowiązujące przepisy prawa określające sankcje za prowadzenie działalności bez wymaganej koncesji art. 60¹ § 1 kodeksu wykroczeń są nazbyt li-

beralne i sprzyjają prowadzeniu działalności bez wymaganej koncesji.

Bywały przypadki, że Prezes URE nałożył na koncesjonariusza karę pieniężną za obrót paliwami ciekłymi o niewłaściwej jakości w wysokości 100 000 – 500 000 zł. Firma bez koncesji zostaje ukarana mandatem w wys. 100 zł, a w najlepszym przypadku sądy grodzkie wymierzają karę grzywny w wys. 1000 – 3000 zł za prowadzenie działalności bez wymaganej koncesji. Tu Prezes URE nie może ingerować, ponieważ wszelkiego rodzaju kary za nieprzestrzeganie warunków koncesji mogą oczywiście dotyczyć przedsiębiorstw koncesjonowanych. Natomiast sprawy karne za naruszenie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw kończą się często umorzeniem lub uniewinnieniem z powodu braku winy umyślnej.

Częstym lecz trudnym do udowodnienia jest fakt sprzedaży paliwa na stacji przez podmiot nie posiadający koncesji. Likwidacja tego procederu znacznie ograniczyłaby obrót paliwem niewiadomego pochodzenia.

Tego rodzaju przykłady pozwalają na wypracowanie propozycji koniecznych zmian w prawie energetycznym i innych obowiązujących aktach prawnych.

I tak najważniejsze z tych propozycji dotyczą:

1. Przeniesienia sankcji za brak koncesji z kodeksu wykroczeń do kodeksu karnego.
2. Przekazanie Prezesowi URE kompetencji i uprawnień do nakładania kar pieniężnych na przedsiębiorców działających bez koncesji, w tym również za prowadzenie przez nich sprzedaży paliw o niewłaściwej jakości.
3. Wprowadzenie obowiązku umieszczania w widocznym miejscu informacji o posiadaniu przez danego przedsiębiorcę koncesji wraz z podaniem jej numeru oraz oznaczenia przedsiębiorcy.
Dotyczy to również wystawianych rachunków i paragonów.
4. Wprowadzenie zakazu obrotu paliwami z dostawcą nie posiadającym wymaganej koncesji pod rygorem cofnięcia koncesji.
5. Ustawowe fizyczne zamknięcie stacji o ile przedsiębiorcy cofnięto koncesję lub funkcjonuje dalej pomimo ukarania grzywną lub wyrokiem sądowym za prowadzenie działalności bez wymaganej koncesji.

Niezależnie od kar należy również rozważyć propozycje propagowania dobrych zachowań.

VIII. Porady dla odbiorców

Należy pamiętać, że w naszych zamierzeniach wyeliminowania z obrotu paliw o niewłaściwej jakości istotnym i najważniejszym ogniwem jest odbiorca paliw, który najszybciej może nas powiadomić o stwierdzonych nieprawidłowościach.

Stąd nasze porady praktyczne dla konsumentów – odbiorców paliw:

1. Zawsze pamiętaj o braniu paragonu bądź faktury jako dowód o tankowaniu w konkretnej stacji paliw.
2. Jeśli zauważysz uchybienia we wskazaniach dystrybutora, jego funkcjonowaniu lub problemach z funkcjonowaniem silnika po tankowaniu zgłoś ten fakt w najbliższej siedzibie Inspekcji Handlowej.
3. Zwróć uwagę na „okienko” w dystrybutorze. Jeśli zauważysz jakieś zanieczyszczenia, czy paliwo ma podejrzany kolor żądaj wyjaśnień od kierownika stacji, a w przypadku dalszych wątpliwości zgłoś ten fakt w Inspekcji Handlowej.
4. Żądaj okazania koncesji.
5. Unikaj stacji małych, na których cena paliwa jest dużo tańsza niż na stacjach należących do dużych koncernów.
6. Staraj się tankować paliwo na stacji już sprawdzonej, gdzie jesteś stałym bywalcem.

Jesteśmy przekonani, że wspólne działania instytucji, służb i urzędów przy udziale indywidualnych użytkowników – odbiorców paliw, pozwolą na skuteczne ograniczenie działalności zarówno zorganizowanych grup przestępczych jak i indywidualnych, nieuczciwych sprzedawców paliw z korzyścią dla interesów ekonomicznych konsumentów. Potwierdzają naszym zdaniem tę tezę wyniki podjętych działań.

W materiale wykorzystano tekst opracowania: „Platforma Paliw struktura organizacyjna oraz zasady funkcjonowania” pod redakcją insp. Marka Bronickiego i kom. Anny Tobijas, w konsultacji z podmiotami tworzącymi „Platformę”.

Autorzy:

- *Marek Bronicki*
I Zastępca Komendanta Wojewódzkiego Policji w Szczecinie
- *Maciej Buczek*
Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
- *Witold Kępa*
Dyrektor Północno-Zachodniego Oddziału Terenowego Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą w Szczecinie

WYBRANE PROBLEMY PRAWNE ROZLICZEŃ ZA CIEPŁO DOSTARCZANE DO LOKALI W BUDYNKACH WIELOLOKALOWYCH

Maja Czarzasty, Ryszard Taradejna

1. Kwestia regulacji prawnych dotyczących rozliczania za ciepło dostarczane użytkownikom (właścicielom, najemcom) lokali w budynkach wielolokalowych (lokali użytkowych lub mieszkań) stanowi przedmiot licznych pytań kierowanych do Urzędu Regulacji Energetyki. Problematyka ta stanowi też jeden z większych problemów właścicieli (zarządców) takich budynków, ponieważ opłaty za ciepło, energię elektryczną i gaz stanowią około 75% wszystkich wydatków mieszkaniowych, w tym większość stanowią właśnie opłaty za ciepło. Należy przyznać, że zorientowanie się w tej problematyce nie jest rzeczą prostą, gdyż regulują ją przepisy przynależne do różnych dziedzin prawa, a drobna – na pozór – różnica w statusie prawnym lokali lub właścicieli (zarządców) budynków może powodować, że w poszczególnych przypadkach będą miały zastosowanie zupełnie inne przepisy.

Ogólne zasady rozliczeń z tytułu dostarczania ciepła określają przepisy Prawa energetycznego¹⁾, które mają charakter szczególny (w omawianym tu zakresie) w stosunku do przepisów Kodeksu cywilnego²⁾, ustawy o cenach³⁾ oraz ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej (...) ⁴⁾. Rodzi to szereg wątpliwości, a nawet rozbieżności w orzecznictwie sądowym⁵⁾.

1) Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, Nr 104, poz. 708, Nr 158, poz. 1123 i Nr 170, poz. 1217 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 52, poz. 343, Nr 115, poz. 790 i Nr 130, poz. 905).

2) Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964 r. Nr 16, poz. 93, z późniejszymi, licznymi zmianami). Patrz w szczególności przepisy Tytułu XI – „SPRZEDAŻ” w KSIĘDZIE TRZECIEJ – „ZOBOWIĄZANIA” (art. 535 i nast.). Przepisy te dotyczą sprzedaży rzeczy (por. art. 535), jednak stosuje się je odpowiednio do sprzedaży energii (por. art. 555).

3) Ustawa z 5 dnia lipca 2001 r. o cenach (Dz. U. z 2001 r. Nr 97, poz. 1050, z 2002 r. Nr 144, poz. 1204, z 2003 r. Nr 137, poz. 1302, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 210, poz. 2135 oraz z 2007 r. Nr 166, poz. 1172). Art. 1 ust. 2 pkt 2 tej ustawy stanowi, że „przepisów ustawy nie stosuje się do (...) cen ustalanych na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie uregulowanym w tych ustawach”.

4) Ustawa z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2002 r. Nr 141, poz. 1176 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959). Por. art. 1 ust. 1 i 2 tej ustawy, które stanowią, że „ustawę stosuje się do dokonywanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedaży rzeczy ruchomej osobie fizycznej, która nabywa tę rzecz w celu niezwiązanym z działalnością zawodową lub gospodarczą (towar konsumpcyjny)” [ust. 1] oraz, że „ustawy nie stosuje się do sprzedaży energii elektrycznej, jak również do gazu i wody, chyba że są sprzedawane w ograniczonej ilości lub w określonej objętości” [ust. 2 – podkr. aut.].

2. Należy zwrócić uwagę na fakt, że na sposób rozliczeń za ciepło dostarczane użytkownikom (właścicielom, najemcom) lokali w budynkach wielolokalowych przez właścicieli lub zarządców budynków w pierwszej kolejności wywiera wpływ status prawny tych ostatnich na gruncie Prawa energetycznego. Status ten będzie różnił się, zależnie od tego czy działalność w tym zakresie nosi cechy „działalności gospodarczej” w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej⁷⁾. Otóż w myśl art. 2 tej ustawy „działalnością go-

Zauważmy, że spod działania tej ustawy nie wyłączono sprzedaży ciepła (por. ust. 2), a wyłączenie sprzedaży energii elektrycznej i gazu ma charakter ograniczony (ust. 2 in fine). Nadto, wiele kłopotów może sprawić brak precyzji pojęcia „ograniczona ilość” oraz wieloznaczność pojęcia „określona objętość”, jednak nie jest to przedmiotem niniejszego artykułu.

5) W odniesieniu do problemów „na styku” Prawa energetycznego z Kodeksem cywilnym i ustawą o cenach por. np.: D. Nowak, „Ceny sztywne czy maksymalne”, Biuletyn URE Nr 5/1999; R. Taradejna, „Charakter prawny cen i stawek opłat zawartych w taryfie przedsiębiorstw energetycznych”, Biuletyn URE Nr 1/2003; A. Tutak, R. Taradejna, „Problemy i pułapki administracyjno-prawnego zatwierdzania taryf przedsiębiorstw energetycznych”, Biuletyn URE Nr 6/2005.

Por. też tezę wyroku Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2005 r. (sygn. akt IV CK 472/04) (LEX nr 179849): „Do cen i taryf ustalanych na podstawie ustawy – Prawo energetyczne nie stosuje się ustawy o cenach. W obecnym brzmieniu art. 5 pr. energ. wyraźnie różnicuje pojęcie ceny oraz stawek opłat, co świadczy o tym, że stawki opłat nie są składnikiem ceny i naliczane są niezależnie od niej. W umowie sprzedaży energii z reguły następuje odesłanie do taryf, a te – zgodnie z art. 45 ust. 4 tej ustawy – również odrębnie określają ceny i stawki opłat stałych (...)”.

6) I tak np. art. 5 (dotyczący umów) liczył pierwotnie 58 wyrazów, a obecnie 1076, co oznacza ponad osiemnastokrotne wydłużenie tekstu.

7) Ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095 i Nr 180, poz. 1280). Należy też pamiętać, że ustawa ta ogranicza możliwość podejmowania w Polsce działalności gospodarczej przez osoby zagraniczne (fizyczne i prawne), z wyjątkiem osób pochodzących z państw członkowskich Unii Europejskiej i państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego (por. art. 5 pkt 2 i art. 13) oraz osób posiadających ważną Kartę Polaka, wydaną na podstawie ustawy z dnia 7 września 2007 r. o Kartce Polaka (Dz. U. z 2007 r. Nr 180, poz. 1280), która wejdzie w życie 29 marca 2008 r.

spodarczą jest **zarobkowa** [podkr. aut.] działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły”, a art. 4 stanowi w ust. 1, że „Przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonująca **we własnym imieniu działalność gospodarczą**”⁸⁾ [podkr. aut.].

Przepisy te mają zastosowanie również do działalności gospodarczej regulowanej przepisami Prawa energetycznego. Art. 50 tej ustawy stanowi, że „w sprawach nieuregulowanych przepisami niniejszej ustawy w zakresie działalności gospodarczej przedsiębiorstw energetycznych (...) stosuje się przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej”. Z kolei art. 3 pkt 12 Prawa energetycznego stanowi, że użyte w tej ustawie określenie „przedsiębiorstwo energetyczne” oznacza „podmiot prowadzący **działalność gospodarczą** w zakresie wytwarzania, przetwarzania, magazynowania, przesyłania, dystrybucji paliw albo energii lub obrotu nim” [podkr. aut.].

Jeżeli więc dostarczanie ciepła do lokali w budynkach wielolokalowych przez właścicieli (zarządców) tych budynków będzie nosiło cechy działalności gospodarczej, to będą oni posiadać przymiot „przedsiębiorcy” w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, a w konsekwencji – przymiot „przedsiębiorstwa energetycznego” w rozumieniu Prawa energetycznego, ze wszystkimi tego skutkami wynikającymi z tej ustawy (np. obowiązek uzyskania koncesji, ustalenia taryfy i przedłożenia jej do zatwierdzenia przez Prezesa URE, z pewnymi wyjątkami). Zdarza się, że niektórzy właściciele (zarządcy) budynków mają trudności ze zrozumieniem tego problemu⁹⁾.

8) Por. pogląd wyrażony w uchwale pięciu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 lipca 1997 r. (sygn. akt FPK 8/97): „Z kolei w zakresie dotyczącym prowadzenia działalności „na własny rachunek” w literaturze podnosi się, że zwrot ten może być utożsamiany ze zwrotem „na własne ryzyko”, co oznacza, że do podmiotu gospodarczego [obecnie: przedsiębiorcy – przyp. aut.] należą uzyskiwane z działalności gospodarczej dochody, jak również że podmiot ten obciążają wynikające z tej działalności straty. Podkreśla się przy tym, że nie może to być działalność prowadzona na rzecz innych podmiotów (por. w szczególności R. Taradejna, J. Maj: *Ustawa o działalności gospodarczej. Komentarz*, Warszawa 1990, s. 18 oraz L. Etef, E. Ruśkowski: *Komentarz do ustawy o podatkach i opłatach lokalnych*, Warszawa 1994, s. 67”). Patrz też wyrok NSA z dnia 5 września 1997 r. (sygn. akt III SA 1645/96). Podajemy za programem Lex OMEGA.

9) Por. tezy wyroków Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Antymonopolowego (podajemy za programem prawniczym Lex OMEGA):

1) wyrok z dnia 17 czerwca 2002 r. (sygn. akt XVII Ame 74/01): „wchodzi w grę możliwość udzielenia spółdzielni mieszkaniowej, wbrew jej woli, koncesji na wytwarzanie ciepła, z urzędu przez Prezesa URE, w sytuacji gdy spółdzielnia wytwarza ciepło i sprzedaje tę energię podmiotom nie będącym jej członkami, jeżeli wymóg uzyskania takiej kon-

3. Natomiast w przypadku, gdy właściciel lub zarządca budynku wielolokalowego nie jest „przedsiębiorstwem energetycznym”, kluczowe znaczenie dla ustalenia, które przepisy będą miały zastosowanie przy rozliczaniu za ciepło dostarczane jego konsumentom, w tym użytkownikom (właścicielom, najemcom) lokali w takim budynku, ma definicja wyrazu „odbiorca” zastosowana w Prawie energetycznym. Wbrew potocznemu znaczeniu tego wyrazu¹⁰⁾, nie wszyscy konsumenci ciepła są jego „odbiorcami” w rozumieniu przepisów Prawa energetycznego. Nie są nimi m.in. użytkownicy lokali w budynkach wielolokalowych. Otóż w myśl definicji zawartej w art. 3 pkt 13 tej ustawy, użyte w ustawie określenie „odbiorca” oznacza „każdego, kto otrzymuje lub pobiera paliwa lub energię na podstawie umowy z **przedsiębiorstwem energetycznym**”¹¹⁾. W przypadku budynku wielolokalowego „odbiorcą” ciepła (a więc – od przedsiębiorstwa energetycznego) jest z reguły właściciel lub zarządca tego budynku (np. spółdzielnia mieszkaniowa, wspólnota mieszkaniowa lub towarzystwo budownictwa społecznego), co spowodowane jest w szczególności rozwiązaniami technicznymi stosowanymi przy dostawie ciepła do takich budynków. W przeciwieństwie do energii elektrycznej i paliw gazowych, ciepło nie jest dostarczane bezpośrednio do odbiorników w poszczególnych lokalach, lecz do węzłów cieplnych, w których zainstalowane są podzielniki kosztów ogrzewania i ciepłomierze.

Znalazło to potwierdzenie w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2004 r., sygn. akt III SK 37/04 (OSNP 2005/5/73), który oddalił kasację właścicielki lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym domagającej się (od Prezesa URE i sądów) zobowiązania przedsiębiorstwa energetyki ciepłej do zawarcia odrębnej umo-

cesji wynika z przepisów ustawy – Prawo energetyczne”, szerzej na ten temat – Joanna Kędzia, „Koncesja dla spółdzielni mieszkaniowej”, Biuletyn URE Nr 5/2002;

2) z dnia 22 grudnia 1999 r. (sygn. akt XVII Ama 39/99): „Spółdzielnia mieszkaniowa, wytwarzając energię ciepłą i następnie sprzedając ją innym podmiotom, jest przedsiębiorstwem energetycznym w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy – Prawo energetyczne, chociażby nie dotyczył jej obowiązek posiadania koncesji i zatwierdzenia taryfy przez Prezesa URE”.

10) Por. „Słownik współczesny języka polskiego”, Wydawnictwo „Wilga” Warszawa 1996 r. (str. 650): „odbiorca” – „osoba odbierająca to, co jest dla niej przeznaczone, do niej kierowane”. Wśród przykładów podano m. in. „odbiorca paczki, życzeń”, „odbiorca gazu, elektryczności”.

11) Ustawa ustanowiła także, dla swoich potrzeb, dwa bardziej szczegółowe pojęcia „odbiorców”, niejako stopniowane, stosownie do charakteryzujących je cech:

1) „odbiorca końcowy – odbiorca dokonujący zakupu paliw lub energii na własny użytek” – art. 3 pkt 13a (por. np. art. 5 ust. 4, art. 5a ust. 3, art. 5b ust. 1, 4 i 5, art. 9a ust. 1 i 8, art. 52 ust. 4),
2) „odbiorca paliw gazowych lub energii elektrycznej w gospodarstwie domowym – odbiorca końcowy dokonujący zakupu paliw gazowych lub energii elektrycznej wyłącznie w celu ich zużycia w gospodarstwie domowym” – art. 3 pkt 13b (por. np. art. 5a ust. 1, 2 i 4, art. 9i ust. 11).

Jednak we wszystkich tych przypadkach warunkiem wstępnym posiadania statusu „odbiorcy” jest posiadanie umowy z przedsiębiorstwem energetycznym.

wy sprzedaży ciepła – tylko w zakresie jej lokalu, niezależnie od umowy sprzedaży ciepła, zawartej już przez to przedsiębiorstwo ze Wspólnotą Mieszkaniową i regulującej dostawę ciepła do całego budynku. W uzasadnieniu wyroku Sąd wyraził następujący pogląd:

„Według ustalonego stanu faktycznego sprawy – umowę o dostarczanie ciepła do budynku, składającego się z lokali mieszkalnych (z ustanowioną ich odrębną własnością) i części wspólnych tego budynku, zawartą [z przedsiębiorstwem] Wspólnota Mieszkaniowa, działająca ze skutkami bezpośrednio w sferze prawnej właścicieli lokali. [Przedsiębiorstwo] zawarło tę umowę, zgodnie ze swym obowiązkiem, z właściwym do tego odbiorcą (por. art. 3 pkt 13 Prawa energetycznego). Wnioskodawczyni zaś nie jest uprawnionym odbiorcą, bo jej lokal mieszkalny nie stanowi w pełni samodzielnej struktury, która mogłaby funkcjonować niezależnie od urządzeń wspólnych [podkr. aut.]; w szczególności odpowiednie urządzenie pomiarowe (ciepłomierz w węźle cieplnym), które stanowi techniczną podstawę umownych rozliczeń z przedsiębiorstwem energetycznym, znajduje się poza lokalem wnioskodawczyni i nie jest przystosowane do pomiaru ciepła dostarczanego do lokalu wnioskodawczyni.

*W kontekście powyższych ustaleń, nie ma podstaw kwestionowanie w kasacji, zastosowania dokładnie odpowiadającego okolicznościom sprawy przepisu art. 45a ust. 6 Prawa energetycznego, w którym określono obowiązek **wyłączonego odbiorcy** [podkr. aut.] – tak jak w danym wypadku – rozliczania na poszczególne lokale całkowitych kosztów zakupu ciepła.”*

4. Wpływ na wzajemne stosunki między użytkownikami lokali w budynkach wielolokalowych a właścicielami (zarządcami) tych budynków, w tym także w zakresie regulowanym przepisami Prawa energetycznego, mogą wywierać także przepisy regulujące status zarówno użytkowników lokali jak i właścicieli lub zarządców budynków (jak to ma miejsce np. w przypadku spółdzielni mieszkaniowych¹²⁾, wspólnot mieszkaniowych¹³⁾, товариств будownицтва społecznego¹⁴⁾ lub komunalnych zakładów budżetowych¹⁵⁾), z czego wiele osób nie zdaje sobie sprawy, nawet jeśli dotyczy to także ich.

12) Patrz ustawa z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1116, z późn. zm.) [w szczególności art. 1 ust. 1 i 3] oraz ustawa z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2003 r. Nr 188, poz. 1848, z późn. zm.) [w szczególności art. 32].

13) Patrz ustawa z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 903 oraz z 2004 r. Nr 141, poz. 1492), a w szczególności art. 6 i 21.

14) Patrz ustawa z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.), a w szczególności art. 27 ust. 1.

15) Patrz w szczególności ustawa z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 1997 r. Nr 9, poz. 43, Nr 106, poz. 679 i Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 oraz z 2003 r. Nr 96, poz. 874 i Nr 199, poz. 1937) i ustawa z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.).

Przedstawmy to na przykładzie spółdzielni mieszkaniowych. Rozliczenia dokonywane pomiędzy taką spółdzielnią zarządzającą budynkiem wielolokalowym a użytkownikami poszczególnych lokali w tym budynku (w tym rozliczenia za ciepło) mogą należeć do wewnętrznych spraw spółdzielni, przy czym mogą występować znaczące różnice, zależnie od statusu prawnego lokalu i jego użytkownika (właściciela). Istotne postanowienia dotyczące tej kwestii zawarte są w art. 4 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych. Został on gruntownie znowelizowany w 2007 r., więc warto przytoczyć jego istotne postanowienia, przy czym należy przyznać, że jest to przepis dosyć kazuistyczny i trudny do zrozumienia.

Członkowie spółdzielni, którym przysługują spółdzielcze prawa do lokali, są obowiązani uczestniczyć w pokrywaniu kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości w częściach przypadających na ich lokale, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni – przez uiszczanie opłat, zgodnie z postanowieniami statutu (art. 4 ust. 1). Natomiast członkowie spółdzielni będący właścicielami lokali są obowiązani uczestniczyć w pokrywaniu kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem ich lokali, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości wspólnych, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni – przez uiszczanie opłat, również zgodnie z postanowieniami statutu (ust. 2).

Osoby niebędące członkami spółdzielni, którym przysługują spółdzielcze własnościowe prawa do lokali, są obowiązane uczestniczyć w pokrywaniu kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości w częściach przypadających na ich lokale, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni – przez uiszczanie opłat na takich samych zasadach, jak członkowie spółdzielni (art. 4 ust. 11). Natomiast niebędący członkami spółdzielni właściciele lokali są obowiązani uczestniczyć w pokrywaniu kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem ich lokali, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości wspólnych; są oni również obowiązani uczestniczyć w wydatkach związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni, które są przeznaczone do wspólnego korzystania przez osoby zamieszkujące w określonych budynkach lub osiedlu – obowiązki te wykonują przez uiszczanie opłat na takich samych zasadach, jak członkowie spółdzielni (ust. 4).

Powyższe opłaty wnosi się co miesiąc z góry do 10 dnia miesiąca; statut spółdzielni może określić inny termin, nie wcześniejszy jednak niż ustawowy (art. 4 ust. 62). Zmiana wysokości opłat wymaga uzasadnienia na piśmie; o zmianie spółdzielnia jest obowiązana zawiadomić zainteresowane osoby co najmniej 14 dni przed upływem terminu do wnoszenia opłat, ale nie później niż ostatniego dnia miesiąca

ca poprzedzającego ten termin (ust. 7)¹⁶⁾. Osoby te mogą kwestionować zasadność zmiany wysokości opłat bezpośrednio na drodze sądowej (rezygnując z postępowania wewnątrzspółdzielczego¹⁷⁾); w przypadku wystąpienia na drogę sądową ponoszą oni opłaty w dotychczasowej wysokości; ciężar udowodnienia zasadności zmiany wysokości opłat spoczywa na spółdzielni (ust. 8).

Zarząd spółdzielni prowadzi odrębnie dla każdej nieruchomości ewidencję i rozliczenie przychodów i kosztów, o których mowa wyżej (art. 4 ust. 4¹ pkt 1). Spółdzielnia jest obowiązana, na żądanie zainteresowanej osoby, przedstawić kalkulację wysokości opłat (ust. 6⁴⁾). Zwróćmy uwagę na pewne podobieństwo do obowiązków ciążących na przedsiębiorstwach energetycznych na podstawie art. 44 Prawa energetycznego.

Warto też pamiętać o obowiązkach osób, które faktycznie korzystają z lokalu, nie będąc jego właścicielami (np. członkowie rodziny spółdzielcy). Otóż w myśl art. 4 ust. 6, za wspomniane wyżej opłaty (określone w ust. 1-2 i 4), odpowiadają solidarnie z członkami spółdzielni, właścicielami lokali niebędącymi członkami spółdzielni lub osobami niebędącymi członkami spółdzielni, którym przysługują spółdzielcze własnościowe prawa do lokali, osoby pełnoletnie stale z nimi zamieszkujące w lokalu (z wyjątkiem pełnoletnich zstępnych pozostających na ich utrzymaniu), a także osoby faktycznie korzystające z lokalu. Odpowiedzialność tych osób ogranicza się do wysokości opłat należnych za okres ich stałego zamieszkiwania lub faktycznego korzystania z lokalu (ust. 6¹⁾).

5. Dostarczanie ciepła do budynku wielolokalowego przez przedsiębiorstwo energetyczne odbywa się na podstawie zawartej z właścicielem lub zarządcą

16) Por. art. 5 ust. 6 Prawa energetycznego, dotyczący stosunków między przedsiębiorstwem energetycznym a „odbiorcą”: „Sprzedawca paliw gazowych lub energii powinien powiadomić odbiorców o podwyżce cen lub stawek opłat za dostarczane paliwa gazowe lub energię określonych w zatwierdzonych taryfach, w ciągu jednego okresu rozliczeniowego od dnia tej podwyżki”.

17) Por. przepisy art. 32 ustawy – Prawo spółdzielcze:

Art. 32 § 1. Statut może stanowić, że w określonych w nim sprawach między członkiem a spółdzielnią, członkowi przysługuje prawo odwołania się od uchwały organu spółdzielni do innego wskazanego w statucie organu spółdzielni w postępowaniu wewnątrzspółdzielczym. W tym wypadku statut powinien określać zasady i tryb postępowania wewnątrzspółdzielczego, a w szczególności terminy wniesienia i rozpatrzenia odwołania.

§ 2. W wypadku wniesienia przez członka odwołania w postępowaniu wewnątrzspółdzielczym bieg przedawnienia i terminów zawitych ulega zawieszeniu do dnia zakończenia tego postępowania, jednakże przez okres nie dłuższy niż rok od dnia, w którym organ odwoławczy powinien rozpatrzyć odwołanie.

§ 3. Postanowienia statutu o postępowaniu wewnątrzspółdzielczym nie mogą ograniczać dochodzenia przez członków ich praw na drodze sądowej. W wypadku zaskarżenia przez członka uchwały w postępowaniu wewnątrzspółdzielczym i sądowym, postępowanie wewnątrzspółdzielcze ulega umorzeniu.

tego budynku („odbiorcą” w rozumieniu art. 3 pkt 13 Prawa energetycznego) umowy sprzedaży lub umowy o świadczenie usług przesyłania (umowy przesyłowej), które powinny zawierać co najmniej postanowienia określone w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 Prawa energetycznego. Wysokość opłat za dostarczane do odbiorcy ciepło przedsiębiorstwo wylicza na podstawie cen i stawek opłat zawartych w taryfie lub cen i stawek opłat ustalanych na rynku konkurencyjnym (por. art. 45a ust. 1).

Opłaty ponoszone przez zarządcę budynku (odbiorcę), z uwzględnieniem udzielonych mu upustów i bonifikat, stanowią koszty zakupu ciepła dostarczonego do budynku, w którym znajdują się lokale (mieszkalne i/lub użytkowe), zamieszkane (lub użytkowane) przez osoby niebędące odbiorcami (por. art. 45a ust. 2). Koszty te są rozliczane w opłatach pobieranych od osób niebędących odbiorcami; wysokość opłat powinna być ustalana w taki sposób, aby zapewniała wyłącznie pokrycie ponoszonych przez odbiorcę kosztów zakupu ciepła (por. ust. 4). W przypadku gdy właściciel lub zarządca budynku wielolokalowego jest wyłącznym odbiorcą ciepła dostarczanego do budynku, jest on odpowiedzialny za rozliczanie na poszczególne lokale całkowitych kosztów zakupu ciepła (por. ust. 6).

6. Prawo energetyczne ogranicza swobodę właścicieli i zarządców budynków wielolokalowych w wyborze metod rozliczania całkowitych kosztów zakupu ciepła na poszczególne lokale. Otóż w myśl art. 45a ust. 8, koszty zakupu ciepła rozlicza się, w części dotyczącej:

1) ogrzewania, stosując metody wykorzystujące:

a) dla lokali mieszkalnych i użytkowych:

- wskazania ciepłomierzy,
- wskazania urządzeń wskaźnikowych niebędących przyrządami pomiarowymi w rozumieniu przepisów metrologicznych, wprowadzonych do obrotu na zasadach i w trybie określonych w przepisach o systemie oceny zgodności,
- powierzchnię lub kubaturę tych lokali,

b) dla wspólnych części budynku wielolokalowego użytkowanych przez osoby, o których mowa w ust. 2, powierzchnię lub kubaturę tych części odpowiednio w proporcji do powierzchni lub kubatury zajmowanych lokali;

2) przygotowania ciepłej wody użytkowej dostarczanej centralnie przez instalację w budynku wielolokalowym, stosując metody wykorzystujące:

- a) wskazania wodomierzy ciepłej wody w lokalach,
- b) liczbę osób zamieszkałych stale w lokalu.

7. Zgodnie z art. 45a ust. 9, właściciel lub zarządca budynku wielolokalowego – odbiorca ciepła, dokonuje wyboru metody rozliczania całkowitych kosztów jego zakupu na poszczególne lokale mieszkalne i użytkowe w tym budynku, tak aby wybrana metoda (uwzględnia-

jąc współczynniki wyrównawcze zużycia ciepła na ogrzewanie, wynikające z położenia lokalu w bryle budynku, przy jednoczesnym zachowaniu prawidłowych warunków eksploatacji budynku określonych w odrębnych przepisach) stymulowała energooszczędne zachowania oraz zapewniała ustalanie opłat w sposób odpowiadający zużyciu ciepła na ogrzewanie i przygotowanie ciepłej wody użytkowej. Następnie właściciel (zarządca) budynku wprowadza wybraną metodę w formie wewnętrznego „regulaminu rozliczeń ciepła” (stosownie do przepisów regulujących jego status, patrz wyżej – pkt 3), który podaje do wiadomości zainteresowanym osobom – w terminie 14 dni od dnia jego wprowadzenia do stosowania (ust. 10).

W przypadku wprowadzenia metody wykorzystującej ciepłomierze, wodomierze ciepłej wody lub urządzenia wskaźnikowe niebędące przyrządami pomiarowymi (patrz ust. 8 pkt 1 lit. a tiret drugie), właściciel (użytkownik) lokalu udostępnia swoje pomieszczenia w celu zainstalowania lub wymiany tych ciepłomierzy i urządzeń oraz umożliwia dokonywanie ich kontroli i odczytu wskazań w celu rozliczania kosztów zużytego ciepła w tym budynku (por. ust. 11). W przypadku stosowania metody wykorzystującej wskazania urządzeń wskaźnikowych niebędących przyrządami pomiarowymi, regulamin rozliczeń powinien dopuszczać możliwość zamiennego rozliczania opłat za ciepło dla lokali mieszkalnych lub użytkowych na podstawie ich powierzchni lub kubatury oraz określać warunki stosowania zamiennego rozliczania (ust. 12).

8. Właściciel (zarządca) budynku wielolokalowego przy wyborze metody rozliczania kosztów ogrzewania z poszczególnymi użytkownikami lokali powinien wziąć pod uwagę możliwość wzajemnego ogrzewania się pomieszczeń w budynku poprzez przegrody wewnętrzne (ściany, stropy) oraz uwzględnić różnej wielkości straty ciepła w poszczególnych lokalach, zależnie od usytuowania danego lokalu w budynku. Dlatego też wprowadzenie opomiarowanego systemu rozliczeń powinno wiązać się z zastosowaniem odpowiednich

współczynników korekcyjnych, uwzględniających różne usytuowanie lokalu w budynku¹⁸⁾.

9. Tzw. podzielniki kosztów ogrzewania (podzielniki ciepła) są urządzeniami służącymi do podziału kosztów ciepła zużytego przez mieszkańców budynku wielolokalowego, czyli do określenia udziału pojedynczego lokalu w kosztach zużycia ciepła, będących częścią kosztów ogrzewania całego budynku. Obowiązek wyposażenia budynków w te urządzenia określony jest w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie¹⁹⁾, wydanym na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo budowlane²⁰⁾. Otóż § 135 ust. 2 tego rozporządzenia stanowi, że w budynkach z instalacją ogrzewczą wodną zasilaną z sieci ciepłowniczej powinny znajdować się urządzenia służące do rozliczania zużytego ciepła:

- 1) ciepłomierz (układ pomiarowo-rozliczeniowy) do pomiaru ilości ciepła dostarczanego do instalacji ogrzewczej budynku,
- 2) urządzenia umożliwiające indywidualne rozliczanie kosztów ogrzewania poszczególnych mieszkań lub lokali użytkowych w budynku²¹⁾.

18) Patrz szerzej: J. Bodych-Wasilewska, W. Cherubin, „Umowy sprzedaży ciepła z rozliczeniami z użytkownikami lokali w budynku wielolokalowym”, Biuletyn URE Nr 1/2004 oraz K. Cichowski, „Rozliczanie kosztów dostaw ciepła dla użytkowników lokali”, Biuletyn URE Nr 2/2000.

19) Dz. U. z 2002 r. Nr 75, poz. 690, z 2003 r. Nr 33, poz. 270 oraz z 2004 r. Nr 109, poz. 1156.

20) Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118 i Nr 170, poz. 1217 oraz z 2007 r. Nr 88, poz. 587, Nr 99, poz. 665 i Nr 127, poz. 880). W myśl art. 5 ust. 1 tej ustawy, obiekty budowlane należy projektować i budować w sposób zapewniający m.in. **oszczędność** energii (pkt 1 lit. f) oraz zaopatrzenie w energię elektryczną i – odpowiednio do potrzeb – w energię cieplną i paliwa, przy założeniu **efektywnego wykorzystania** tych czynników (pkt 2 lit. a).

21) Patrz szerzej: I. Fioniuk, „Prawne uwarunkowania stosowania podzielników kosztów ogrzewania i rozliczania kosztów ciepła w budynkach wielolokalowych”, Biuletyn URE Nr 2/2003.

*Maja Czarzasty
Starszy inspektor
Biuro Prawne URE*

*Ryszard Taradejna
Radca Prezesa URE*

ROZWIĄZYWANIE PROBLEMÓW DOTYCZĄCYCH DOSTARCZANIA ENERGII – POZYTYWNY ODBIÓR ARGUMENTACJI REGULATORA

Radosław Walaszczyk

Wprowadzenie

Na tle stosowania ustawy z 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625 ze zm.) i wydanych do niej przepisów wykonawczych oraz w związku z zawieraniem umowami powstają wątpliwości, różnice poglądów i sprawy sporne pomiędzy przedsiębiorstwami energetycznymi a odbiorcami. Często zdarza się, że podmioty te nie są w stanie same dojść do porozumienia i zwracają się do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o pomoc w rozwiązaniu różnych problemów dotyczących dostarczania energii.

Mając na względzie zapewnienie skuteczności działań regulacyjnych w realizowaniu obowiązków mających lokalny charakter oraz w celu ułatwienia kontaktu i zbliżenia regulatora do uczestników poszczególnych rynków energii, Prezes URE delegował część swoich zadań do oddziałów terenowych Urzędu Regulacji Energetyki. W rozwiązywaniu problemów dotyczących zapewnienia dostaw energii oddziały te odgrywają bardzo istotną rolę, bowiem w obrębie szerokiego katalogu spraw, w oddziałach terenowych URE prowadzone są również postępowania administracyjne w sprawach spornych z art. 8 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne oraz rozpatrywane są skargi na działalność przedsiębiorstw energetycznych.

W niniejszym artykule zaprezentowane zostaną przykładowe sprawy i działania podejmowane w Południowym Oddziale Terenowym Urzędu Regulacji Energetyki w Katowicach, zmierzające do rozwiązania problemów dotyczących dostarczania energii, które spotkały się z pozytywnym odbiorem przez zainteresowane podmioty.

Od ostrego konfliktu do pozytywnej oceny rozstrzygnięcia Prezesa URE

Stosownie do art. 23 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, Prezes URE reguluje działalność przedsiębiorstw energetycznych zgodnie z ustawą i polityką energetyczną państwa, zmierzając do równoważenia interesów przedsiębiorstw energetycznych i odbiorców. W myśl natomiast art. 23 ust. 2 pkt 12 tej ustawy, do zakresu działania Prezesa URE należy rozstrzygnięcie sporów w zakresie określonym w jej art. 8 ust. 1. Ostatni z wymienionych przepisów stanowi, że w spra-

wach spornych dotyczących odmowy zawarcia m.in. umowy o przyłączenie do sieci, umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii oraz umowy kompleksowej, a także w przypadku nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania energii rozstrzyga Prezes URE, na wniosek strony¹⁾.

W związku z powyższymi przepisami, do Prezesa URE wpływają wnioski uczestników rynku energii o rozstrzygnięcie spraw spornych. I tak, jednym z takich sporów rozstrzyganych w bieżącym roku w Południowym Oddziale Terenowym URE w Katowicach była sprawa wniesiona przez przedsiębiorstwo ciepłownicze działające na terenie województwa śląskiego, zwane dalej „Przedsiębiorstwem”, dotycząca odmowy zawarcia umowy kompleksowej²⁾, zapewniającej dostawę ciepła do dużego osiedla mieszkaniowego, przez jedną ze spółdzielni mieszkaniowych, zwaną dalej „Spółdzielnią”. Sprawa ta zasługuje na uwagę z kilku względów. W szczególności istotny jest aspekt społeczny (dostawy ciepła do kilkuset rodzin), jak również fakt, że strony nie mogły dojść do porozumienia w kwestii zawarcia nowej umowy od 1999 r., co na etapie postępowania administracyjnego, wszczętego na wniosek Przedsiębiorstwa z 3 października 2006 r., skutkowało brakiem wzajemnego zaufania stron i pełnym przekonaniem każdej z nich co do słuszności prezentowanego stanowiska oraz powodowało konieczność rozstrzygnięcia ponad 40 punktów spornych. Na szczególne podkreślenie zasługuje jednak okoliczność, że mimo tak ostrego konfliktu, strony zaakceptowały treść umowy orzeczonej przez Prezesa URE uznając argumentację regulatora i uzasadnienie rozstrzygnięcia poszczególnych punktów spornych. Żadna ze stron nie odwołała się bowiem od decyzji orzekającej umowę, która tym samym uprawomocniła się i weszła w życie. To co wydawało się niemożliwe, tj. zgoda stron na treść umowy urzeczywistniło się dzięki ingerencji Prezesa URE.

1) Zakres tego przepisu jest szerszy, jednakże powyżej podane brzmienie wynika z faktu, iż niniejsze opracowanie odnosi się wyłącznie do energii elektrycznej i ciepła.

2) Jest to umowa zawierająca postanowienia umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii, w tym ciepła.

W celu przybliżenia specyfiki przedstawionego przypadku pozwolę sobie wskazać na najistotniejsze jego aspekty.

Przedsiębiorstwo posiada koncesje na wytwarzanie ciepła, na przesyłanie i dystrybucję ciepła oraz na obrót ciepłem udzielone przez Prezesa URE.

W 1995 r. Przedsiębiorstwo zawarło ze Spółdzielnią umowę zapewniającą dostawy ciepła do przedmiotowych obiektów, która jak strony zgodnie oświadczyły przed złożeniem wniosku o rozstrzygnięcie sprawy spornej „*przestanie obowiązywać z chwilą uprawomocnienia się decyzji Prezesa URE orzekającej nową umowę*”. W świetle powyższego, do czasu wejścia w życie umowy orzeczonej decyzją organu regulacyjnego strony łączyła wcześniej zawarta umowa.

W związku z niemożnością osiągnięcia porozumienia odnośnie zawarcia nowej umowy Przedsiębiorstwo wystąpiło do Prezesa URE o rozstrzygnięcie sporu stwierdzając, że w opinii obu stron możliwości negocjacji w przedmiocie jej zawarcia wyczerpały się.

Orzeczona umowa, stanowiąca załącznik do decyzji Prezesa URE, zawiera postanowienia niesporne, w tym zmienione przez regulatora w celu uzyskania spójności umowy i jej zgodności z bezwzględnie obowiązującymi przepisami prawa oraz postanowienia, co do których stanowisko stron było rozbieżne. Tym samym, ustalono tekst jednolity orzekanej umowy.

Istotą prezentowanego sporu była kwestia, czy w ramach umowy Przedsiębiorstwo dostarczać ma Spółdzielni jedynie ciepło, czy również ciepłą wodę, lecz łącznie strony wskazały na ponad 40 postanowień projektu umowy, co do których nie mogły osiągnąć kompromisu, w tym na standardy jakościowe obsługi odbiorcy, kwestie związane z zapłatą należności za dostarczone ciepło oraz nielegalnym pobieraniem ciepła, a także wstrzymaniem jego dostaw.

Określając treść postanowień umowy, w odniesieniu do których brak porozumienia związany był z rozbieżnym poglądem stron, czy w ramach orzekanej umowy Przedsiębiorstwo dostarczać ma Spółdzielni jedynie ciepło, czy też również ciepłą wodę, Prezes URE uwzględnił propozycję Przedsiębiorstwa, ponieważ uznał, że ewentualne zawarcie umowy na dostawę ciepłej wody mieści się w ramach swobody podejmowania samodzielnych decyzji przez Przedsiębiorstwo. Prezes URE realizuje bowiem zadania m.in. z zakresu spraw regulacji gospodarki paliwami i energią i organ ten nie jest uprawniony do zobowiązania przedsiębiorstwa energetycznego do prowadzenia działalności w zakresie dostawy ciepłej wody (tj. ciepła plus wody łącznie jako produktu końcowego). W tym miejscu powołać należy art. 3 pkt 12 ustawy – Prawo energetyczne, w myśl którego przedsiębiorstwem energetycznym jest podmiot prowadzący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, przetwarzania, magazynowania, przesyłania, dystrybucji paliw albo energii lub obrotu nimi. Zatem, przepisy prawa energetycznego regulują aktualnie działalność przedsię-

biorstw energetycznych, do których niewątpliwie zalicza się Przedsiębiorstwo, w zakresie zaopatrzenia odbiorców w ciepło, także ciepło do podgrzania wody, nie przewidują natomiast prowadzenia przez nie działalności w zakresie zaopatrzenia w ciepłą wodę.

Zagadnienie parametrów jakościowych nośnika ciepła i standardów jakościowych obsługi odbiorcy Prezes URE rozstrzygnął zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki z 15 stycznia 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemów ciepłowniczych (Dz. U. z 2007 r. Nr 16, poz. 92), zwanego dalej „rozporządzeniem systemowym”. Stosownie do § 25 ust. 2 tego rozporządzenia, jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne i odbiorca nie ustalą w umowie parametrów i standardów jakościowych, o których mowa w § 24 pkt 1 rozporządzenia systemowego³⁾, strony umowy obowiązują parametry i standardy określone w rozporządzeniu systemowym. Powyższa regulacja ma charakter względnie obowiązujący i Prezes URE z niej skorzystał wobec braku porozumienia stron w tym zakresie, co było rozwiązaniem najprostszym a zarazem jedynym racjonalnym i zgodnym z prawem.

Kształtując kwestię zapłaty należności za dostarczone ciepło Prezes URE kierował się potrzebą maksymalnego zrównoważenia interesów stron, korzystając z dotychczasowych zasad funkcjonujących pomiędzy nimi w tym względzie. Przy ustalaniu natomiast treści postanowienia dotyczącego odsetek ustawowych uwzględniony został art. 481 § 1 ustawy z 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964 r. Nr 16, poz. 93 ze zm.), który stanowi, że „*Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi*”.

Do przedmiotowej umowy, z uwagi na niezgodne z prawem propozycje stron dotyczące wstrzymania dostaw ciepła, Prezes URE wprowadził regulację uwzględniającą aktualnie obowiązujące przepisy ustawy – Prawo energetyczne i kwestie związane ze wstrzymaniem przez Przedsiębiorstwo dostarczania ciepła uregulował powołując się wprost na te przepisy, tj. na art. 6 ust. 3 i ust. 3a ww. ustawy⁴⁾. Podkreślić

3) Parametry i standardy te obejmują warunki sprzedaży ciepła w zakresie zapewnienia obliczeniowego natężenia przepływu nośnika ciepła, dotrzymywania parametrów nośnika ciepła, rozpoczęcia i przerwania dostarczania ciepła w celu ogrzewania i wentylacji oraz planowanych przerw w dostarczaniu ciepła w okresie poza sezonem grzewczym.

4) Art. 6 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne stanowi, że przedsiębiorstwo energetyczne może wstrzymać dostarczanie energii, jeśli w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, iż: 1. instalacja znajdująca się u odbiorcy stwarza bezpośrednie zagrożenie dla życia, zdrowia albo środowiska, 2. nastąpił nielegalny pobór energii, natomiast art. 6 ust. 3a dotyczy zwłoki w zapłacie za pobraną energię lub świadczone usługi i jego brzmienie przytoczone jest w dalszej części artykułu.

przy tym należy, że powyższe przepisy uniemożliwiają zastosowanie mniej korzystnych dla odbiorcy zasad wstrzymania dostaw i precyzyjnie regulują niniejszy problem. Wymienione przepisy w sposób jednoznaczny prezentują przesłanki uzasadnionego wstrzymania dostaw ciepła przez przedsiębiorstwa energetyczne i Prezes URE zważył tym samym, że rozwiązanie to zgodnie z obowiązującym prawem nie tylko chronić ma Spółdzielnię przed przypadkami nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania ciepła, ale stanowić ma również wystarczające zabezpieczenie interesów Przedsiębiorstwa. Z analogicznych względów Prezes URE zmienił proponowaną regulację zagadnienia nielegalnego pobierania ciepła nadając jej brzmienie odpowiadające wprost definicji ustawowej zawartej w art. 3 pkt 18 ustawy – Prawo energetyczne⁵⁾.

Ponadto, Prezes URE dokonał zmian mających doprowadzić orzeczną umowę do zgodności z art. 5 ustawy – Prawo energetyczne oraz licznych innych zmian wynikających z katalogu punktów spornych.

Rozstrzygając niniejszą sprawę sporną, dokonując wszechstronnej analizy i oceny całokształtu materiału dowodowego oraz propozycji stron, wzięto w szczególności pod uwagę, aby ukształtowana przez Prezesa URE umowa kompleksowa umożliwiała sprawną i bezkonfliktową jej realizację. Usunięto w tym celu z projektu umowy zapisy niezgodne z prawem i zapisy nieostre mogące powodować wątpliwości interpretacyjne. Kierowano się również potrzebą zrównoważenia interesów stron, dochowując staranności, by umowa nie przewidywała dla żadnej z nich nieuzasadnionych korzyści. Zadbano także o przekonujące, rzeczowe i klarowne uzasadnienie wszystkich rozstrzyganych punktów spornych, tak aby strony zrozumiały i zaakceptowały argumentację regulatora. I w tym właśnie upatruję klucza do sukcesu jakim niewątpliwie w tej skomplikowanej sprawie jest pozytywny odbiór orzeczenia Prezesa URE przez strony.

Porozumienie stron w toku postępowania administracyjnego

Zgodnie z art. 7 ustawy z 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności i podejmują wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Stosownie natomiast do art. 8 ww. ustawy organy administracji publicznej obowiązane są

prowadzić postępowanie w taki sposób, aby pogłębiać zaufanie obywateli do organów Państwa oraz świadomość i kulturę prawną obywateli. Organy administracji publicznej są również obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Organy czuwają nad tym, aby strony i inne osoby uczestniczące w postępowaniu nie poniosły szkody z powodu niezajomości prawa i w tym celu udzielają im niezbędnych wyjaśnień i wskazówek, co wynika z art. 9 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Urzeczywistnianie powyższych zasad ogólnych postępowania administracyjnego podczas rozpatrywanych przez Prezesa URE spraw spornych doprowadza często do zbliżenia stanowisk stron, a nawet sprawia, że korzystając ze wskazówek i autorytetu regulatora rozwiązują one dany problem w drodze porozumienia. Przekonanie stron o bezstronności i fachowości organu rodzi bowiem, tam gdzie jest to możliwe, pole do kompromisu i ułatwia pozbycie się subiektywnych ocen oraz negatywnych emocji na rzecz obiektywnego spojrzenia na zagadnienie. Nie trzeba oczywiście dodawać, że załatwienie sprawy w drodze porozumienia stron przy wykorzystaniu argumentacji i sposobów wskazanych przez Prezesa URE daje poczucie satysfakcji wszystkim uczestnikom tego procesu.

Poniżej przedstawię jeden z problemów rozpatrywanych w Południowym Oddziale Terenowym URE w Katowicach, który dzięki zdecydowanym działaniom regulatora został w porę rozwiązany poprzez osiągnięcie porozumienia przez strony.

W lipcu i sierpniu bieżącego roku czterech odbiorców zlokalizowanych w rejonie tej samej ulicy jednego z miast śląskich złożyło wnioski o rozstrzygnięcie spraw spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy kompleksowej przez koncesjonowane przedsiębiorstwo energetyczne zaopatrujące dotychczas ich budynki mieszkalne w ciepło. Z wyjaśnień odbiorców i przedłożonej wraz z wnioskami dokumentacji wynikało, że praktyką stosowaną przez strony było zawieranie umów zawierających postanowienia umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania i dystrybucji ciepła na okresy jednego roku, co dotąd dokonywane było w sposób bezkonfliktowy. Okres obowiązywania ostatnio zawartych umów we wszystkich czterech przypadkach określono do 31 sierpnia 2007 r., jednak ku zaskoczeniu odbiorców przedsiębiorstwo energetyczne poinformowało ich pod koniec czerwca br., że nie zamierza zawrzeć umów na kolejny sezon grzewczy. Nie akceptując powyższego odbiorcy postanowili zwrócić się o pomoc do Prezesa URE składając na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne wnioski o rozstrzygnięcie zaistniałych spraw spornych. W uzasadnieniu swych żądań odbiorcy wskazali w szczególności na trudności w zapewnieniu w tak krótkim czasie alternatywnego sposobu zaopatrzenia

5) Zgodnie z tym przepisem nielegalne pobieranie energii, w tym ciepła to pobieranie energii bez zawarcia umowy, z całkowitym albo częściowym pominięciem układu pomiarowo-rozliczeniowego lub poprzez ingerencję w ten układ mającą wpływ na fałszowanie pomiarów dokonywanych przez układ pomiarowo-rozliczeniowy.

w ciepło i wnieśli o „zobowiązanie przedsiębiorstwa energetycznego do zawarcia umów”.

Po analizie złożonych wniosków stwierdzono, że Prezes URE jest właściwy do rozstrzygnięcia wymienionych spraw spornych i w kontekście upływu okresu obowiązywania umów oraz wobec zbliżającego się sezonu grzewczego niezwłocznie podjęto czynności zmierzające do rozwiązania problemu.

W pierwszym etapie sprawy przedsiębiorstwo energetyczne przedłożyło wyjaśnienia, z których wynikało, że odmawia odbiorcom zawarcia umów kompleksowych zapewniających dostawę ciepła po 31 sierpnia 2007 r. W świetle tak sprecyzowanego stanowiska, Prezes URE wskazał przedsiębiorstwu w szczególności na brzmienie art. 5a ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne, który stanowi: „Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją ciepła jest obowiązane do zawarcia umowy kompleksowej z odbiorcą końcowym przyłączonym do sieci ciepłowniczej tego przedsiębiorstwa na wniosek tego odbiorcy” oraz uświadomił je, że spełnione są wszystkie przesłanki zawarte w tym przepisie i przedsiębiorstwo ma obowiązek zawarcia umów z odbiorcami.

Argumentacja regulatora przekonała przedsiębiorstwo energetyczne, które przestało następnie do odbiorców projekty umów kompleksowych z okresem obowiązywania od 1 września 2007 r. do 31 sierpnia 2008 r. Jednakże odbiorcom nie wystarczył już sam fakt zawarcia umów i wskazali oni na rozbieżne stanowiska w kwestii okresu ich obowiązywania (przedsiębiorstwo proponuje zawarcie umów na czas określony, a odbiorcy na czas nieokreślony) oraz odnośnie rodzaju opłat ponoszonych przez odbiorców.

Wnioskodawcy zmodyfikowali tym samym swoje żądania, natomiast czas płynął nieubłaganie, w związku z czym Prezes URE pod jego presją podjął zdecydowane kroki, aby zażegnać rozwijający się spór. I tak, zaproszono strony do siedziby Południowego Oddziału Terenowego URE w Katowicach, aby w jednym miejscu i czasie w sposób bezpośredni zaprezentować wszystkim uczestnikom okoliczności faktyczne i prawne istotne w sprawie oraz udzielić im niezbędnych wyjaśnień i wskazówek. Omawiając ww. dwa zagadnienia sporne kierowano się zasadą równoważenia interesów stron. W kwestii okresu obowiązywania umowy wskazano w szczególności, że jej zawarcie na czas nieokreślony z odpowiednio długim okresem wypowiedzenia da poczucie stabilności i pozwoli ze stosownym wyprzedzeniem poznać zamiar drugiej strony co do przyszłej współpracy oraz umożliwi spokojne podjęcie środków zaradczych w razie zaistnienia ewentualnych sporów w tym zakresie. Przedsiębiorstwo energetyczne zgodziło się z powyższym poglądem Prezesa URE proponując w ramach kompromisu, aby odbiorcy zrezygnowali z postulatu prowadzenia rozliczeń w oparciu o średnią cenę ciepła i średnią stawkę opłaty za usługi przesyłowe, tj. na podstawie § 23 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z 9 października 2006 r.

w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło (Dz. U. z 2006 r. Nr 193, poz. 1423), zwanego dalej „rozporządzeniem taryfowym”. Odnośnie tego zagadnienia Prezes URE wyjaśnił odbiorcom, że standardowy sposób rozliczeń i rodzaje opłat pobieranych od odbiorców określa § 32 rozporządzenia taryfowego, tj. przy zastosowaniu wprost cen i stawek opłat zawartych w taryfie dla ciepła, które w niniejszym przypadku są ustalane przez przedsiębiorstwo energetyczne i zatwierdzone przez regulatora (tym samym interes odbiorców jest tu niewątpliwie zachowany). Natomiast skorzystanie z wariantu, który umożliwia § 23 ust. 1 rozporządzenia taryfowego powinna poprzedzać indywidualna analiza charakterystyki poboru ciepła i winno wynikać z przekonania stron co do takiego sposobu rozliczeń. Także i odbiorcy przychyliłi się do argumentacji Prezesa URE, co sprawiło, że nie było już pomiędzy stronami punktów spornych. Przedsiębiorstwo energetyczne zgodziło się bowiem na zawarcie umów kompleksowych na czas nieokreślony, natomiast odbiorcy na zastosowanie w rozliczeniach wprost cen i stawek opłat ustalonych w taryfie dla ciepła. W przeddzień upływu okresu obowiązywania poprzednio zawartych umów i rozpoczęcia sezonu grzewczego kryzys został zażegnany.

Mając na uwadze, że strony w toku postępowań administracyjnych doszły do porozumienia i zawarły umowy kompleksowe we wnioskowanym zakresie, to Prezes URE zważył, iż wystąpiła bezwzględna przesłanka do umorzenia tych postępowań, jako bezprzedmiotowych, na podstawie art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Rozwiązanie problemu na etapie „przedspornym”

Art. 8 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne wyznacza granice właściwości rzeczowej Prezesa URE w zakresie rozstrzygania spraw spornych. Organ regulacyjny nie może tym samym w trybie administracyjnym rozstrzygać wszystkich sporów, powstających między odbiorcami a przedsiębiorstwami energetycznymi w związku z realizacją stosunków umownych. Pomimo panującej dość powszechnie wśród odbiorców opinii, że Prezes URE może władczo ingerować we wszystkie kwestie, co do których odnosi się prawo energetyczne, to organ ten związany jest zakresem przyznanych kompetencji i obowiązany jest działać na podstawie i w granicach prawa.

Jednakże do Prezesa URE wpływa wiele skarg na działalność przedsiębiorstw energetycznych, a także pism o wyrażeniu poglądu odnośnie różnych zagadnień regulowanych przez prawo energetyczne, które nie są sprecyzowane jako wnioski o rozstrzygnięcie spraw spornych i na które Prezes URE odpowiada. Katalog takich spraw nie jest zamknięty, gdyż tylko od wyobraźni zainteresowanych podmiotów zależy czego

dotyczy kwestia, w stosunku do której zaistniała różnica zdań między nimi.

Wśród skarg na działalność przedsiębiorstw energetycznych wymienić można sprawy dotyczące przyłączenia do sieci, wykonywania postanowień zawartych umów, rozliczeń za dostarczaną energię, nielegalnego pobierania oraz wstrzymania dostarczenia energii, a także standardów jakościowych obsługi odbiorców. Również i tymi sprawami zajmują się oddziały terenowe URE, które podejmują szereg działań zmierzających do wyeliminowania niezgodnych z prawem zachowań przedsiębiorstw energetycznych. Podkreślić przy tym należy, że w sprawach, w które Prezes URE nie może w sposób władczy ingerować działania regulatora skupiają się w szczególności na rzeczowej i syntetycznej prezentacji stanu prawnego, w kontekście przedstawionego stanu faktycznego.

Wielokrotnie bywa tak, że jest o krok od tego, aby sprawa przedłożona w formie skargi na działalność przedsiębiorstwa energetycznego przekształciła się w spór, który w zależności od jego przedmiotu rozstrzygany byłby przez Prezesa URE, bądź przez inny organ lub sąd. Niezbędne są więc w takich sprawach zdecydowane i adekwatne do sytuacji działania zmierzające do rozwiązania problemu.

Liczne interwencje oddziałów terenowych URE i prezentowana w ramach rozpatrywanych skarg na działalność przedsiębiorstw energetycznych argumentacja przyczyniają się do ograniczenia konfliktów i bardzo często doprowadzają do załatwienia sprawy w drodze porozumienia stron, pomimo tego, że nie jest to zadanie łatwe. W takich przypadkach bywa bowiem najczęściej tak, że różnica zdań dotyczy niezwykle istotnych i drażliwych kwestii, a ponadto jest niewiele czasu na rozwikłanie problemu, jak na przykład w sprawie rozpatrywanej ostatnio w Południowym Oddziale Terenowym URE w Katowicach. Mianowicie, dyrektor jednego z aresztów śledczych wystąpił do Prezesa URE o priorytetowe potraktowanie sprawy zaistniałej pomiędzy tym aresztem a przedsiębiorstwem energetycznym zajmującym się obrotem energią elektryczną – wyodrębnionym, w związku z otwarciem od 1 lipca 2007 r. rynku energii elektrycznej, ze struktur przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się wcześniej działalnością w zakresie przesyłania i dystrybucji oraz obrotu energią elektryczną – dotyczącej roszczeń finansowych oraz zagrożenia wstrzymania dostarczenia energii elektrycznej. Pomimo tego, że nie należą do kompetencji Prezesa URE spory wynikłe na tle realizacji umowy, w tym sprawy dotyczące przyszłych, potencjalnych wstrzymań dostaw energii elektrycznej, które mogą dopiero zaistnieć w związku z wykonywaniem umów zapewniających dostawę energii elektrycznej do obiektów odbiorców tej energii, a także sprawy dotyczące wzajemnych rozliczeń, to mając na względzie okoliczności podniesione przez dyrektora aresztu i inne kwestie wynikające z przesłanych dokumentów konieczne było szybkie podjęcie tego tematu.

Dyrektor aresztu śledczego wyjaśnił bowiem, że spełnienie sankcji wskazanej przez przedsiębiorstwo energetyczne, tj. wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej może spowodować daleko idące zagrożenie dla ww. jednostki organizacyjnej więziennictwa, a w konsekwencji dla porządku publicznego.

Groźna sytuacja w omawianym przypadku powstała na tle spornej kwoty wynikającej z naliczenia przez przedsiębiorstwo energetyczne korekty uprzednio wystawionych rachunków w związku z pomiarem energii elektrycznej. Faktyczne zużycie energii przez areszt śledczy było kilkakrotnie wyższe niż wskazania układu pomiarowo-rozliczeniowego, lecz nie z powodu świadomego działania, ale nieprawidłowego zainstalowania licznika, czego wynikiem był „odwrócony dopływ prądu na fazie L1”. Przedsiębiorstwo energetyczne stanęło na stanowisku, że wykrycie takiej nieprawidłowości uzasadnia wystawienie odbiorcy faktur korygujących za okres niesprawności licznika, uwzględniających wyliczenie należności za faktycznie zużytą energią elektryczną. Z takim postawieniem sprawy nie zgodził się areszt śledczy kwestionując zarówno uprawnienie w ogóle do naliczenia korekty rachunków, jak i sposób jej wyliczenia, okres oraz ilość energii elektrycznej objęte tą korektą. Dyrektor aresztu śledczego wyraził w tej sprawie następujący pogląd: *„układ pomiarowo-rozliczeniowy został zamontowany przez sprzedawcę energii i przez niego kontrolowany, np. w trakcie okresowych odczytów wskazań licznika. Tak więc, jeżeli układ pomiarowo-rozliczeniowy działał nieprawidłowo, to miał możliwość stwierdzenia tego faktu, przede wszystkim, sprzedawca energii. Jeżeli sprzedawca energii, który miał zapewniony dostęp do układu pomiarowo-rozliczeniowego nie stwierdzał przez dłuższy okres, jego nieprawidłowego działania, to brak jest podstaw do obciążania AŚ (...) z tytułu nieprawidłowości w pomiarze dostarczanej energii nawet, jeżeli w rzeczywistości takie nieprawidłowości miały miejsce”*. Kontrargument przedsiębiorstwa energetycznego brzmiał: *„(...) Faktycznie odczyty układu pomiarowo-rozliczeniowego energii elektrycznej dokonywane są raz w miesiącu kalendarzowym przez upoważnionego pracownika (...)”*, jednakże *„Rodzaj usterki umożliwił stwierdzenie nieprawidłowej pracy układu pomiarowo-rozliczeniowego na podstawie oględzin. Powyższe zostało stwierdzone w momencie wymiany licznika, co wymagało rozplombowania układu pomiarowego i zdjęcia go z tablicy licznikowej”*.

Brak porozumienia w kwestii powyższej należności spowodował, że przedsiębiorstwo energetyczne zastosowało do aresztu śledczego 6 lipca 2007 r. wezwanie do zapłaty grożąc w nim, że wstrzyma 17 lipca br. dostarczanie energii elektrycznej do obiektu aresztu w razie nieuiszczenia tej należności.

Do Prezesa URE sprawa wpłynęła 12 lipca 2007 r., także i w tym przypadku podjęto działania pod presją czasu kierując niezwłocznie pisemne wystąpienie do przedsiębiorstwa energetycznego, zawierające prezentację stanu faktycznego i prawnego, w kontekście

zamierzeń przedsiębiorstwa oraz wezwanie do przedłożenia szczegółowych wyjaśnień. W szczególności wskazano przedsiębiorstwu na treść art. 6 ust. 3a ustawy – Prawo energetyczne, który stanowi, że przedsiębiorstwa energetyczne mogą wstrzymać dostarczanie energii elektrycznej w przypadku, gdy odbiorca zwleka z zapłatą za pobraną energię elektryczną albo świadczone usługi co najmniej miesiąc po upływie terminu płatności, pomimo uprzedniego powiadomienia na piśmie o zamiarze wypowiedzenia umowy i wyznaczenia dodatkowego, dwutygodniowego terminu do zapłaty zaległych i bieżących należności. Prezes URE przypomniał przedsiębiorstwu energetycznemu, że wymogi zawarte w przytoczonym wyżej przepisie muszą być ściśle przestrzegane, a także wyjaśnił, iż korzystając z możliwości jakie przyznaje ustawa – Prawo energetyczne w kwestii wstrzymania dostaw, przedsiębiorstwo powinno mieć na względzie również przepisy szczególne oraz to, że w zakresie spornych należności należy wystąpić na drogę postępowania sądowego, nie zaś wstrzymywać dostawy energii. Organ regulacyjny zwrócił ponadto uwagę przedsiębiorstwu energetycznemu na obowiązek wypełniania warunków prowadzenia działalności gospodarczej określonych w koncesji, a także przytoczył brzmienie art. 56 ust. 1 pkt 12 i pkt 14 ustawy – Prawo energetyczne, zgodnie z którymi karze pieniężnej podlega przedsiębiorstwo energetyczne nie przestrzegające obowiązków wynikających z koncesji oraz ten, kto z nieuzasadnionych powodów wstrzymuje lub ogranicza dostarczanie energii elektrycznej do odbiorców.

Zdecydowane wystąpienie i argumentacja Prezesa URE przekonały przedsiębiorstwo energetyczne, które zweryfikowało swoje stanowisko w tej sprawie i poinformowało, że „W związku z zaistniałym sporem dotyczącym faktur korygujących, przedsiębiorstwo energetyczne nie przewiduje wszczęcia procedury ograniczenia dostarczania energii elektrycznej do Aresztu Śledczego (...) Do chwili obecnej strony nie doszły do porozumienia w sprawie naliczenia spornej należności.

W przypadku, jeżeli do takiego porozumienia nie dojdzie wystąpimy na drogę sądową”. Tym samym nie doszło do wstrzymania dostaw energii elektrycznej do aresztu śledczego, natomiast ewentualne wystąpienie na drogę postępowania sądowego wynika z faktu, że sąd powszechny jest właściwy do rozpatrzenia tego typu sprawy. Zagrożenie zostało więc zażegnane zgodnie z duchem pisma i wskazówkami Prezesa URE, za co kierownictwo aresztu śledczego złożyło wyrazy uznania.

Podsumowanie

W ramach spraw spornych i skarg na działalność przedsiębiorstw energetycznych Prezes URE podejmuje na co dzień liczne czynności zmierzające do rozwiązywania problemów dotyczących dostarczania energii. Specyfika takich spraw wymaga od regulatora zaangażowania, wycucia konkretnych sytuacji i umiejętności pozwalających na szybkie przedstawienie trafnych propozycji. Rzecz odnosi się bowiem do niezwykle istotnych oraz wrażliwych kwestii. Przykłady zaprezentowane w niniejszym artykule pokazują, że sprawne i kompetentne działania budują wizerunek Prezesa URE w społeczeństwie, wiążą się często z pozytywnym odbiorem i wykorzystaniem Jego argumentacji, a także skłaniają zainteresowane podmioty do przestrzegania prawa.

Autor jest pracownikiem Południowego Oddziału Terenowego URE z siedzibą w Katowicach

Zapraszamy na stronę internetową URE:

www.ure.gov.pl

oraz podajemy adres e-mail:

ure@ure.gov.pl

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI¹⁾

z dnia 1 października 2007 r.

w sprawie nadania statutu Urzędowi Regulacji Energetyki

(M. P. Nr 71, poz. 769)

Na podstawie art. 21 ust. 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

1) Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U Nr 131, poz. 909 oraz z 2007 r. Nr 135, poz. 954).

2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 158, poz. 1123

§ 1. Urzędowi Regulacji Energetyki nadaje się statut, stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Gospodarki z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie nadania statutu Urzędowi Regulacji Energetyki (M. P. Nr 26, poz. 436).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia

i Nr 170, poz. 1217 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 52, poz. 343, Nr 115, poz. 790 i Nr 130, poz. 905.

Załącznik do zarządzenia Ministra Gospodarki
z dnia 1 października 2007 r. (poz. 769)

STATUT URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI

§ 1. 1. Urząd Regulacji Energetyki, zwany dalej „Urzędem”, zapewnia obsługę Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, zwanego dalej „Prezesem”.

2. Urząd działa pod bezpośrednim nadzorem i kierownictwem Prezesa.

3. Siedzibą Urzędu jest miasto stołeczne Warszawa.

§ 2. 1. Prezes kieruje Urzędem przy pomocy wiceprezesa, dyrektora generalnego oraz dyrektorów komórek organizacyjnych Urzędu, o których mowa w § 3 ust. 1 i 2.

2. Prezes może upoważnić osoby, o których mowa w ust. 1, a także innych pracowników Urzędu do podejmowania decyzji w określonych sprawach w jego imieniu.

§ 3. 1. W skład Urzędu wchodzi następujące komórki organizacyjne i wyodrębnione stanowiska:

- 1) Gabinet Prezesa;
- 2) Departament Przedsiębiorstw Energetycznych;
- 3) Departament Taryf;
- 4) Departament Promowania Konkurencji;
- 5) Biuro Prawne;
- 6) Biuro Obsługi Urzędu;
- 7) Stanowisko Koordynatora do Spraw Współpracy Międzynarodowej;
- 8) Stanowisko do Spraw Ochrony Informacji Niejawnych;
- 9) Stanowisko Rzecznika Odbiorców Paliw i Energii.

2. W skład Urzędu wchodzi również:

- 1) Oddział Centralny w Warszawie;
- 2) północno-zachodni oddział terenowy z siedzibą w Szczecinie;
- 3) północny oddział terenowy z siedzibą w Gdańsku;
- 4) zachodni oddział terenowy z siedzibą w Poznaniu;
- 5) wschodni oddział terenowy z siedzibą w Lublinie;
- 6) środkowo-zachodni oddział terenowy z siedzibą w Łodzi;
- 7) południowo-zachodni oddział terenowy z siedzibą we Wrocławiu;
- 8) południowy oddział terenowy z siedzibą w Katowicach;
- 9) południowo-wschodni oddział terenowy z siedzibą w Krakowie.

3. Organizację wewnętrzną, zakres zadań i tryb pracy komórek organizacyjnych, wyodrębnionych stanowisk i oddziałów, o których mowa w ust. 1 i 2, określa regulamin organizacyjny nadany przez Prezesa na wniosek dyrektora generalnego.

§ 4. Prezes może powoływać zespoły pomocnicze, opiniotwórcze lub doradcze o charakterze stałym lub doraźnym, określając ich nazwę, skład osobowy oraz zakres i tryb działania.

OBWIESZCZENIE MINISTRA GOSPODARKI¹⁾

z dnia 18 lipca 2007 r.

w sprawie ogłoszenia raportu dla Komisji Europejskiej dotyczącego wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych za 2006 r.

(M. P. Nr 49, poz. 569)

Na podstawie art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 169, poz. 1199 oraz z 2007 r. Nr 35, poz. 217 i Nr 99, poz. 666) ogłasza się raport dla Komisji Euro-

pejskiej dotyczący wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych za 2006 r., stanowiący załącznik do obwieszczenia.

1) Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporzą-

żenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 131, poz. 909).

Załącznik do obwieszczenia Ministra Gospodarki z dnia 18 lipca 2007 r. (poz. 569)

**RAPORT ZA 2006 R. DLA KOMISJI EUROPEJSKIEJ WYNIKAJĄCY
Z ART. 4(1) DYREKTYWY 2003/30/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
Z DNIA 8 MAJA 2003 R. W SPRAWIE WSPIERANIA UŻYCIA W TRANSPORCIE
BIOPALIW LUB INNYCH PALIW ODNAWIALNYCH**

Raport został opracowany w celu realizacji przez Polskę obowiązku nałożonego na Państwa Członkowskie przepisem art. 4(1) dyrektywy 2003/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych.

Przedmiotowy raport stanowi realizację zapisu art. 32 i 36 ust. 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 169, poz. 1199 oraz z 2007 r. Nr 35, poz. 217 i Nr 99, poz. 666), która transponuje wyżej wymienioną dyrektywę do polskiego prawa.

Raport obejmuje następujące zagadnienia:

- I. Działania podjęte dla promocji użycia biopaliw ciekłych lub innych paliw odnawialnych w transporcie.
- II. Środki krajowe przeznaczone na produkcję biomasy do wykorzystania energetycznego innego niż transport.
- III. Ilość i rodzaje paliw ciekłych i biopaliw ciekłych wprowadzonych do obrotu oraz biopaliw ciekłych wytworzonych przez rolników na własny użytek.
- IV. Poziom i realizacja Narodowych Celów Wskaźnikowych.

I. Działania podjęte dla promocji użycia biopaliw lub innych paliw odnawialnych w transporcie

I.1. Nowe regulacje prawne dotyczące funkcjonowania rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych

W Polsce stopniowo poszerzają się możliwości w zakresie wprowadzania na rynek biokomponentów.

Już w 2005 r. nie było żadnych przeszkód w stosowaniu do 5% dodatku estrów metylowych kwasów tłuszczowych do olejów napędowych (bioetanol jako dodatek do benzyn silnikowych stosuje się od 1994 r.). W roku 2006, w związku z wejściem w życie rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 8 września 2006 r. w sprawie wymagań jakościowych dla biopaliw ciekłych (Dz. U. Nr 166, poz. 1182), umożliwiono wprowadzenie do obrotu dwóch rodzajów biopaliw ciekłych:

- estrów metylowych kwasów tłuszczowych stanowiących samoistne paliwo,
- oleju napędowego zawierającego 20% ww. estrów.

Ponadto w celu stworzenia lepszych warunków rozwoju rynku biokomponentów i biopaliw w dniu 25 sierpnia 2006 r. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej uchwalił pakiet dwóch ustaw: ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200). Ustawy te zapewniły pełną transpozycję dyrektywy 2003/30/WE do polskiego prawa. Wśród najważniejszych elementów nowych regulacji należy wyróżnić:

- stworzenie możliwości wytwarzania przez rolników biopaliw ciekłych na własny użytek. Rolnicy mogą wytwarzać na własny użytek wszystkie rodzaje biopaliw ciekłych stanowiących samoistne paliwo, a w przypadku czystego oleju roślinnego i estrów nie jest konieczne składanie zabezpieczenia akcyzowego. Zgodnie z przepisami ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw biopaliwa ciekłe wytwarzane przez rolników na własny użytek po-

winy spełniać jedynie minimalne wymagania jakościowe istotne ze względu na ochronę środowiska. Roczny limit dozwolonej produkcji na własny użytek wynosi 100 litrów na hektar powierzchni użytków rolnych będących w posiadaniu rolnika,

- wprowadzenie, z dniem 1 stycznia 2008 r., obowiązku zapewnienia określonego udziału biokomponentów w rynku paliw transportowych. Nałożony on został na przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania i importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, którzy sprzedają je lub zużywają na własne potrzeby. Przedsiębiorcy ci określani są jako podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy,
- wprowadzenie do polskiego prawa pojęcia „wybranej floty” definiowanego jako grupa co najmniej 10 pojazdów, ciągników rolniczych lub maszyn nieporuszających się po drogach albo grupa lokomotyw lub statków, wyposażonych w silniki przystosowane do spalania biopaliwa ciekłego, będących własnością lub użytkowanych przez osobę fizyczną wykonującą działalność gospodarczą, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej. Wprowadzenie tego pojęcia umożliwiło zastosowanie w pojazdach i maszynach należących do „wybranych flot” szerokiej gamy biopaliw ciekłych innych niż dopuszczone do powszechnego obrotu, charakteryzujących się wysokim udziałem biokomponentów.

1.2. Wspieranie zastosowania biokomponentów w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych

Obecnie w Polsce promocja stosowania biokomponentów odbywa się w drodze zachęt ekonomicznych, przede wszystkim poprzez system zwolnień i ulg podatkowych, który obowiązuje na podstawie przepisów zawartych w kolejnych rozporządzeniach Ministra Finansów.

Obowiązujące (od dnia 1 maja 2004 r.) na podstawie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 26 kwietnia 2004 r. w sprawie zwolnień od podatku akcyzowego (Dz. U. z 2006 r. Nr 72, poz. 500, z późn. zm.) zachęty w postaci zwolnień od podatku akcyzowego dla paliw zawierających biokomponenty zostały zmniejszone w związku z wejściem w życie, z dniem 1 stycznia 2007 r., rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 2006 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zwolnień od podatku akcyzowego (Dz. U. Nr 243, poz. 1766). Wprowadzenie nowych regulacji było podyktowane koniecznością dostosowania krajowych przepisów do wymogów prawa Unii Europejskiej i spowodowało osłabienie mechanizmu wsparcia dla biokomponentów dodawanych do oleju napędowego (obniżeniu uległy kwoty zwolnienia od podatku akcyzowego dla paliw ciekłych z dodatkiem biokomponentów oraz dla biopaliw ciekłych). Zgodnie z obowiązującymi

od dnia 1 stycznia 2007 r. przepisami zwalnia się od akcyzy:

- 1) biokomponenty przeznaczone do paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, spełniające odpowiednie wymagania jakościowe;
- 2) spełniające odpowiednie wymagania jakościowe i zawierające powyżej 2% biokomponentów:
 - a) benzyny silnikowe – w wysokości 1,50 zł od każdego litra biokomponentów dodanych do tych benzyn,
 - b) oleje napędowe – w wysokości 1,00 zł od każdego litra biokomponentów dodanych do tych olejów napędowych;
- 3) biokomponenty, stanowiące samoistne paliwo, spełniające wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach – w wysokości 1680 zł/1000 l.

Komisja Europejska, której opisane wyżej rozwiązania zostały notyfikowane jako stanowiące pomoc publiczną, uznała je (w decyzji wydanej w dniu 8 marca 2007 r.) za zgodne z Traktatem WE.

Preferencje w zakresie podatku akcyzowego ulegną zwiększeniu w związku z przepisami ustawy z dnia 11 maja 2007 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 99, poz. 666), które stanowią m.in., że stawka akcyzy wynosi w przypadku:

- 1) wyrobów powstałych ze zmieszania benzyn z biokomponentami, zawierających powyżej 2% biokomponentów – stawka akcyzy dla benzyn silnikowych (1565 zł/1000 l) obniżona o 1,565 zł od każdego litra biokomponentów dodanych do tych benzyn, z tym że kwota należnej akcyzy nie może być niższa niż 10,00 zł/1000 l;
- 2) wyrobów powstałych ze zmieszania olejów napędowych z biokomponentami, zawierających powyżej 2% biokomponentów – stawka akcyzy dla olejów napędowych (1048 zł/1000 l) obniżona o 1,048 zł od każdego litra biokomponentów dodanych do tych olejów napędowych, z tym że kwota należnej akcyzy nie może być niższa niż 10,00 zł/1000 l;
- 3) biokomponentów, stanowiących samoistne paliwa, przeznaczonych do napędu silników spalinowych – 10 zł/1000 l.

Opisane powyżej rozwiązania znajdują zastosowanie od dnia ogłoszenia pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności ze wspólnym rynkiem pomocy publicznej przewidzianej w powołanych przepisach.

W uzupełnieniu powyższej informacji należy podkreślić, że w 2006 r. kwota zwolnień od podatku akcyzowego z tytułu stosowania biokomponentów w paliwach wyniosła 261,99 mln zł. Kwota ta wynika z zastosowania ulgi z tytułu sprzedaży benzyn silnikowych z zawartością bioetanolu, w tym zawartego w eterze etylo-tert-butylovym (EETB), oraz olejów napędowych z zawartością estrów metyloowych kwasów tłuszczowych.

Ponadto w celu zapewnienia dodatkowego wsparcia dla produkcji biokomponentów i biopaliw ciekłych przygotowany został projekt „Wieloletniego programu promocji biopaliw na lata 2008-2014”, który stanowi wykonanie art. 37 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Zawarte w nim rozwiązania poprawiają opłacalność ekonomiczną całego procesu – poczynając od pozyskiwania surowców rolniczych, przez wytwarzanie biokomponentów, produkcję biopaliw ciekłych i paliw ciekłych z dodatkiem biokomponentów, a kończąc na użyciu tego paliwa. Powinny również gwarantować stabilność warunków funkcjonowania dla wszystkich podmiotów związanych z rynkiem biokomponentów i biopaliw ciekłych, co jest niezbędne do tworzenia długookresowych planów gospodarczych oraz pozyskania przez przedsiębiorców finansowania dla nowych inwestycji.

W trakcie prac nad programem kierowano się zasadą, że wszelkie bariery rozwoju rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych powinny być skutecznie usuwane w związku z korzyściami, jakie rozwój ten przynosi, dotyczącymi zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego, poprawy stanu środowiska w drodze redukcji emisji zanieczyszczeń, w tym szczególnie dwutlenku węgla, oraz aktywizacji terenów wiejskich poprzez zwiększenie produkcji rolniczej na cele energetyczne (nieżywnościowe) oraz związane z tym tworzenie nowych miejsc pracy. Korzyści te rekompensują bowiem z nadwyżką ewentualne negatywne strony procesu promowania biokomponentów, jak np. przejściowe uszczuplenie wpływów budżetowych państwa.

Program przewiduje, że nadal rozwiązania podatkowe będą miały bardzo istotne znaczenie w systemie zapewniania opłacalności produkcji biokomponentów i biopaliw ciekłych. Obok ulg w podatku akcyzowym w wysokości zbliżonej do maksymalnej wysokości dopuszczalnej dyrektywą 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (i związanego z tym znacznego obniżenia akcyzy od biokomponentów stanowiących samoistne paliwa) planowane są ulgi w podatku dochodowym od osób prawnych (obecnie w Sejmie Rzeczypospolitej Polskiej trwają prace związane z projektem ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, który wprowadza dla producentów biokomponentów ulgę w podatku dochodowym). Przyjęty system ma przy tym zapewnić stabilność w zakresie ulg i zwolnień podatkowych przez cały okres funkcjonowania programu. Wśród dalszych instrumentów wsparcia finansowego program obejmuje: wyłączenie z grupy wyrobów podlegających opłacie paliwowej biokomponentów stanowiących samoistne paliwa, system dopłat dla rolników uprawiających rośliny energetyczne z przeznaczeniem na biokomponenty, wsparcie inwestycyjne ze środków unijnych oraz zmniejszenie opłat za wprowadzanie zanieczyszczeń do powietrza dla podmiotów stosujących biopaliwa ciekłe w pojazdach.

Program przewiduje wprowadzenie preferencji dla transportu publicznego w aglomeracjach miejskich, uzdrowiskach czy na terenach chroniących przyrodę, którego działanie jest oparte wyłącznie na pojazdach zużywających paliwa ekologiczne (biopaliwa ciekłe, a także CNG i LPG) lub napędzanych silnikami elektrycznymi lub hybrydowymi. Zachętą do używania biopaliw, także przez osoby fizyczne, będą ulgi w opłatach parkingowych.

Jednym z rozwiązań zaplanowanych do realizacji w programie jest wprowadzenie preferencji w zakupie pojazdów i maszyn wyposażonych w silniki przystosowane do spalania biopaliw ciekłych w ramach zamówień publicznych. Bardzo znaczący jest także zapis dotyczący nałożenia na administrację rządową obowiązku sukcesywnej wymiany własnego parku samochodowego na pojazdy przystosowane do spalania biopaliw ciekłych.

Istotnym elementem programu są także przewidywane działania o charakterze edukacyjno-informacyjnym obejmujące m.in. wprowadzenie tematyki biopaliw ciekłych do programów na wszystkich poziomach nauczania, prowadzenie szerokich kampanii informacyjnych adresowanych do wszystkich użytkowników pojazdów, a także akcji mających na celu zachęcanie i mobilizowanie producentów samochodów do ich przystosowywania do spalania biopaliw.

I.3. Wspieranie finansowe badań związanych z tematyką biopaliw

Państwo wspiera badania związane z tematyką biopaliw w formie finansowania projektów badawczych oraz projektów badawczych rozwojowych.

Projekty badawcze związane z tematyką biopaliw

W 2006 r. było realizowanych 11 niżej wymienionych projektów badawczych. Nakłady na ich realizację wynoszą ogółem 1 872 800 zł.

1. Zastosowanie biopaliw jako paliwa reburningowego w procesie redukcji tlenków azotu metodami pierwotnymi w piecach przemysłowych.
2. Opracowanie metody i urządzenia pomiarowego do określania zawartości estrów rzepakowych w biopaliwie do napędu silników wysokoprężnych.
3. Badania właściwości biopaliw stałych otrzymanych z poużytkowych odpadów drzewnych.
4. Ocena możliwości wykorzystania olejów roślinnych (biopaliw ciekłych) w źródłach ciepła dla celów energetycznych oraz ich wpływu na kształtowanie naturalnego środowiska przyrodniczego.
5. Opracowanie metody utylizacji odpadów glicerynowych w produkcji biopaliwa z wykorzystaniem grzybów mikroskopijnych.
6. Analiza wybranych parametrów operacyjnych silnika wysokoprężnego turboładowanego przy zasilaniu biopaliwami.
7. Odpadowy glicerol z produkcji biopaliw jako substrat do biosyntezy kwasu cytrynowego przez drożdże *Yarrowia lipolytica*.

8. Biosynteza polihydroksykwasów z wykorzystaniem jako surowca odpadów z produkcji biopaliw (glicerolu).
9. Badania procesu spalania kompozycji ciekłych biopaliw ciepłowniczych na bazie olejów roślinnych, produktów ich metanolizy oraz łatwopalnych odpadów ciekłych w przeponowej nagrzewnicy powietrza.
10. Opracowanie technologii produkcji biopaliw poprzez przetwarzanie permeatów powstających podczas filtracji membranowej serwatki.
11. Recykling osadów ściekowych w intensyfikacji ekologicznej uprawy roślin energetycznych wykorzystywanych jako ekobiopaliwa oraz w fitoremediacji zdegradowanych terenów i zeutrofizowanych wód.

Projekty badawcze rozwojowe związane z tematyką biopaliw

W 2006 r. realizowane były 4 niżej wymienione projekty badawcze rozwojowe. Nakłady na ich realizację wynoszą ogółem 2 496 290 zł.

1. Badania nad możliwością wykorzystania mutantów rzepaku ozimego o zmienionym składzie kwasów tłuszczowych do hodowli odmian z przeznaczeniem na biopaliwo.
2. Opracowanie technologii termicznej konwersji biomasy i odpadów miejskich do energetycznych paliw gazowych opartej na koncepcji dwustadiowego reaktora zgazowania.
3. Hybrydowe elektrociepłownie geotermalne z wykorzystaniem biomasy i źródeł geotermicznych o niskiej entalpii.
4. Opracowanie technologii zgazowania biomasy oraz współspalania uzyskanego gazu z węglem.

II. Środki krajowe przeznaczone na produkcję biomasy do wykorzystania energetycznego innego niż transport

Dobrym stymulatorem rozwoju energetyki odnawialnej jest wsparcie finansowe inwestycji w tym zakresie. Jest to szczególnie korzystne na początkowym etapie wdrażania nowych technologii – jako mechanizm rozruchowy. W Polsce wsparcie finansowe inwestycji w zakresie odnawialnych źródeł energii (OZE) ma wieloletnią tradycję i dokonywane jest przede wszystkim ze środków:

- Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz wojewódzkich, powiatowych i gminnych funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej. Na funduszach tych gromadzone są środki z opłat i kar za korzystanie ze środowiska, w tym także opłat zastępczych i kar związanych z funkcjonowaniem systemu zielonych certyfikatów. Środki te, zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902, z późn. zm.), przeznaczone są m.in. na wspieranie wykorzystania odnawialnych źródeł energii oraz pomoc dla wprowadzania bardziej przyjaznych dla środowiska nośników energii,

- Fundacji EkoFundusz, która dysponuje środkami z konwersji polskiego długu na działania w zakresie ochrony środowiska.

Sprawy udzielania pomocy publicznej na odnawialne źródła energii reguluje rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy publicznej na inwestycje związane z odnawialnymi źródłami energii (Dz. U. Nr 98, poz. 996, z późn. zm.).

Dokument „Polityka energetyczna Polski do 2025 roku” nadaje odnawialnym źródłom energii właściwą pozycję w energetyce, określając, że ze względu na rozwój wykorzystania biomasy na cele energetyczne najistotniejsze są następujące działania:

- zapewnienie stabilności mechanizmów wsparcia wykorzystania odnawialnych źródeł energii, a tym samym stworzenie warunków do bezpiecznego inwestowania w OZE. Przewiduje się też stałe monitorowanie stosowanych mechanizmów wsparcia i w miarę potrzeb ich doskonalenie. Ewentualne zmiany tych mechanizmów wprowadzane będą z odpowiednim wyprzedzeniem, aby zagwarantować stabilne warunki inwestowania,
- wykorzystywanie biomasy do produkcji energii elektrycznej i ciepła – w warunkach polskich technologie wykorzystujące biomasę stanowiąc będą podstawowy kierunek rozwoju odnawialnych źródeł energii, przy czym wykorzystanie biomasy do celów energetycznych nie powinno powodować niedoborów drewna w przemyśle drzewnym, celulozowo-papierniczym i płytowym – drewnopochodnym (rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 19 grudnia 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, uiszczenia opłaty zastępczej oraz zakupu energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii (Dz. U. Nr 261, poz. 2187, z późn. zm.) wprowadzone zostały mechanizmy wspierające wykorzystanie biomasy innej niż pochodząca z produkcji leśnej). Zakłada się, że pozyskiwana na ten cel biomasa w znacznym stopniu będzie pochodzić z upraw energetycznych, ale również z odpadów przemysłowych i komunalnych, także spoza produkcji roślinnej i zwierzęcej. Ponadto rozwój wykorzystania odnawialnych źródeł energii niesie ze sobą korzystne efekty związane z aktywizacją zawodową na obszarach o wysokim stopniu bezrobocia, stymulując rozwój produkcji rolnej, wzrost zatrudnienia oraz rozwój przemysłu i usług na potrzeby energetyki odnawialnej.

Zapisy „Polityki energetycznej” mają zaplecze realizacyjne w postaci mechanizmów wsparcia wykorzystania odnawialnych zasobów energii. Podstawowym aktem prawnym regulującym działania przedsiębiorstw energetycznych zmierzające do wzrostu wykorzystania odnawialnych źródeł energii jest ustawa z dnia 10 kwiet-

nia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.). Ustawa określa główny mechanizm wsparcia, jakim jest nałożony na przedsiębiorstwa energetyczne, zajmujące się sprzedażą energii elektrycznej odbiorcom końcowym, obowiązek uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki określonej ilości świadectw pochodzenia energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii bądź uiszczenia opłaty zastępczej.

Wprowadzony w Polsce system wsparcia będący formułą zielonych certyfikatów jest mechanizmem rynkowym sprzyjającym optymalnemu rozwojowi i konkurencji. Rozdzielając świadectwa pochodzenia energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii od fizycznej energii, umożliwiono z dniem 1 października 2005 r. obrót na giełdzie towarowej prawami majątkowymi wynikającymi z tych świadectw.

Również istotnym elementem, uzupełniającym te mechanizmy, jest finansowe wsparcie inwestycji ze środków unijnych. Nowa polityka spójności Unii Europejskiej na lata 2007-2013 kładzie duży nacisk na zrównoważone podejście do wykorzystania energii, w tym ze źródeł odnawialnych. Wsparcie dla wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych będzie można uzyskać w ramach zawartego w Programie Operacyjnym „Infrastruktura i Środowisko” priorytetu X „Infrastruktura energetyczna przyjazna środowisku”, a także w ramach regionalnych programów operacyjnych. Komplementarne wobec tych działań jest wsparcie dla odnawialnych źródeł energii w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich.

III. Ilość i rodzaje: paliw ciekłych i biopaliw ciekłych wprowadzonych do obrotu oraz biopaliw ciekłych wytworzonych przez rolników na własny użytek

III.1. Ilość paliw transportowych i udział biokomponentów wprowadzanych na rynek w latach 2000-2006

Jak wynika z analizy danych Głównego Urzędu Statystycznego, Ministerstwa Finansów oraz Agencji Rynku Energii dotyczących zużycia benzyn silnikowych i olejów napędowych, wskaźnik udziału biokomponentów w paliwach zużytych w transporcie w latach 2000-2006 kształtował się następująco:

Rok	Zużycie w transporcie (w tys. ton)				wskaźnik wg wartości opałowej
	benzyny	oleje napędowe	bioetanol	estry	
2000	4841	2343	40,6	0	0,35%
2001	4484	2562	52,4	0	0,46%
2002	4109	2940	65,3	0	0,57%
2003	3941	3606	60,1	0	0,49%
2004	4011	4303	38,3	0	0,29%
2005	3915	5075	42,8	17,1	0,47%
2006*	4048	6042	84,3	44,9	0,92%

* Wartości szacunkowe.

III.2. Liczba zarejestrowanych przedsiębiorców wytwarzających, magazynujących lub wprowadzających do obrotu biokomponenty

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu biokomponentów jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru wytwórców.

Z danych Agencji Rynku Rolnego wynika, że na dzień 15 maja 2007 r. w rejestrze wytwórców było wpisanych:

- 1) 18 wytwórców bioetanolu – deklarujących zdolności produkcyjne w wysokości 506 tys. ton bioetanolu;
- 2) 55 wytwórców estrów metylowych – deklarujących zdolności produkcyjne w wysokości około 627 tys. ton estru.

III.3. Liczba zarejestrowanych rolników wytwarzających biopaliwa ciekłe na własny użytek oraz rodzaj i ilość wytworzonych przez nich biopaliw ciekłych

Zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych rolnicy mogą wytwarzać biopaliwa ciekłe na własny użytek po uzyskaniu wpisu do rejestru rolników wytwarzających biopaliwa ciekłe na własny użytek prowadzonego przez Prezesa Agencji Rynku Rolnego. Do dnia 24 maja 2007 r. do wyżej wymienionego rejestru nie dokonano wpisów.

III.4. Produkcja bioetanolu

W 2006 r. na rynek paliwowy trafiło około 106,8 mln litrów bioetanolu (84,3 tys. ton), przy zwiększonym o ponad 170 mln litrów w stosunku do roku poprzedniego poziomie zużycia benzyn. Wykorzystanie bioetanolu w benzynach silnikowych w latach 1994-2005 oraz dane wstępne za 2006 r. zestawiono na następnej stronie.

III.5. Produkcja estrów

W 2006 r. wyprodukowano ok. 103,4 mln litrów estrów (91,0 tys. ton). Z uwagi na fakt, że duża część produkcji jest sprzedawana poza granicami kraju,

Rok	Zużycie benzyn ¹⁾ – w tys. m ³	W tym bioetanol – w tys. m ³	Udział % objętości
1994	7325	27,0	0,37
1995	8332	63,0	0,76
1996	6174	100,9	1,63
1997	6691	110,6	1,65
1998	6672	99,8	1,50
1999	7770	83,2	1,07
2000	6808	51,4	0,75
2001	6233	66,4	1,07
2002	5645	82,8	1,47
2003	5453	76,2	1,40
2004	5564	48,5	0,87
2005	5151	54,2	1,05
2006	5326	106,8	2,01

1) Zużycie benzyn silnikowych przeliczono wg wskaźnika gęstości dla benzyn silnikowych = 0,760 kg/litr.

w Polsce zużyto jedynie 51,0 mln litrów (44,9 tys. ton), przy zwiększonym o ok. 1 161 mln litrów w stosunku do roku poprzedniego zużyciu olejów napędowych. Wykorzystanie estrów metylowych w olejach napędowych w 2005 r. oraz dane wstępne za 2006 r. zestawiono poniżej.

Rok	Zużycie olejów napędowych ²⁾ – w tys. m ³	W tym estry metylowe – w tys. m ³	Udział % objętości
2005	6092	19,4	0,32
2006	7253	51,0	0,70

2) Zużycie olejów napędowych przeliczono wg wskaźnika gęstości dla olejów napędowych = 0,833 kg/litr.

IV. Poziom i realizacja Narodowych Celów Wskaźnikowych

IV.1. Poziom Narodowych Celów Wskaźnikowych

Do momentu wejścia w życie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych Narodowe Cele Wskaźnikowe (NCW) były wyznaczane (na podstawie art. 3 ust. 1a dyrektywy 2003/30/WE w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych) przez ministra właściwego do spraw gospodarki po przeprowadzeniu uzgodnień z zainteresowanymi ministrami. Wysokość tak ustalonego NCW (wg wartości opałowej paliw zużywanych w transporcie) wyniosła:

- 2005 r. – 0,50%,
- 2006 r. – 1,50%,
- 2007 r. – 2,30%.

Wejście w życie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych zmieniło tryb określania NCW. Zgodnie z art. 24 ust. 1 tej ustawy Rada Ministrów, co trzy lata, do dnia 15 czerwca danego roku, określa, w dro-

dze rozporządzenia, NCW na kolejne 6 lat, biorąc pod uwagę możliwości surowcowe i wytwórcze, możliwości branży paliwowej oraz przepisy Unii Europejskiej w tym zakresie. W przyjętym przez Radę Ministrów w czerwcu 2007 r. rozporządzeniu w sprawie Narodowych Celów Wskaźnikowych na lata 2008-2013 ustalono następujące wysokości NCW:

- 2008 r. – 3,45%,
- 2009 r. – 4,60%,
- 2010 r. – 5,75%,
- 2011 r. – 6,20%,
- 2012 r. – 6,65%,
- 2013 r. – 7,10%.

Przedstawione wielkości NCW są związane z zobowiązaniami wynikającymi z członkostwa Polski w Unii Europejskiej. W latach 2008-2010 w sposób liniowy prowadzą od ustalonego na rok 2007 wskaźnika na poziomie 2,3% do określonego w dyrektywie 2003/30/WE poziomu 5,75% w 2010 r. Następnie w latach 2011-2013 NCW nadal rosła liniowo, jednak w niższym tempie. Przyjęto, że tempo wzrostu wysokości NCW w tym okresie (jak również do roku 2020) powinno umożliwić osiągnięcie poziomu 10% w 2020 r. Jak bowiem podaje przygotowany przez Komisję Europejską komunikat „Polityka energetyczna dla Europy” potwierdzony konkluzjami z wiosennego posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 8 i 9 marca 2007 r., udział biokomponentów w rynku paliw transportowych każdego z państw członkowskich ma osiągnąć poziom co najmniej 10% w 2020 r. (cel ten ma charakter obligatoryjny).

IV.2. Realizacja Narodowych Celów Wskaźnikowych

NCW w 2005 r. został prawie w pełni zrealizowany. Z kolei na wykonanie NCW w 2006 r. na poziomie 0,92% złożyło się szereg czynników, m.in. niepewność i wyczekiwanie rynku związane z kształtowaniem się nowych aktów prawnych regulujących jego funkcjonowanie oraz dopiero rozbudowująca się infrastruktura produkcyjna i logistyczna. Dodatkowo pewien wpływ na realizację NCW miało również przesunięcie terminu wejścia w życie rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 8 września 2006 r. w sprawie wymagań jakościowych dla biopaliw ciekłych związane z nieprzewidzianym wydłużeniem procesu notyfikacji tego dokumentu Komisji Europejskiej (rozporządzenie to umożliwiło wprowadzenie na rynek dwóch rodzajów biopaliw ciekłych: estrów metylowych kwasów tłuszczowych stanowiących samoistne paliwo oraz oleju napędowego zawierającego 20% tych estrów).

Przewiduje się, że udział biokomponentów w rynku paliw wykorzystywanych w transporcie w 2007 r. będzie znacznie poniżej poziomu NCW wyznaczonego na ten rok. Wejście w życie, z dniem 1 stycznia 2007 r., rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 2006 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zwolnień od podatku akcyzowego, przy braku w tym czasie

innych mechanizmów wsparcia rynku biopaliw, osłabiło rozwój produkcji oleju napędowego z udziałem biokomponentów oraz biokomponentów stanowiących samoistne paliwo. Zmniejszeniu uległy rekompensaty dla producentów paliw ciekłych z dodatkiem biokomponentów oraz biopaliw ciekłych, związane z kosztami dodawania biokomponentów. Należy przy tym podkreślić, że poziom wsparcia zostanie podwyższony w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 11 maja 2007 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw, która zawiera rozwiązania korzystne dla rozwoju rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych, a także przewidywanym przy-

jęciem przez Radę Ministrów Wieloletniego programu promocji biopaliw na lata 2008-2014 i pełną realizacją zapisanych w nim działań.

Przyjmuje się, że w roku 2008 i w latach kolejnych NCW zostaną wykonane na założonym poziomie, nawet pomimo przewidywanej niskiej realizacji NCW w roku bieżącym. Związane jest to z wprowadzeniem od dnia 1 stycznia 2008 r., wynikającego z ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, obowiązku zapewnienia określonego udziału biokomponentów w rynku paliw transportowych, który to mechanizm będzie w istotnym stopniu stymulował wzrost wykorzystania biokomponentów i biopaliw ciekłych.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 lipca 2007 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła

(Dz. U. Nr 133, poz. 924)

Na podstawie art. 11 ust. 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady i tryb wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła, w tym:

- 1) sposób wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła, umożliwiający odbiorcom tej energii i ciepła dostosowanie się do tych ograniczeń w określonym czasie;
- 2) rodzaje odbiorców objętych ograniczeniami w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła;
- 3) zakres i okres ochrony odbiorców przed wprowadzonymi ograniczeniami w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła;
- 4) zakres planów wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła oraz sposób określania w nich wielkości tych ograniczeń;
- 5) sposób podawania do publicznej wiadomości informacji o ograniczeniach w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub dostarczaniu ciepła.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o „operatorze”, należy przez to rozumieć operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operatora systemu połączonego elektroenergetycznego.

§ 3. 1. Ograniczenia w sprzedaży paliw stałych mogą być wprowadzone po wyczerpaniu, przez wojewodów oraz podmioty wykonujące działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży paliw stałych, wszelkich dostępnych środków służących zaspokojeniu potrzeb odbiorców na te paliwa – przy dołożeniu należytej staranności w zakresie zapewnienia maksymalnych ich dostaw z dostępnych źródeł.

2. Ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej mogą być wprowadzone po wyczerpaniu, przez operatorów we współpracy z zainteresowanymi podmiotami, wszelkich dostępnych środków służących zapewnieniu prawidłowego funkcjonowania systemu elektroenergetycznego – przy dołożeniu należytej staranności.

3. Ograniczenia w dostarczaniu ciepła za pomocą sieci ciepłowniczej mogą być wprowadzone po wyczerpaniu, przez przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie zaopatrzenia w ciepło we współpracy z zainteresowanymi podmiotami, wszelkich dostępnych środków służących zaspokojeniu potrzeb odbiorców na to ciepło.

1) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 158, poz. 1123 i Nr 170, poz. 1217 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 52, poz. 343, Nr 115, poz. 790 i Nr 130, poz. 905.

4. Ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub dostarczaniu ciepła nie mogą powodować:

- 1) zagrożenia bezpieczeństwa osób oraz uszkodzenia lub zniszczenia obiektów technologicznych;
- 2) zakłóceń w funkcjonowaniu obiektów przeznaczonych do wykonywania zadań w zakresie:
 - a) bezpieczeństwa lub obronności państwa określonych w przepisach odrębnych,
 - b) opieki zdrowotnej,
 - c) telekomunikacji,
 - d) edukacji,
 - e) wydobywania paliw kopalnych ze złóż, ich przeróbki i dostarczania do odbiorców,
 - f) wytwarzania i dostarczania energii elektrycznej oraz ciepła do odbiorców,
 - g) ochrony środowiska.

§ 4. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 11 ust. 7 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, zwanej dalej „ustawą”, minister właściwy do spraw gospodarki sporządza z własnej inicjatywy lub na podstawie zgłoszeń:

- 1) operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego – w odniesieniu do energii elektrycznej;
- 2) wojewodów – w odniesieniu do paliw stałych lub ciepła.

2. Zgłoszenia, o których mowa w ust. 1, wraz z uzasadnieniem, operatorzy oraz wojewodowie przekazują ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, w terminach umożliwiających zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej i bezpieczeństwa osób oraz zapobieżenie znacznym stratom materialnym.

3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, odpowiednio do zakresu wnioskowanych ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła, powinno określać:

- 1) rodzaje paliw stałych, dla których wnioskuje się wprowadzenie ograniczeń w ich sprzedaży;
- 2) ilości paliw stałych planowanych do sprzedaży w warunkach ograniczeń;
- 3) maksymalny stopień zasilania, o którym mowa w § 9;
- 4) maksymalną wielkość wnioskowanych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej;
- 5) maksymalną wielkość wnioskowanych ograniczeń w dostarczaniu ciepła, planowaną do wprowadzenia;
- 6) rodzaje odbiorców, których ograniczenia, o których mowa w pkt 1 i 5, mają dotyczyć;
- 7) grupy odbiorców, którzy powinni być wyłączeni z ograniczeń, o których mowa w pkt 1 i 5;
- 8) czas trwania wnioskowanych ograniczeń, o których mowa w pkt 1, 4 i 5.

§ 5. Ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła dotyczą odbiorców:

- 1) energii elektrycznej – dla których wielkość mocy umownej określonej w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy, ustalona została powyżej 300 kW;
- 2) ciepła – pobierających ciepło na potrzeby centralnego ogrzewania, ciepłej wody użytkowej, wentylacji oraz technologii w postaci pary i wody gorącej.

§ 6. 1. Ochronie przed wprowadzanymi ograniczeniami podlegają odbiorcy energii elektrycznej w ciągu całego roku, dla których wielkość mocy umownej określonej w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy, ustalona została poniżej 300 kW, oraz:

- 1) szpitale i inne obiekty ratownictwa medycznego;
- 2) obiekty wykorzystywane do obsługi środków masowego przekazu o zasięgu krajowym;
- 3) porty lotnicze;
- 4) obiekty międzynarodowej komunikacji kolejowej;
- 5) obiekty wojskowe, energetyczne oraz inne o strategicznym znaczeniu dla funkcjonowania gospodarki lub państwa, określone w przepisach odrębnych;
- 6) obiekty dysponujące środkami technicznymi służącymi zapobieganiu lub ograniczaniu emisji, negatywnie oddziałujących na środowisko.

2. W okresie od dnia 1 września do dnia 31 maja ochronie przed wprowadzanymi ograniczeniami w dostarczaniu ciepła podlegają odbiorcy pobierający ciepło na potrzeby gospodarstw domowych, szpitale, żłobki, przedszkola oraz inne obiekty użyteczności publicznej określone przez wojewodę.

3. Ograniczenia w dostarczaniu ciepła polegają na obniżeniu parametrów jakościowych lub ilościowych nośnika ciepła niepowodujących zamarznięcia sieci i instalacji ciepłowniczych oraz umożliwiających utrzymanie temperatury w:

- 1) lokalach mieszkalnych +10°C;
- 2) innych +5°C.

4. Ograniczenia w dostarczaniu ciepła do odbiorców mogą być stosowane do wielkości gwarantujących utrzymanie cyrkulacji czynnika grzewczego w sieci i instalacji ciepłowniczej, zapobiegającej zamarznięciu układu ciepłowniczego.

§ 7. 1. W przypadku wprowadzenia ograniczeń w sprzedaży paliw stałych wojewoda wydaje odbiorcom, na ich wniosek, upoważnienia do zakupu określonej ilości tych paliw. Upoważnienia wydaje się na okres wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać:

- 1) nazwę i adres odbiorcy;

2) określenie rodzaju i ilości paliwa stałego wnioskowanego do zakupu.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, odbiorca dołącza uzasadnienie potrzeby zakupu, określonej we wniosku, ilości paliwa stałego.

§ 8. 1. Operatorzy oraz przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie zaopatrzenia w ciepło opracowują plany wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej oraz w dostarczaniu ciepła, zwane dalej „planami ograniczeń”, z uwzględnieniem zasad określonych w art. 11 ust. 3 ustawy.

2. Plany ograniczeń dla energii elektrycznej określają wielkości maksymalnego poboru tej energii dla poszczególnych odbiorców i stopni zasilania. Plany te podlegają corocznej aktualizacji w terminie do dnia 31 sierpnia.

3. Plany ograniczeń i ich aktualizacje, o których mowa w ust. 2, podlegają uzgodnieniu z:

- 1) Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki – jeżeli są opracowywane przez operatorów systemu przesyłowego elektroenergetycznego;
- 2) właściwym operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego – jeżeli są opracowywane przez operatorów systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych lub operatorów elektroenergetycznych systemów połączonych.

4. Plany ograniczeń dla ciepła określają wielkość maksymalną dostaw ciepła dla poszczególnych grup odbiorców, w zależności od wielkości ograniczeń w dostarczaniu ciepła, oraz zawierają:

- 1) charakterystyki techniczne źródeł ciepła;
- 2) rodzaje i parametry technologicznego nośnika ciepła oraz sposoby jego regulacji;
- 3) rodzaje i parametry techniczne sieci ciepłowniczych;
- 4) tabele regulacyjne nośnika ciepła dla poszczególnych wielkości ograniczeń w dostarczaniu ciepła.

5. Plany ograniczeń dla ciepła podlegają uzgodnieniu z właściwym wojewodą w terminie do dnia 30 czerwca danego roku kalendarzowego. Plany te podlegają aktualizacji co najmniej raz na trzy lata.

6. Operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych, operatorzy systemów połączonych elektroenergetycznych i odbiorcy przyłączeni do sieci przesyłowej elektroenergetycznej, na wniosek operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, przekazują dane dotyczące mocy umownej, określonej w umowach z odbiorcami przyłączonymi do sieci przesyłowej elektroenergetycznej lub sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, oraz inne niezbędne dane służące do opracowania planów ograniczeń, w szczególności dane dotyczące:

- 1) skutków wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej;
- 2) przewidywanej liczby odbiorców, których ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej dotyczą.

§ 9. Wielkości planowanych ograniczeń w poborze energii elektrycznej, ujęte w planach ograniczeń, określają się w stopniach zasilania od 11 do 20, przy czym:

- 1) 11 stopień zasilania określa, że odbiorca może pobierać moc do wysokości mocy umownej określonej w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy;
- 2) stopnie zasilania od 12 do 19 powinny zapewniać równomierne obniżanie mocy elektrycznej pobieranej przez odbiorcę;
- 3) 20 stopień zasilania określa, że odbiorca może pobierać moc do wysokości ustalonego minimum, niepowodującego zagrożeń i zakłóceń, o których mowa w § 3 ust. 4.

§ 10. Dopuszczalne maksymalne ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, a także w dostarczaniu ciepła, ujęte w planach ograniczeń, oraz sposób powiadamiania odbiorców o obowiązujących stopniach zasilania, stosownie do § 12 ust. 3, uwzględnia się w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy.

§ 11. Operatorzy oraz przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie zaopatrzenia w ciepło zapoznają odbiorców z planami ograniczeń przez ogłoszenia zamieszczane w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości lub w formie elektronicznej na swojej stronie internetowej albo w formie ustalonej w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy, co najmniej na 30 dni przed dniem obowiązywania ograniczeń.

§ 12. 1. Ograniczenia w poborze energii elektrycznej są realizowane przez odbiorców stosownie do komunikatów operatorów o obowiązujących stopniach zasilania.

2. Komunikaty operatorów o obowiązujących stopniach zasilania, o których mowa w § 9, wprowadzanych jako obowiązujące w najbliższych 12 godzinach i przewidywanych na następne 12 godzin, są ogłaszane w radiowych komunikatach energetycznych w programie I Polskiego Radia o godzinie 7⁵⁵ i 19⁵⁵ oraz na stronach internetowych operatorów i przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie zaopatrzenia w ciepło, które obowiązują w czasie określonym w tych komunikatach.

3. W przypadku zróżnicowania wprowadzonych ograniczeń w poborze energii elektrycznej, w stosunku do stopni zasilania ogłoszonych w komunikatach radiowych, operatorzy powiadamiają odbiorców indywidualnie

w formie pisemnej lub w sposób określony w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy, albo za pomocą innego środka komunikowania się w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości.

4. Powiadomienia, o których mowa w ust. 3, są dla odbiorcy obowiązujące w pierwszej kolejności w stosunku do powiadomień ogłaszanych w komunikatach radiowych.

§ 13. Plany ograniczeń uzgodnione przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia uznaje się za plany ograniczeń w rozumieniu § 8.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

2) Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 marca 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń sprzedaży paliw stałych lub ciekłych oraz w dostarczaniu i poborze paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła (Dz. U. Nr 59, poz. 518 oraz z 2006 r. Nr 12, poz. 69), które utraciło moc z dniem 20 marca 2007 r. na podstawie art. 3 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 158, poz. 1123).

UCHWAŁA Nr 134/2007 RADY MINISTRÓW

z dnia 24 lipca 2007 r.

w sprawie „Wieloletniego programu promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych na lata 2008-2014”

(M. P. Nr 53, poz. 607)

Na podstawie art. 37 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 169, poz. 1199 oraz z 2007 r. Nr 35, poz. 217 i Nr 99, poz. 666) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się „Wieloletni program promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych na lata 2008-2014”, stanowiący załącznik do uchwały.

§ 2. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia.

Załącznik do uchwały nr 134/2007 Rady Ministrów z dnia 24 lipca 2007 r. (poz. 607)

WIELOLETNI PROGRAM PROMOCJI BIOPALIW LUB INNYCH PALIW ODNAWIALNYCH NA LATA 2008 – 2014

Wieloletni program promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych na lata 2008-2014 stanowi wykonanie art. 37 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Jest on również niezbędny do wypełnienia przez Polskę, wynikającego z dyrektywy 2003/30/WE z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych, 5,75% udziału biokomponentów w rynku paliw transportowych w 2010 r. oraz 10% udziału w 2020 r., zgodnie z ustaleniami posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 8-9 marca 2007 r.

WPROWADZENIE

Wzrost udziału biokomponentów w rynku paliw ciekłych i biopaliw ciekłych używanych w transporcie jest istotnym elementem zrównoważonego rozwoju, prowadzącym do poprawy bezpieczeństwa energetycznego poprzez dywersyfikację źródeł zaopatrzenia w paliwa

i zmniejszenia zależności od importu ropy naftowej, przy jednoczesnym pozytywnym wpływie na stan środowiska, a w szczególności na jakość powietrza atmosferycznego przez redukcję emisji dwutlenku węgla i innych zanieczyszczeń. Jednocześnie rozwój rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych przyczynia się do aktywizacji terenów wiejskich poprzez zwiększenie produkcji rolniczej na cele energetyczne (nieżywnościowe) oraz związane z tym tworzenie nowych miejsc pracy.

Z uwagi na liczne korzyści płynące ze stosowania biokomponentów jako substytutu paliw ropopochodnych, zaczynają one odgrywać coraz większą rolę w polityce energetycznej zarówno całej Unii Europejskiej, jak i poszczególnych państw członkowskich. Rosnące zapotrzebowanie gospodarki na paliwa i energię wynikające z rozwoju gospodarczego, wobec zmniejszających się zasobów paliw kopalnych, wymusza kierunek poszukiwania i wspierania rozwoju wykorzystania biokomponentów, biopaliw ciekłych i innych paliw odnawialnych.

W związku z powyższym, inicjatywy mające na celu zwiększenie produkcji i wykorzystania biokomponentów i biopaliw ciekłych w Polsce należy uznać ze wszech miar za pożądane oraz zgodne z trendami obserwowanymi w gospodarce światowej.

W skali całego świata obserwuje się obecnie działania mające na celu promowanie wykorzystania biopaliw ciekłych jako substytutu paliw ropopochodnych.

Dostrzegając zalety stosowania biokomponentów i biopaliw ciekłych, Unia Europejska podjęła działania legislacyjne mające na celu zwiększenie udziału biokomponentów w rynku paliw wykorzystywanych w transporcie. Wynikiem tych działań było przyjęcie dyrektywy 2003/30/WE z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych. Przepisy dyrektywy zobowiązały państwa członkowskie do podejmowania działań prowadzących do osiągnięcia z końcem 2010 r. minimalnego udziału biokomponentów (zarówno w postaci dodatku do paliw ciekłych, jak i biopaliw ciekłych) w wysokości co najmniej 5,75% – liczonego według wartości opałowej. Na forum Unii Europejskiej wykazywana jest konieczność dalszego wzrostu tego udziału. Jak podaje przygotowany przez Komisję Europejską komunikat „Polityka energetyczna dla Europy” potwierdzony konkluzjami z wiosennego posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 8-9 marca 2007 r., udział biokomponentów w rynku paliw transportowych każdego z państw członkowskich ma osiągnąć poziom co najmniej 10% w 2020 r.

Biorąc pod uwagę powyższe wartości brzegowe minimalnego udziału biokomponentów w rynku paliw transportowych, przewiduje się, że ścieżka dochodzenia do tych wielkości w Polsce w latach 2007-2014, przekładająca się na wysokość tzw. Narodowego Celu Wskaźnikowego, będzie kształtowała się w sposób następujący:

2007 r. – 2,30%
2008 r. – 3,45%
2009 r. – 4,60%
2010 r. – 5,75%
2011 r. – 6,20%
2012 r. – 6,65%
2013 r. – 7,10%
2014 r. – 7,55%

Dla porównania, w latach ubiegłych, udział biokomponentów w ogólnej ilości paliw zużywanych w transporcie kształtował się następująco:

2004 r. – 0,30%
2005 r. – 0,48%
2006 r. – 0,92%

W rezultacie dotychczasowych działań mających na celu rozwój rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych w Polsce istnieje formalna możliwość dodawania do 5% bioetanolu do benzyn silnikowych oraz do 5%

estrów metylowych kwasów tłuszczowych do oleju napędowego. Możliwe jest również wprowadzanie do obrotu dwóch rodzajów biopaliw ciekłych: estrów metylowych kwasów tłuszczowych stanowiących samoistne paliwo oraz oleju napędowego zawierającego 20% ww. estrów.

Pełną transpozycję dyrektywy 2003/30/WE do polskiego prawa zapewniły ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r.: o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Wyżej wymienione ustawy wprowadziły do polskiego prawa szereg zmian, ukierunkowanych na tworzenie korzystnych i stabilnych warunków rozwoju rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych, w tym trzy niezwykle istotne:

- Stworzenie możliwości wytwarzania przez rolników biopaliw ciekłych na własny użytek. Rolnicy mogą wytwarzać na własny użytek wszystkie rodzaje biopaliw ciekłych stanowiących samoistne paliwo, a w przypadku czystego oleju roślinnego i estrów nie jest konieczne składanie zabezpieczenia akcyzowego. Zgodnie z przepisami ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw biopaliwa ciekłe wytwarzane przez rolników na własny użytek powinny spełniać jedynie minimalne wymagania jakościowe istotne ze względu na ochronę środowiska. Roczny limit dozwolonej produkcji na własny użytek wynosi 100 litrów na hektar powierzchni użytków rolnych będących w posiadaniu rolnika.
- Wprowadzenie, z dniem 1 stycznia 2008 r., obowiązku zapewnienia określonego udziału biokomponentów w rynku paliw transportowych. Nałożony on został na przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania i importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, którzy sprzedają je lub zużywają na własne potrzeby. Podmioty realizujące ten obowiązek określane są jako podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy (Narodowy Cel Wskaźnikowy to minimalny udział biokomponentów i innych paliw odnawialnych w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych zużywanych w ciągu roku kalendarzowego w transporcie, liczony według wartości opałowej).
- Wprowadzenie do polskiego prawa pojęcia „wybranej floty” definiowanego jako grupa co najmniej 10 pojazdów, ciągników rolniczych lub maszyn nieporuszających się po drogach albo grupa lokomotyw lub statków, wyposażonych w silniki przystosowane do spalania biopaliwa ciekłego, będących własnością lub użytkowanych przez osobę fizyczną wykonującą działalność gospodarczą, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej. Wprowadzenie tego pojęcia umożliwiło zastosowanie, w pojazdach i maszynach należących do „wybranych flot”, biopaliw o zwiększonym udziale biokomponentów.

Tabela 1.

	Bioetanol (przy produkcji 100 hl)	Estry metylowe (przy produkcji 50.000 ton)
Suma kosztów produkcji	26 720 zł	165 320 000 zł
w tym:		
Surowiec:		
• olej rzepakowy rafinowany ¹⁾	–	131 470 000 zł
w tym:		
– koszt zakupu nasion rzepaku	–	143 606 000 zł
– przychód ze sprzedaży makuchu	–	38 470 809 zł
• żyto ²⁾	11 160 zł	–
Koszty kapitałowe i przetwarzania	14 560 zł ³⁾	32 000 000 zł ⁵⁾
Koszty transportu ⁶⁾	1 000 zł ⁴⁾	3 500 000 zł ⁵⁾
Sprzedaż produktów ubocznych	0 zł ⁴⁾	1 650 000 zł ^{5) 7)}
Marginę zysku ⁸⁾	1 340 zł	8 270 000 zł
Suma netto (suma kosztów produkcji z uwzględnieniem marginesu zysku)	28 150 zł 2 815 zł/1000 l	173 590 000 zł 3 055 zł/1000 l ⁹⁾
Koszt całkowity biokomponentu bez VAT, opłaty paliwowej i podatku akcyzowego, z uwzględnieniem współczynnika dodatkowego zużycia¹⁰⁾	4 115 zł / 1000 l	3 324 zł / 1000 l
	Benzyna	olej napędowy
Cena paliwa ciekłego¹¹⁾	1 601 zł / 1000 l	1 781 zł / 1000 l
Różnica między kosztami całkowitymi biokomponentów i cenami paliw ciekłych	2 514 zł / 1000 l	1543 zł / 1000 l

Dla właściwego funkcjonowania rozwiązań zawartych w obu ustawach niezbędny jest jednak skuteczny mechanizm wsparcia obejmujący m.in. stabilny system ulg i zwolnień akcyzowych oraz inne formy pomocy

publicznej i promocji użycia biopaliw. Wejście w życie, z dniem 1 stycznia 2007 r., rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 2006 r. *zmieniającego rozporządzenie w sprawie zwolnień od podatku akcyzowego*

1) Wytworzenie 50 000 ton estru wymaga zużycia 50 750 ton oleju rzepakowego rafinowanego lub 157 000 ton nasion rzepaku. Przetworzeniu 157 000 ton rzepaku na olej rzepakowy rafinowany towarzyszy wytworzenie 102 050 ton makuchu (źródło: Krajowa Izba Biopaliw).

Przyjęta średnia cena sprzedaży oleju rzepakowego rafinowanego w kraju w 2006 r. wyniosła 2590,62 zł za tonę. Dla porównania średnia cena oleju rzepakowego rafinowanego sprowadzonego z zagranicy w 2006 r. wyniosła 2591,15 zł za tonę, w tym ze Szwajcarii (25% importu) – 2879,80 zł za tonę, z Białorusi (25% importu) – 2042 zł za tonę (źródło: Zintegrowany System Rolniczej Informacji Rynkowej – Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi).

Średnia cena skupu nasion rzepaku w kraju w 2006 r. wyniosła 914,69 zł za tonę. Średnia cena nasion rzepaku sprowadzonych z zagranicy w 2006 r. wyniosła 1130,98 zł za tonę, w tym z Ukrainy (70% importu) – 875,80 zł za tonę, a z Niemiec (8,5% importu) – 1408,00 zł za tonę (źródło: Zintegrowany System Rolniczej Informacji Rynkowej – Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi).

Średnia cena sprzedaży makuchu rzepakowego w 2006 r. wyniosła 376,98 zł za tonę (źródło: Zintegrowany System Rolniczej Informacji Rynkowej – Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi).

Przyjęto kurs 3,96 zł/euro – zgodnie z tabelą kursów walutowych euro z dnia 2 października 2006 r. (Dz. Urz. UE C 238 z 03.10.2006) stosowaną zgodnie z dyrektywą 2003/96/WE dla państw członkowskich, które nie przyjęły euro.

2) Wytworzenie 100 hl bioetanolu wymaga zużycia 30 ton żyta (źródło: Krajowa Izba Biopaliw). Średnia cena skupu żyta w kraju w 2006 r. wyniosła 371,95 zł za tonę (źródło: Zin-

tegrowany System Rolniczej Informacji Rynkowej – Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi).

3) Zabezpieczenie należności podatku akcyzowego w przypadku nowych zakładów gorzelniczych. Jednocześnie nie uwzględniono kosztów kapitałowych wynikających z zaciągniętych kredytów. W kosztach przetwarzania uwzględniono koszty pozostałych materiałów (enzymów), opatu i energii elektrycznej, amortyzacji i remontów, gospodarki wodnej i ochrony środowiska oraz pozostałe koszty pośrednie i bezpośrednie w tym: dzierżawy obiektu i podatku od nieruchomości.

4) Źródło: Krajowa Rada Gorzelnictwa i Produkcji Biopaliw.

5) Źródło: Krajowa Izba Biopaliw.

6) Koszty transportu surowców do wytwórni biokomponentów i/lub koszty transportu biokomponentów do odbiorcy końcowego.

7) Produkcji 50 000 ton estru towarzyszy wytworzenie 5 000 ton gliceryny o wartości 1 650 000 zł.

8) Jako margines zysku przyjęto zaokrąglone kwoty równe 5% sumy kosztów produkcji poszczególnych biokomponentów.

9) Przyjęto gęstość estru równą 0,88 tony na 1000 litrów.

10) Współczynnik dodatkowego zużycia wynika z różnic w wartościach opałowych biokomponentów i paliw mineralnych i wynosi 46,2% dla bioetanolu (co oznacza, że wartość opałowa 1,462 litra bioetanolu jest równa wartości opałowej 1 litra benzyny) i 8,8% dla estrów metylowych (wartość opałowa 1,088 litra estrów jest równa wartości opałowej 1 litra oleju napędowego).

11) Przyjęto średnią cenę hurtową benzyny Eurosuper 95 i oleju napędowego Ekodiesel w 2006 r. Nie uwzględniono podatku VAT, opłaty paliwowej i podatku akcyzowego (źródło: PKN Orlen SA).

było podyktowane koniecznością dostosowania krajowych przepisów do wymogów prawa Unii Europejskiej i spowodowało obniżenie poziomu wsparcia. Zmniejszeniu uległy kwoty zwolnienia od podatku akcyzowego dla paliw ciekłych z dodatkiem biokomponentów oraz dla biopaliw ciekłych, przez co zmniejszone zostały rekompensaty dla producentów tych paliw, związane ze zwiększeniem kosztów dodawania biokomponentów.

Aby rozwiązania prowadzące do osiągnięcia opłacalności produkcji biokomponentów były zgodne z zasadami dotyczącymi pomocy publicznej, niezbędne jest określenie wielkości dozwolonego wsparcia, jakiego może udzielić państwo. W przedstawionej tabeli 1, przygotowanej według metodologii stosowanej przez Komisję Europejską zawarte zostały szacunkowe wyliczenia dotyczące rozmiarów dopuszczalnego prawem wspólnotowym wsparcia. Wielkość dozwolonego wsparcia określona została jako różnica między kosztami wytworzenia biokomponentów (bioetanolu i estrów metylowych) i cenami hurtowymi paliw ropopochodnych (benzyny i oleju napędowego) pomniejszonymi o VAT, opłatę paliwową oraz podatek akcyzowy.

Należy podkreślić, że, zgodnie z zaleceniami Komisji Europejskiej, przy obliczaniu kosztów produkcji biokomponentów uwzględniono niższą wartość opałową biokomponentów od wartości opałowej tradycyjnych paliw. Tym samym koszt końcowy biokomponentu oznacza koszt, jaki należy ponieść na wyprodukowanie takiej ilości biokomponentu, której wartość opałowa odpowiada wartości opałowej jednego litra odpowiedniego paliwa tradycyjnego.

Z przedstawionej tabeli wynika, że przy uwzględnieniu różnic w wartościach opałowych:

- bioetanolu i benzyny, wysokość dozwolonego prawem wspólnotowym w zakresie pomocy publicznej wsparcia dla produkcji 1000 litrów bioetanolu wynosi 2514 zł,
- estrów metylowych i oleju napędowego, wysokość dozwolonego prawem wspólnotowym w zakresie pomocy publicznej wsparcia dla produkcji 1000 litrów estrów metylowych wynosi 1543 zł.

Warunkiem niezbędnym dla rozwoju rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych jest znalezienie i zastosowanie takich rozwiązań, które zapewnią wsparcie w wysokości wskazanej powyżej, co powinno spowodować, że oferowana użytkownikowi pojazdu cena paliwa zawierającego biokomponenty będzie konkurencyjna w stosunku do ceny paliwa mineralnego. Celem niniejszego programu jest wypracowanie tego rodzaju rozwiązań, które jednocześnie zapewnią opłacalność ekonomiczną całego procesu – począwszy od pozyskiwania surowców rolniczych, przez wytwarzanie biokomponentów, produkcję biopaliw ciekłych i paliw ciekłych z dodatkiem biokomponentów, a kończąc na użyciu tego paliwa. Przyjęte rozwiązania powinny również gwarantować stabilność warunków

funkcjonowania dla wszystkich podmiotów związanych z rynkiem biokomponentów i biopaliw ciekłych, co jest niezbędne do tworzenia długookresowych planów gospodarczych oraz pozyskania przez przedsiębiorców finansowania dla nowych inwestycji. Z drugiej strony, ze względu na fakt, że prawidłowe określenie wielkości pomocy publicznej dla producentów biokomponentów powinno polegać na rekompensowaniu podwyższonych kosztów produkcji biokomponentów w stosunku do paliw tradycyjnych, należy zapewnić funkcjonowanie odpowiedniego systemu monitorowania kosztów produkcji poszczególnych rodzajów biokomponentów, który pozwoli na precyzyjne określenie wielkości dopuszczalnej pomocy oraz zapobiegnie ewentualnej nadkompensacie. Niezbędne jest również stworzenie przepisów, które zapewnią, że skierowana do przedsiębiorców w wyniku funkcjonowania rozwiązań przyjętych w programie łączna pomoc publiczna (pomoc publiczna przyznawana w tym samym celu w stosunku do tej samej grupy przedsiębiorców podlega kumulacji) nie będzie mogła przekroczyć różnicy pomiędzy kosztami produkcji biokomponentów a cenami rynkowymi paliw ropopochodnych.

Należy podkreślić, że wszelkie bariery rozwoju rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych powinny być skutecznie usuwane w związku z korzyściami, jakie rozwój ten przynosi, dotyczącymi zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego, wzrostu zatrudnienia oraz poprawy stanu środowiska w drodze redukcji emisji zanieczyszczeń, w tym szczególnie dwutlenku węgla. Korzyści te rekompensują bowiem z nadwyżką ewentualne negatywne strony procesu promowania biokomponentów, jak np. przejściowe uszczuplenie wpływów budżetowych państwa.

Zaznaczenia wymaga również, że nie osiągnie się wymienionych wyżej rezultatów wyłącznie poprzez zapisany w ustawie o biokomponentach i biopaliwach ciekłych obowiązek dotyczący realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego. Rozwiązanie takie doprowadziłoby do sytuacji, w której brak opłacalności rodzimej produkcji biokomponentów spowodowałoby, że Polska stałaby się jedynie rynkiem zbytu dla biokomponentów wytwarzanych w innych krajach. Tym samym zaprzeczono by szansę aktywizacji terenów rolniczych związaną z rozwojem rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych w Polsce. W związku z powyższym mechanizm obowiązku, choć niezwykle ważny dla realizacji zobowiązań unijnych w zakresie udziału biokomponentów w łącznej ilości paliw transportowych, powinien stanowić jedynie jeden z wielu elementów wsparcia rozwoju rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych. W dalszej części niniejszego dokumentu przedstawiono rozwiązania, które mają zapewnić opłacalność ekonomiczną całego procesu produkcji biokomponentów i biopaliw ciekłych, jak również mechanizmy prowadzące do zwiększenia popytu na biopaliwa ciekłe.

I. WSPARCIE DLA PRODUKCJI BIOKOMPONENTÓW W ZAKRESIE SYSTEMU PODATKOWEGO I OPŁATY PALIWOWEJ

Za jeden ze skuteczniejszych instrumentów promowania wykorzystania biokomponentów, biopaliw ciekłych i innych paliw odnawialnych uznawany jest stabilny i przewidywalny, w perspektywie wieloletniej, system wsparcia w postaci preferencyjnego opodatkowania paliw z udziałem tych komponentów. Z uwagi na fakt, że koszty produkcji biokomponentów (przy zastosowaniu znanych obecnie technologii) przewyższają w znacznym stopniu koszty produkcji tradycyjnych paliw ropopochodnych, oferowana odbiorcom końcowym cena paliw zawierających biokomponenty może być konkurencyjna w stosunku do ceny paliw mineralnych jedynie wówczas, gdy kwota podatków nałożonych na paliwa ropopochodne będzie odpowiednio wyższa. Należy również zaznaczyć, że dla zachęcenia do zakupu paliwa zawierającego biokomponenty powinno być ono oferowane po cenie niższej niż cena paliw tradycyjnych, ponieważ biokomponenty mają niższą wartość opałową niż paliwa ropopochodne (np. litr estrów metylowych wystarczy do przejechania mniejszej odległości niż litr oleju napędowego).

1. Rozwiązania w zakresie podatku akcyzowego

System preferencyjnych rozwiązań w zakresie podatku akcyzowego powinien być zgodny z przepisami dyrektywy 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej i wykorzystywać maksimum możliwości, jakie ta dyrektywa daje w zakresie zwolnień lub obniżki podatków obciążających biokomponenty i biopaliwa ciekłe. Zgodnie z art. 16 ust. 2 i 3 ww. dyrektywy zwolnienie lub obniżka podatku:

- Nie może być większa niż kwota podatków należnych od ilości wyrobów obecnych w wyrobach kwalifikujących się do tej obniżki.
- Powinny być na takim poziomie, aby uniknąć nadmiernej rekompensaty kosztów związanych z wytwarzaniem biopaliw. W rachunku dotyczącym obliczenia dozwolonej wysokości tej rekompensaty (przedstawionym w tabeli 1) brane są pod uwagę koszty produkcji biokomponentów (w tym koszt pozyskania surowca, np. rzepaku lub oleju rzepakowego) oraz ceny paliw ropopochodnych (na które dominujący wpływ mają ceny ropy naftowej).

Mając na uwadze powyższe, przyjmuje się następującą koncepcję działań w zakresie podatku akcyzowego od biokomponentów i biopaliw ciekłych:

A. Utrzymane zostanie całkowite zwolnienie od podatku akcyzowego dla biokomponentów przeznaczonych do paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.

B. Zastosowana zostanie stawka podatku akcyzowego dla biokomponentów stanowiących samoistne paliwa w wysokości 1 grosza na litr.

C. W ramach przedmiotowego programu wprowadzone zostanie zmniejszenie obciążenia w akcyzie dla:

- benzyny silnikowej nieetylizowanej, zawierającej powyżej 2% biokomponentów w wysokości 1,565 zł od każdego litra biokomponentów do tej benzyny,
- oleju napędowego, zawierającego powyżej 2% biokomponentów, w wysokości 1,048 zł od każdego litra biokomponentów dodanych do tego oleju napędowego.

D. W związku z wynikającymi z dyrektywy 2004/74/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. zmieniającej dyrektywę 2003/96/WE w zakresie możliwości stosowania przez określone państwa członkowskie czasowych zwolnień lub obniżek poziomu opodatkowania na produkty energetyczne i energię elektryczną zmianami dotyczącymi minimalnych poziomów opodatkowania paliw w Polsce, wysokość obniżonych stawek podatku akcyzowego dla paliw zawierających biokomponenty będzie odpowiednio dostosowywana.

Zgodnie z dyrektywą 2004/74/WE Polska może stosować okresy przejściowe w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania produktów energetycznych do minimalnych poziomów wymaganych dyrektywą 2003/96/WE. W przedstawionej poniżej tabeli 2 zapisano minimalne poziomy opodatkowania benzyny i oleju napędowego dla Polski, zgodnie z wyżej wymienionymi dyrektywami.

Tabela 2.

Rok	Wymagany dyrektywami minimalny poziom opodatkowania dla Polski			
	benzyna		olej napędowy	
	euro	zł*	euro	zł*
2007	287	1136,52	245	970,20
2008	287	1136,52	274	1085,04
2009	359	1421,64	274	1085,04
2010	359	1421,64	302	1195,92
2011	359	1421,64	302	1195,92
2012	359	1421,64	330	1306,80

* Zgodnie z art. 13 ust. 1 dyrektywy 2003/96/WE, „dla państw członkowskich, które nie przyjęły euro, wartość euro wyrażona w walutach krajowych mająca zastosowanie do wartości poziomów opodatkowania jest ustalana raz w roku. Stosuje się kursy obowiązujące w pierwszym dniu roboczym października i opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Kursy te stosuje się od dnia 1 stycznia następnego roku kalendarzowego”. W związku z powyższym w tabeli 2 przyjęto zaokrąglony kurs z dnia 2 października 2006 r. wynoszący 3,96 zł/euro.

Należy zaznaczyć, że dane zawarte w tabeli 2 wskazują na stopniowy wzrost w najbliższych latach stawek podatku akcyzowego na olej napędowy, co łą-

czy się jednocześnie z możliwością wzrostu kwoty, o którą obniżana jest stawka podatku akcyzowego z tytułu dodawania estrów metylowych do oleju napędowego. Jednocześnie obowiązująca w Polsce wysokość podatku akcyzowego od benzyn przekroczyła już docelowy minimalny poziom określony dyrektywą 2003/96/WE. Podkreślenia wymaga również fakt, że wyrażone w złotych wysokości minimalnych poziomów opodatkowania ukazane w tabeli 2 mogą podlegać wahaniom w zależności od kształtowania się kursu EUR/PLN.

- E. Przepisy dotyczące podatku akcyzowego zostaną dostosowane w kierunku objęcia preferencjami podatkowymi wszystkich rodzajów biopaliw ciekłych, o których jest mowa w ustawie *o biokomponentach i biopaliwach ciekłych*. Preferencje te będą zgodne z przepisami wspólnotowymi, w szczególności z dyrektywą 2003/96/WE.
- F. Pożądana stabilność preferencyjnych rozwiązań w zakresie podatku akcyzowego dla biopaliw ciekłych i biokomponentów zagwarantowana zostanie poprzez odpowiednie przepisy na poziomie ustawowym.

2. Rozwiązania w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych

W związku z realizacją niniejszego programu, proponuje się wprowadzenie do ustawy *o podatku dochodowym od osób prawnych* ulgi podatkowej, która rekompensowałaby część kosztów produkcji biokomponentów.

Proponowana ulga polegać będzie na odliczeniu od podatku kwoty stanowiącej 19% nadwyżki kosztów wytworzenia biokomponentów nad kosztami wytworzenia paliw ciekłych o takiej samej wartości opałowej, do których te biokomponenty mogą być dodawane. Jednocześnie odliczenie będzie ograniczone do wysokości 19% kwoty różnicy pomiędzy średnią ceną nabycia biokomponentów a średnią ceną nabycia paliw ciekłych, do których te biokomponenty mogą być dodawane.

Średnie ceny nabycia biokomponentów i paliw ciekłych, niezbędne do obliczenia kwoty limitu, będą ogłaszane w rozporządzeniu przez Ministra Gospodarki, w porozumieniu z Ministrem Finansów, do końca każdego pierwszego miesiąca roku kalendarzowego. Ceny te będą pomniejszone o podatki i opłaty zawarte w tej cenie (podatek akcyzowy, od towarów i usług oraz opłata paliwowa).

Jeżeli producenci biokomponentów nie będą produkowali tradycyjnych paliw ciekłych, wówczas do obliczenia kwoty ulgi będą stosowali średnie ceny nabycia paliw ciekłych określone w rozporządzeniu. Natomiast producenci biokomponentów, którzy będą wykorzystywali surowce pochodzące z własnej produkcji, przy obliczeniu kosztów wytworzenia biokomponentów lub paliw ciekłych stosować będą ceny rynkowe tych surowców.

Dla prawidłowego stosowania ulgi w przepisach zostaną zdefiniowane pojęcia producenta biokomponentów i paliw ciekłych.

Mimo iż niniejszy program obejmuje lata 2008-2014, ulga w podatku dochodowym od osób prawnych będzie miała zastosowanie już w zeznaniu rocznym za rok 2007.

W latach 2008-2014 ulga będzie mogła być rozliczana już w ciągu roku podatkowego, w zaliczkach na podatek dochodowy (miesięcznych lub kwartalnych, w zależności od tego, w jaki sposób rozlicza się podatnik), tak by zapewnić podatnikom możliwie jak najbardziej efektywne ekonomicznie wykorzystanie ulgi. Biorąc ten element pod uwagę, pozostawiono podatnikom także możliwość rozliczenia się w zeznaniu rocznym, o ile dokonają oni takiego wyboru.

Po pierwszym roku funkcjonowania ulgi dokonana zostanie ocena wpływu tego instrumentu na rozwój rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych w celu rozważenia potrzeby i możliwości jego modyfikacji.

3. Rozwiązania w zakresie opłaty paliwowej

Przyjmuje się następującą koncepcję działań w zakresie opłaty paliwowej:

- A. Biokomponenty stanowiące samoistne paliwa zostaną wyłączone z grupy wyrobów podlegających opłacie paliwowej.
- B. Rozwiązania w zakresie opłaty paliwowej wprowadzone zostaną poprzez nowelizację ustawy z dnia 27 października 1994 r. *o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym*.
- C. Po pierwszym roku funkcjonowania wyłączenia biokomponentów stanowiących samoistne paliwa z grupy wyrobów podlegających opłacie paliwowej dokonana zostanie ocena wpływu tego instrumentu na rozwój rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych w celu rozważenia potrzeby i możliwości objęcia systemem wyłączeń z grupy wyrobów podlegających opłacie paliwowej również innych rodzajów biopaliw ciekłych.

II. WSPARCIE DLA UPRAW ROŚLIN ENERGETYCZNYCH STANOWIĄCYCH SUROWCE DO PRODUKCJI BOKOMPONENTÓW

Koszt surowca stanowi największą pozycję w strukturze kosztów produkcji biokomponentów. Poprawy opłacalności produkcji biokomponentów należy zatem poszukiwać również poprzez działania, które wpłyną na zmniejszenie kosztów pozyskania surowca. Osiągnięciu tego celu sprzyjać będzie wykorzystanie środków z funduszy europejskich oraz krajowych środków publicznych przeznaczonych na wsparcie produkcji rolniczej.

Zgodnie ze zmienionym rozporządzeniem Rady nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. *ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników*, z dniem 1 stycznia 2007 r.:

- umożliwiające zostało uzyskanie przez rolników dopłat ze środków Unii Europejskiej – w wysokości do 45 € za hektar – do uprawy roślin energetycznych, do których zalicza się również rośliny dostarczane na potrzeby produkcji biokomponentów,
- zakwalifikowano uprawy wieloletnie do płatności obszarowych,
- umożliwiające zostało udzielenie dodatkowej pomocy ze środków krajowych, w wysokości 50% kosztów założenia wieloletnich plantacji roślin energetycznych na obszarach, do których stosuje się pomoc do powierzchni upraw roślin energetycznych.

Z uwagi na fakt, że polscy rolnicy zostali objęci pomocą do upraw roślin energetycznych przeznaczonych na biokomponenty, rolnik uprawiający rośliny przeznaczone na ten cel, zgodnie z ustawą z dnia 26 stycznia 2007 r. o płatnościach do gruntów rolnych i płatności cukrowej, może się ubiegać od dnia 15 marca 2007 r. o jednolitą płatność obszarową do gruntów rolnych, płatność uzupełniającą do gruntów rolnych (w zależności od gatunku rośliny) oraz płatność do upraw roślin energetycznych.

Istnieje system kontroli dotyczący płatności do upraw energetycznych, który musi zapewniać nie tylko, że rośliny zostały zebrane i dostarczone do przetwórcy, ale również, że zostały przetworzone na energię. Istnieją ściśle wytyczne, które muszą wypełnić rolnik i przetwórcza, aby otrzymać pomoc w postaci dopłat do produkcji roślin energetycznych.

Pomoc jest zagwarantowana tylko do powierzchni uprawy będącej przedmiotem umowy między rolnikiem a przetwórcą przemysłowym, jak również związana jest z ilością dostarczonego surowca (określana jest wysokość plonu – plon referencyjny, który musi być osiągnięty). Umowa kontraktacyjna powinna zawierać wszystkie szczegóły dotyczące ubiegającego się o pomoc w zakresie uprawy, przetwórcy, jak i finalnego zużycia surowca. Rolnicy muszą dostarczyć zbiory z całego zakontraktowanego obszaru, będącego przedmiotem ubiegania się o dopłatę. Przetwórcy muszą prowadzić dokumentację dostarczanych surowców, wyszczególniając gatunki, nazwę i adres dostawcy surowców, miejsce dostawy i informacje na temat umowy.

Mając na względzie, że powyższy system dopłat może się przyczynić do istotnego obniżenia kosztu surowca do produkcji biokomponentów i tym samym powinien stanowić istotny element budowy łańcucha opłacalnych ekonomicznie działań związanych z wytwarzaniem biokomponentów i biopaliw ciekłych, gdzie surowce rolnicze pozyskiwane będą od polskich rolników, przyjmuje się następującą koncepcję działań w zakresie wsparcia dla upraw roślin energetycznych:

- A. Utrzymanie możliwości wspierania upraw niektórych roślin (w tym zbożowych i oleistych) w ramach krajowych uzupełniających płatności bezpośrednich jako dodatkowego wsparcia dla produkcji surowców energetycznych.

- B. Wykorzystanie możliwości wspierania upraw roślin wieloletnich przeznaczonych na cele energetyczne, do wysokości 50% kosztów założenia plantacji tych roślin.
- C. Wprowadzona zostanie dodatkowa krajowa płatność dla rolnika, któremu została przyznana płatność do upraw roślin energetycznych do powierzchni uprawy rzepaku. Płatność ta – w wysokości 176 zł za 1 ha powierzchni uprawy rzepaku – będzie miała charakter pomocy *de minimis* w rolnictwie.
- D. Rozwiązania w zakresie opisanym powyżej wymagają zmiany przepisów ustawy o płatnościach do gruntów rolnych i płatności cukrowej oraz odpowiedniego dostosowania aktów wykonawczych do tej ustawy.

III. WSPARCIE FINANSOWE INWESTYCJI W ZAKRESIE WYTWARZANIA BIOKOMPONENTÓW I BIOPALIW CIEKŁYCH Z FUNDUSZY UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ KRAJOWYCH ŚRODKÓW PUBLICZNYCH

Rynek biokomponentów i biopaliw w Polsce znajduje się w początkowej fazie swojego rozwoju. Krajowe zdolności produkcyjne są zbyt małe, aby mogły sprostać potrzebom wynikającym z międzynarodowych zobowiązań Polski w zakresie udziału biokomponentów w rynku paliw zużywanych w transporcie. Dla zapewnienia dostaw na rynek wewnętrzny odpowiednich ilości biokomponentów niezbędna jest zatem rozbudowa istniejących mocy w zakresie produkcji biokomponentów. W związku z powyższym, ważnym obszarem, na jaki przeznaczone powinny być środki z funduszy europejskich oraz krajowe środki publiczne w ramach promocji wykorzystania biokomponentów i biopaliw ciekłych, są inwestycje w zakresie wytwarzania biokomponentów.

1. Wsparcie dla inwestycji w zakresie produkcji biokomponentów w ramach Programu Operacyjnego „Infrastruktura i Środowisko”

Zgodnie z *Narodowymi Strategicznymi Ramami Odniesienia na lata 2007-2013* (NSRO) Program Operacyjny „Infrastruktura i Środowisko” (POIiŚ) stanowi jeden z programów operacyjnych będących podstawowym narzędziem do osiągnięcia założonych w NSRO celów przy wykorzystaniu środków Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego. Projekt POIiŚ został przyjęty przez Radę Ministrów w dniu 29 listopada 2006 r. Głównym celem POIiŚ jest podniesienie atrakcyjności inwestycyjnej Polski i jej regionów poprzez rozwój infrastruktury technicznej przy równoczesnej ochronie i poprawie stanu środowiska, zdrowia, zachowaniu tożsamości kulturowej i rozwijaniu spójności terytorialnej.

Wsparcie dla rozwoju produkcji biokomponentów i biopaliw ciekłych jest przedmiotem osi priorytetowej X POIiŚ „Infrastruktura energetyczna przyjazna środowisku”. Fundusze na dofinansowanie projektów związanych z rozwojem tego rynku (wybieranych w ramach procedury konkursowej) pochodzić będą z dwóch źródeł: z Funduszu Spójności oraz z krajowych środków publicznych.

W ramach zawartego w osi priorytetowej X działania 10.5 „Wytwarzanie biopaliw ze źródeł odnawialnych” przewiduje się wsparcie inwestycji w zakresie produkcji biokomponentów i biopaliw ciekłych, w tym również biopaliw drugiej generacji. Działaniem, którego beneficjentami są przedsiębiorcy, objęte zostaną projekty polegające na budowie instalacji do produkcji biokomponentów i biopaliw stanowiących samoistne paliwa, z wyłączeniem produkcji bioetanolu i czystego oleju roślinnego (przy czym minimalna wartość projektu wynosi 5 mln euro). Dofinansowanie otrzymać można także na przygotowanie kompleksowej dokumentacji niezbędnej do wnioskowania i realizacji przedsięwzięcia (studium wykonalności, ocena oddziaływania na środowisko, dokumentacja techniczna).

Zakłada się, że na realizację działania 10.5 przeznaczone zostanie 69 mln euro ze środków Funduszu Spójności oraz 8 mln euro z krajowych środków publicznych (łącznie 77 mln euro).

Ponadto, w ramach zawartego w osi priorytetowej działania 10.6 „Rozwój przemysłu dla odnawialnych źródeł energii” przewiduje się wsparcie budowy nowoczesnych linii technologicznych wytwarzających urządzenia wykorzystywane do produkcji m.in. biokomponentów i biopaliw ciekłych. Działaniem, którego beneficjentami są przedsiębiorcy, objęte zostaną m.in. projekty polegające na budowie zakładów produkujących urządzenia do wytwarzania biokomponentów oraz biopaliw stanowiących samoistne paliwa, z wyłączeniem urządzeń do produkcji bioetanolu i czystego oleju roślinnego (minimalna wartość projektu wynosi 5 mln euro). Wsparcie będzie można uzyskać również na przygotowanie kompleksowej dokumentacji niezbędnej do wnioskowania i realizacji przedsięwzięcia (studium wykonalności, ocena oddziaływania na środowisko, dokumentacja techniczna).

Na realizację działania 10.6 (które jednak nie dotyczy wyłącznie przemysłu działającego na rzecz produkcji biokomponentów i biopaliw ciekłych) przewidziano środki w wysokości 103 mln euro, z czego 92 mln euro pochodzić będzie z Funduszu Spójności, a 11 mln euro z krajowych środków publicznych.

2. Wsparcie dla inwestycji w zakresie produkcji biokomponentów w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013

Zgodnie z założeniami reformy polityki wobec obszarów wiejskich, od roku 2007 wsparcie rozwoju obszarów wiejskich jest finansowane w ramach Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFFROW), utworzonego na mocy roz-

porządzenia Rady (WE) 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej.

Zadaniem EFFROW jest promocja zrównoważonego rozwoju obszarów wiejskich w Unii Europejskiej. Ma ona uzupełniać politykę rynkową i politykę wspierania dochodów w ramach wspólnej polityki rolnej, politykę spójności i wspólną politykę rybołówstwa.

Zasady wsparcia rozwoju obszarów wiejskich zostały określone w rozporządzeniu Rady (WE) 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich. Przepisy tego rozporządzenia wymagają przygotowania krajowego Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich.

W projekcie Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 wsparcie dla projektów inwestycyjnych dotyczących wytwarzania bioetanolu (produkcji alkoholu etylowego wraz z odwadnianiem) oraz produkcji nieoczyszczonych lub rafinowanych olejów i tłuszczów na cele biopaliwowe przewidziano w ramach zawartego w osi priorytetowej I „Poprawa konkurencyjności sektora rolnego i leśnego” działania o kodzie 123 „Zwiększanie wartości dodanej podstawowej produkcji rolnej i leśnej”. Beneficjentem środków może być osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która:

- wykonuje działalność w zakresie przetwórstwa lub wprowadzania do obrotu produktów rolnych,
- działa jako przedsiębiorca wykonujący działalność jako małe lub średnie przedsiębiorstwo (w rozumieniu zalecenia 2003/361/WE dotyczącego definicji małych i średnich przedsiębiorstw) lub przedsiębiorstwo zatrudniające mniej niż 750 pracowników, lub przedsiębiorstwo, którego obrót nie przekracza równowartości 200 mln euro.

Maksymalna wartość wsparcia, przyznana jednemu beneficjentowi, wynosi 20 mln zł. Wielkość wsparcia przyznanego na realizację jednego projektu nie może być niższa niż 100 tys. zł.

3. Wsparcie dla inwestycji w zakresie produkcji biokomponentów i biopaliw w ramach Programu Operacyjnego „Innowacyjna Gospodarka”

Program Operacyjny „Innowacyjna Gospodarka” (POIG), którego projekt został przyjęty przez Radę Ministrów w dniu 19 grudnia 2006 r., jest jednym z instrumentów realizacji NSRO na lata 2007-2013 i ma na celu wspieranie szeroko rozumianej innowacyjności. Interwencja w ramach POIG będzie obejmowała zarówno bezpośrednie wsparcie dla przedsiębiorstw, instytucji otoczenia biznesu oraz jednostek naukowych świadczących przedsiębiorstwom usługi o wysokiej jakości, jak również wsparcie systemowe zapewniające rozwój środowiska instytucjonalnego innowacyjnych przedsiębiorstw.

Pozyskanie wsparcia finansowego dla inwestycji w zakresie produkcji biokomponentów i biopaliw ciekłych

jest możliwe w ramach osi priorytetowej 4 „Inwestycje w innowacyjne przedsięwzięcia”. Należy jednak zaznaczyć, że o dofinansowanie ze środków POIG będą mogli się ubiegać jedynie przedsiębiorcy, których projekt spełniać będzie określone wymagania w zakresie innowacyjności produktu. Oznacza to, że wsparcie w ramach POIG będą mogły otrzymać przede wszystkim projekty dotyczące produkcji biopaliw drugiej generacji, które mają być wprowadzone na polskim rynku. Należy jednak podkreślić, że rozwój technologii produkcji biopaliw drugiej generacji wydaje się być niezbędny dla osiągnięcia celów wynikających z konkluzji wiosennego posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 8-9 marca 2007 r., zgodnie z którymi udział biokomponentów w rynku paliw transportowych każdego z państw członkowskich ma osiągnąć poziom co najmniej 10% w 2020 r. Produkcja biokomponentów oparta wyłącznie o technologię pierwszej generacji nie jest w stanie sprostać temu wyzwaniu.

IV. DZIAŁANIA MAJĄCE NA CELU ZWIĘKSZENIE POPYTU NA BIOPALIWA CIEKŁE

Opisane w poprzednich częściach działania ukie-
runkowane są przede wszystkim na zapewnienie od-
powiedniej podaży biokomponentów i biopaliw cie-
kłych na polskim rynku. Dla zwiększenia biopaliw
ciekłych niezbędne jest jednak, aby podaż spotkała się z odpowiedniej wielkości popytem na ten produkt. W związku z powyższym program przedstawia przewidywane działania wspierające wzrost popytu na biopaliwa ciekłe.

1. Strefy dla ekologicznego transportu publicznego

Aglomeracje miejskie, uzdrowiska czy tereny chroniące przyrodę (jak np. parki narodowe, rezerwy przyrody czy parki krajobrazowe) to obszary w szczególności wymagające ochrony przed zanieczyszczeniami powietrza powstającymi w wyniku spalania paliw transportowych. Wskazane jest, aby na wymienionych wyżej obszarach w przeważającej części lub wyłącznie wykorzystywany był ekologiczny transport publiczny. Ważne jest zatem stworzenie odpowiednich mechanizmów w tym zakresie.

W związku z powyższym proponuje się samorządom terytorialnym wydzielenie stref w centrach miast, w których działanie transportu publicznego może być oparte wyłącznie o pojazdy zużywające paliwa ekologiczne (biopaliwa ciekłe, a także CNG i LPG) lub napędzane silnikami elektrycznymi lub hybrydowymi. Formą zachęcenia samorządów terytorialnych do takich działań jest wsparcie finansowe ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (NFOŚiGW*), które mogą zostać przeznaczone na dofinansowanie wprowadzenia stref dla ekologicznego transportu publicznego (w tym na organizację stref oraz na zakup środków transportu).

Jednocześnie przewiduje się w uzdrowiskach oraz na obszarach chroniących przyrodę wprowadzenie ograniczeń dla transportu publicznego, którego pojazdy nie zużywają paliw ekologicznych (biopaliw ciekłych, CNG, LPG) lub nie są napędzane silnikami elektrycznymi lub hybrydowymi. Ograniczenia te wprowadzane będą poprzez zmianę dwóch ustaw:

- ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* oraz
- ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. *o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych*.

Przewiduje się również możliwość częściowego pokrycia kosztów związanych z wprowadzaniem tych ograniczeń ze środków NFOŚiGW*.

2. Zwolnienia z opłat za parkowanie

W ramach promocji stosowania biopaliw ciekłych opracowany zostanie system zwolnień z opłat za parkowanie dla pojazdów zasilanych tymi paliwami. Założeniem jest, aby czas parkowania, na jaki pojazd jest zwolniony z opłat, był proporcjonalny do łącznej ilości biokomponentów zawartych w użytym biopaliwie ciekłym. W celu uzyskania możliwości zwolnienia z opłaty użytkownik pojazdu powinien przedstawić dowód zakupu biopaliwa ciekłego zawierający informacje na temat rodzaju zakupionego paliwa i zawartości biokomponentów w tym paliwie. Ubytek wpływów do budżetu samorządów będzie w całości lub w części refundowany przez NFOŚiGW*.

3. Zwolnienia z opłat za korzystanie ze środowiska

Dla podmiotów stosujących biopaliwa ciekłe przewiduje się zmniejszenie opłat za gazy lub pyły wprowadzane do powietrza z procesów spalania biopaliw ciekłych w silnikach spalinowych. Poziom zwolnienia będzie odzwierciedlał rzeczywisty stopień korzystania ze środowiska, proporcjonalnie do zawartości biokomponentów w użytym paliwie. Podmiot korzystający ze środowiska, wyliczając należną opłatę, zmniejsza jej wysokość w oparciu o posiadane dowody zakupu biopaliw ciekłych zawierające informacje na temat – rodzaju zakupionego biopaliwa i zawartości biokomponentów w tym paliwie. Dla realizacji tego działania niezbędne będzie dokonanie zmian w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska oraz w aktach wykonawczych do tej ustawy.

4. Preferencje w zakupie pojazdów i maszyn wyposażonych w silniki przystosowane do spalania biopaliw ciekłych w ramach zamówień publicznych

W ramach udzielanych zamówień publicznych zalecane będzie stosowanie przy wyborze najkorzyst-

niejszej oferty kryterium ekologicznego, uwzględniającego wyposażenie nabywanych pojazdów i maszyn w silniki przystosowane do spalania biopaliw ciekłych, zgodnie z obowiązującymi przepisami art. 91 ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – *Prawo zamówień publicznych*. Celem działania jest, aby podmioty sektora publicznego oraz inne, w których stosowane są przepisy ustawy *Prawo zamówień publicznych*, sukcesywnie zastępowały pojazdy wykorzystujące jedynie paliwa ropopochodne pojazdami wyposażonymi w silniki przystosowane do spalania biopaliw ciekłych. Preferencje dotyczyć będą wszystkich rodzajów pojazdów i maszyn, w tym samochodów ciężarowych, osobowych oraz specjalistycznych.

5. Obowiązki dla administracji rządowej w zakresie stosowania biopaliw ciekłych

Mając na uwadze, że administracja rządowa powinna być przykładem dla innych instytucji i służb publicznych, a także ogółu społeczeństwa, przyjmuje się, że powinna ona promować sukcesywne zastępowanie pojazdów wykorzystujących jedynie paliwa ropopochodne pojazdami wyposażonymi w silniki przystosowane do spalania biopaliw ciekłych. Dla realizacji takiej roli administracji rządowej przewiduje się następujące działania:

- A. Wprowadzony zostanie obowiązek zakupu przez administrację rządową (w ramach zamówień publicznych) pojazdów wyposażonych w silniki przystosowane do spalania biopaliw ciekłych. Obowiązek ten przewiduje, że 50% nowych pojazdów zakupionych przez administrację rządową w latach 2009-2010 powinno być dostosowanych do spalania biopaliw ciekłych, a w latach kolejnych – 100%.
- B. Wprowadzony zostanie obowiązek wykorzystywania biopaliw ciekłych do napędu pojazdów administracji rządowej wyposażonych w silniki przystosowane do spalania biopaliw ciekłych.
- C. Wprowadzony zostanie obowiązek widocznego oznakowania pojazdów administracji rządowej wyposażonych w silniki przystosowane do spalania biopaliw ciekłych celem przekazania informacji, że pojazd zużywa biopaliwa ciekłe (jako element promocji stosowania biopaliw ciekłych).

V. DZIAŁALNOŚĆ NAUKOWO-BADAWCZA W ZAKRESIE BIOPALIW CIEKŁYCH

Działalność naukowo-badawcza ma bardzo istotne znaczenie dla rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych, szczególnie w kontekście potrzeby opracowania nowych technologii, które doprowadziłyby do obniżenia kosztów produkcji biokomponentów oraz opracowania nowych rodzajów biopaliw, przede wszystkim biopaliw drugiej generacji. Dalszy rozwój tego rynku, a szczególnie osiągnięcie w 2020 r. co

najmniej 10% udziału biokomponentów w zużyciu paliw transportowych każdego z państw członkowskich, nie jest możliwe poprzez stosowanie wyłącznie biopaliw pierwszej generacji. W związku z powyższym w systemie badań naukowych powinno się położyć większy nacisk na zagadnienia związane z biopaliwami drugiej generacji.

Zgodnie z ustawą z dnia 8 października 2004 r. o *zasadach finansowania nauki* minister właściwy do spraw nauki może ustanawiać konkursy na realizację projektów badawczych zamawianych o tematyce ustalonej w programie wieloletnim lub wpisującej się w strategiczne dla rozwoju gospodarczego oraz społecznego Polski obszary badawcze i priorytetowe kierunki badań ustalone w Krajowym Programie Ramowym (KPR). W obecnie obowiązującym KPR ustalonym przez Ministra Nauki i Informatyzacji we wrześniu 2005 r. określonych zostało dziewięć strategicznych obszarów badawczych, z których ósmy dotyczy energii i jej zasobów.

W ramach tego obszaru ustalone zostały m.in. takie priorytetowe kierunki badań, jak: „8.1. Nowoczesne technologie dla wytwarzania, przetwarzania i przechowywania energii” oraz „8.4. Odnawialne źródła energii”.

W związku z powyższym przewiduje się, że minister właściwy do spraw nauki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, określi tematykę badań (stanowiącą podstawę do ustanowienia przez ministra właściwego do spraw nauki tematów projektów badawczych) niezbędną do osiągnięcia przez Polskę co najmniej 10% udziału biokomponentów w rynku paliw wykorzystywanych w transporcie w 2020 r., przede wszystkim w zakresie produkcji biopaliw drugiej generacji.

Jednocześnie przewiduje się, że wsparcie rozwoju technologii produkcji biopaliw drugiej generacji prowadzone będzie w ramach osi priorytetowej I „Badania i rozwój nowoczesnych technologii”, która jest częścią opisanego wcześniej (w części III) Programu Operacyjnego „Innowacyjna Gospodarka”. Celem osi priorytetowej I jest zwiększenie znaczenia sektora nauki w gospodarce poprzez realizację prac badawczo-rozwojowych w najważniejszych kierunkach dla rozwoju społeczno-gospodarczego kraju, a także zwiększenie zapotrzebowania gospodarki na wysokie technologie bazujące na wynikach prac badawczo-rozwojowych.

VI. DZIAŁALNOŚĆ INFORMACYJNO-EDUKACYJNA W ZAKRESIE BIOPALIW CIEKŁYCH

Istotnym elementem wachlarza działań na rzecz promocji wykorzystania biopaliw ciekłych są inicjatywy o charakterze informacyjno-edukacyjnym. W założeniu mają one prowadzić do podwyższenia poziomu świadomości w zakresie korzyści płynących z wykorzystania biopaliw ciekłych oraz zwiększenia dostępności informacji na temat uwarunkowań dotyczących

stosowania biopaliw ciekłych. W związku z powyższym przyjmuje się następującą koncepcję działań o charakterze informacyjno-edukacyjnym.

1. Działania adresowane do społeczeństwa, w tym szczególnie do użytkowników pojazdów

W sferze działań skierowanych do społeczeństwa, w tym przede wszystkim do użytkowników pojazdów, przewiduje się:

- A. Opracowanie i rozpowszechnianie wiarygodnych informacji o uwarunkowaniach dla stosowania biopaliw ciekłych, m.in. o tym, jakie biopaliwo ciekłe można stosować w danym typie silnika, jakie korzyści dla środowiska i bilansu paliwowego kraju płyną ze stosowania biopaliw ciekłych oraz jakie zalety ekonomiczno-finansowe są związane z wykorzystywaniem biopaliw ciekłych.
- B. Wprowadzenie do programów kształcenia na wszystkich poziomach edukacji (od podstawowego po „uniwersytety trzeciego wieku”) zagadnień dotyczących stosowania biopaliw ciekłych.
- C. Wprowadzenie do systemu kształcenia kierujących pojazdami elementów wiedzy o technicznym, ekonomicznym i środowiskowym aspekcie stosowania biopaliw ciekłych w środkach transportu.
- D. Wykorzystanie takich narzędzi, jak reklamy, artykuły prasowe, audycje telewizyjne czy platformy internetowe w celu przekazania informacji o korzyściach płynących ze stosowania biopaliw ciekłych. Działanie to będzie głównie finansowane ze środków NFOŚiGW*.

2. Działania adresowane do producentów pojazdów

W sferze działań skierowanych do producentów pojazdów przewiduje się:

- A. Wprowadzenie obowiązku zaopatrzenia oferowanych do sprzedaży nowych pojazdów w informację o tym, czy pojazd jest przystosowany do spalania biopaliw ciekłych. Informacje te będą niezwykle pomocne kupującemu dla dokonania świadomego wyboru dotyczącego możliwości wykorzystania biopaliw ciekłych.
- B. Organizowanie cyklicznych konkursów na najbardziej „probiopaliwową” firmę samochodową. Zakłada się, że w ramach konkursu ocenie podlegać będą m.in. następujące elementy:
 - możliwość stosowania w pojazdach firmy biopaliw ciekłych dopuszczonych do obrotu,
 - czas, w którym firma rozpoczęła produkcję pojazdów wyposażonych w silniki dostosowane do spalania biopaliw ciekłych,
 - oferowanie do tzw. „wybranych flot” pojazdów wyposażonych w silniki dostosowane do spalania biopaliw ciekłych o znacznej zawartości biokomponentów.

Działanie to będzie głównie finansowane ze środków NFOŚiGW*.

VII. REALIZACJA I AKTUALIZACJA PROGRAMU

1. Realizacja programu

Za koordynację realizacji całości programu jest odpowiedzialny minister właściwy do spraw gospodarki.

Za realizację poszczególnych działań programu są odpowiedzialne organy i jednostki wskazane w tabeli 3.

2. Aktualizacja programu

Kierując się zapewnieniem dogodnych warunków rozwoju i funkcjonowania rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych, a w tym:

- zapewnieniem opłacalności ekonomicznej całego procesu – począwszy od pozyskiwania surowców rolniczych, przez wytwarzanie biokomponentów, produkcję biopaliw ciekłych i paliw ciekłych z dodatkiem biokomponentów, a kończąc na użyciu tego paliwa,
- poszanowaniem zasad wynikających z prawa wspólnotowego, a w szczególności uniknięciem nadmiernej rekompensaty kosztów związanych z wytwarzaniem biopaliw,

niniejszy program podlega niezbędnej aktualizacji. Aktualizacja odbywa się na podstawie wyników monitorowania jego realizacji, prowadzonej przez organy lub jednostki wskazane w tabeli 3 oraz zbiorczych sprawozdań kwartalnych dotyczących rynku biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, o których mowa w art. 30 ust. 4 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. *o biokomponentach i biopaliwach ciekłych*.

Za koordynację aktualizacji programu jest odpowiedzialny minister właściwy do spraw gospodarki.

Przewiduje się, że w ustawie *Prawo ochrony środowiska* dokonane zostaną zmiany mające na celu zapewnienie możliwości wspierania ze środków pochodzących z kar wymierzanych na podstawie ustawy *o biokomponentach i biopaliwach ciekłych* nie tylko działalności związanej z wytwarzaniem biokomponentów i biopaliw ciekłych, ale również innych działań prowadzących do rozwoju lokalnego rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych zapisanych w niniejszym programie. W pierwszym okresie funkcjonowania programu na cele wspierania rozwoju tego rynku wykorzystywane będą także środki NFOŚiGW inne niż wskazane w ustawie *o biokomponentach i biopaliwach ciekłych*.

W planach działalności Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej zostanie uwzględnione wydatkowanie środków finansowych na realizację działań wynikających z niniejszego programu. Ponadto umożliwiające będzie wykorzystanie środków lokalnych funduszy celowych ochrony środowiska (w tym wojewódzkich funduszy) dla dofinansowania działań określonych w niniejszym programie, w tym mających najczęściej lokalny charakter przedsięwzięć dotyczących promocji komunikacji miejskiej funkcjonującej w oparciu o biopaliwa.

Tabela 3.

Działanie	Organ lub jednostka
Rozwiązania w zakresie podatku akcyzowego	Minister właściwy do spraw finansów publicznych
Rozwiązania w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych	Minister właściwy do spraw finansów publicznych
Rozwiązania w zakresie opłaty paliwowej	Minister właściwy do spraw transportu
Wsparcie dla upraw roślin energetycznych stanowiących surowiec do produkcji biokomponentów	Minister właściwy do spraw rolnictwa
Wsparcie dla inwestycji w zakresie produkcji biokomponentów w ramach Programu Operacyjnego „Infrastruktura i Środowisko”	Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego Minister właściwy do spraw gospodarki Minister właściwy do spraw środowiska
Wsparcie dla inwestycji w zakresie produkcji biokomponentów w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich	Minister właściwy do spraw rolnictwa
Wsparcie dla inwestycji w zakresie produkcji biokomponentów i biopaliw w ramach Programu Operacyjnego „Innowacyjna Gospodarka”	Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego Minister właściwy do spraw gospodarki
Strefy dla ekologicznego transportu publicznego ¹⁾	Minister właściwy do spraw transportu Minister właściwy do spraw środowiska Minister właściwy do spraw zdrowia
Zwolnienia z opłat za parkowanie ¹⁾	–
Zwolnienia z opłat za korzystanie ze środowiska	Minister właściwy do spraw środowiska
Preferencje w zakupie pojazdów i maszyn wyposażonych w silniki przystosowane do spalania biopaliw ciekłych w ramach zamówień publicznych	Prezes Urzędu Zamówień Publicznych
Obowiązki dla administracji rządowej w zakresie stosowania biopaliw ciekłych	Minister właściwy do spraw administracji Minister właściwy do spraw wewnętrznych
Działalność naukowo-badawcza w zakresie biopaliw ciekłych	Minister właściwy do spraw nauki
Działalność informacyjno-edukacyjna w zakresie biopaliw ciekłych	Minister właściwy do spraw gospodarki Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania Minister właściwy do spraw transportu Minister właściwy do spraw środowiska

1) W zakresie wyznaczania stref dla ekologicznego transportu publicznego w miastach oraz opłat za parkowanie podjęcie działań leży w kompetencji organów samorządu terytorialnego.

* Zgodnie z art. 401 ust. 13a i 13b ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – *Prawo ochrony środowiska* (wprowadzonymi ustawą z dnia 25 sierpnia 2006 r. o *biokomponentach i biopaliwach ciekłych*) wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie ustawy o biokomponentach

i biopaliwach ciekłych stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, z wyłącznym przeznaczeniem na wspieranie działalności związanej z wytwarzaniem biokomponentów i biopaliw ciekłych.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI¹⁾

z dnia 23 sierpnia 2007 r.

w sprawie szczegółowego zakresu zbiorczego raportu kwartalnego dotyczącego rynku biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych

(Dz. U. Nr 159, poz. 1121)

Na podstawie art. 30 ust. 5 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 169, poz. 1199 oraz z 2007 r. Nr 35, poz. 217 i Nr 99, poz. 666) zarządza się, co następuje:

1) Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 131, poz. 909 oraz z 2007 r. Nr 135, poz. 954).

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy zakres zbiorczego raportu kwartalnego dotyczącego rynku biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, zwanego dalej „raportem”.

§ 2. Raport, w części dotyczącej rynku biokomponentów, zawiera:

- 1) wykaz wytwórców, obejmujący:
 - a) oznaczenie firmy wytwórcy, jej siedzibę i adres;

- b) numer identyfikacji podatkowej NIP wytwórcy oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej REGON, jeżeli został nadany;
- 2) informacje dotyczące ilości i rodzajów:
- surowców użytych przez ogół wytwórców do wytworzenia poszczególnych rodzajów biokomponentów, ze wskazaniem surowców pozyskanych na podstawie umów kontraktacji i dostawy oraz z produkcji własnej,
 - biokomponentów wytworzonych przez ogół wytwórców, ze wskazaniem biokomponentów wytworzonych z surowców pozyskanych na podstawie umów kontraktacji i dostawy oraz z produkcji własnej,
 - biokomponentów wprowadzonych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez ogół wytwórców,
 - biokomponentów sprzedanych przez ogół wytwórców producentom biopaliw ciekłych,
 - biokomponentów importowanych oraz sprowadzonych w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego przez ogół producentów;
- 3) informacje dotyczące kosztów wytworzenia przez ogół wytwórców poszczególnych rodzajów biokomponentów, wraz z wyszczególnieniem średnich kosztów:
- zakupu surowców użytych do wytworzenia poszczególnych rodzajów biokomponentów,
 - przerobu surowców użytych do wytworzenia poszczególnych rodzajów biokomponentów,
 - pozostałych;
- 4) informacje dotyczące średnich dochodów uzyskanych przez ogół wytwórców ze sprzedaży produktów ubocznych, powstałych po użyciu surowców do wytworzenia poszczególnych rodzajów biokomponentów.

§ 3. Raport, w części dotyczącej rynku paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, zawiera:

- wykaz producentów, obejmujący:
 - oznaczenie firmy producenta, jej siedzibę i adres,

- b) numer identyfikacji podatkowej NIP producenta oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej REGON, jeżeli został nadany;
- 2) informacje dotyczące ilości i rodzajów:
- paliw ciekłych i biopaliw ciekłych wytworzonych przez ogół producentów,
 - paliw ciekłych wprowadzonych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez ogół producentów, z określeniem objętościowej zawartości biokomponentów w tych paliwach,
 - biopaliw ciekłych wprowadzonych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez ogół producentów, z określeniem objętościowej zawartości biokomponentów w tych biopaliwach,
 - biopaliw ciekłych przekazanych przez ogół producentów do zastosowania w wybranych flotach, z określeniem objętościowej zawartości biokomponentów w tych biopaliwach,
 - biopaliw ciekłych zużytych przez ogół producentów na potrzeby własne, z określeniem objętościowej zawartości biokomponentów w tych biopaliwach,
 - paliw ciekłych i biopaliw ciekłych importowanych oraz sprowadzonych w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego przez ogół producentów;
- 3) informacje dotyczące kosztów wytworzenia przez ogół producentów poszczególnych rodzajów paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, wraz z wyszczególnieniem średnich kosztów:
- zakupu poszczególnych rodzajów biokomponentów,
 - zakupu surowców innych niż biokomponenty użytych do wytworzenia poszczególnych rodzajów paliw ciekłych i biopaliw ciekłych,
 - przerobu surowców użytych do wytworzenia poszczególnych rodzajów paliw ciekłych i biopaliw ciekłych,
 - pozostałych.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 września 2007 r.

w sprawie sposobu i trybu wprowadzania ograniczeń w poborze gazu ziemnego¹⁾

(Dz. U. Nr 178, poz. 1252)

Na podstawie art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. Nr 52, poz. 343) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób i tryb wprowadzania ograniczeń w poborze gazu ziemnego, zwanych dalej „ograniczeniami”, w tym:

- 1) sposób wprowadzenia ograniczeń;
- 2) rodzaje odbiorców objętych ograniczeniami;
- 3) zakres i okres ochrony odbiorców przed wprowadzonymi ograniczeniami, w szczególności odbiorców gazu ziemnego w gospodarstwach domowych, w przypadku:
 - a) niedoboru gazu ziemnego w systemie gazowym,
 - b) wystąpienia skrajnie niskich temperatur zewnętrznych w okresie największego zapotrzebowania na gaz ziemny w systemie gazowym;
- 4) zakres planów wprowadzania ograniczeń, o których mowa w art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym, zwanej dalej „ustawą”, oraz sposób określania w nich wielkości tych ograniczeń;
- 5) sposób podawania do publicznej wiadomości informacji o ograniczeniach;
- 6) sposób współdziałania operatorów systemów dystrybucyjnych gazowych oraz operatorów systemów magazynowania gazu ziemnego z operatorem systemu przesyłowego gazowego w okresie trwania ograniczeń, w tym zakres przekazywanych informacji.

§ 2. 1. Ograniczenia należy wprowadzać w taki sposób, aby następowało to po wyczerpaniu przez przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą, podmioty dokonujące przywozu gazu ziemnego oraz podmio-

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2004/67/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. dotyczącej środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego (Dz. Urz. UE L 127 z 29.04.2004, str. 92-96; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 12, t. 3, str. 19).

ty zlecające świadczenie usługi przesyłania lub dystrybucji gazu ziemnego wszelkich dostępnych środków, służących zaspokojeniu potrzeb odbiorców na gaz ziemny, mających na celu przywrócenie stanu bezpieczeństwa paliwowego państwa w zakresie dostaw gazu ziemnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części – przy dołożeniu należytej staranności w zakresie zapewnienia maksymalnych jego dostaw z dostępnych źródeł.

2. Ograniczenia nie mogą powodować:

- 1) zagrożenia bezpieczeństwa osób oraz uszkodzenia lub zniszczenia obiektów technologicznych;
- 2) zakłóceń w funkcjonowaniu instytucji, przedsiębiorców i obiektów w zakresie wykonywania zadań związanych z:
 - a) bezpieczeństwem lub obronnością państwa,
 - b) opieką zdrowotną,
 - c) edukacją,
 - d) wytwarzaniem i dostarczaniem energii elektrycznej i ciepła do odbiorców w gospodarstwach domowych,
 - e) ochroną środowiska.

§ 3. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 56 ustawy, minister właściwy do spraw gospodarki sporządza z własnej inicjatywy lub na podstawie zgłoszenia operatora systemu przesyłowego gazowego lub operatora systemów połączonych gazowych, o którym mowa w art. 53 ustawy.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, operator systemu przesyłowego gazowego lub operator systemów połączonych gazowych przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, w terminie umożliwiającym zapewnienie bezpieczeństwa paliwowego Rzeczypospolitej Polskiej i bezpieczeństwa osób oraz zapobieżenie znacznym stratom materialnym.

3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, powinno określać:

- 1) rodzaje gazu ziemnego, dla którego wnioskuje się wprowadzenie ograniczeń;
- 2) rodzaje odbiorców, których ograniczenia mają dotyczyć;
- 3) rodzaje odbiorców lub grupy odbiorców, którzy powinni być wyłączeni z ograniczeń;
- 4) prognozowany efekt wprowadzenia ograniczeń;
- 5) czas trwania wnioskowanych ograniczeń;
- 6) terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, na którym powinny być wprowadzone ograniczenia.

§ 4. 1. Ograniczeniami objęci są odbiorcy, spełniający łącznie następujące warunki:

- 1) pobierający gaz ziemny w punkcie wyjścia z systemu gazowego, jeżeli suma mocy umownych określonych w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 2 oraz ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.²⁾), dla tego punktu wyjścia wynosi co najmniej 417 m³/h;
- 2) ujęci w planach wprowadzania ograniczeń, o których mowa w art. 58 ust. 1 ustawy, zwanych dalej „planami”.

2. W przypadku niedoboru gazu ziemnego w systemie gazowym lub wystąpienia skrajnie niskich temperatur, ograniczeniami nie są objęci odbiorcy:

- 1) pobierający gaz ziemny w punkcie wyjścia z systemu gazowego, jeżeli suma mocy umownych określonych w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 2 oraz ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, dla tego punktu wyjścia wynosi mniej niż 417 m³/h,
- 2) gazu ziemnego w gospodarstwach domowych – w okresie trwania ograniczeń.

3. Przez punkt wyjścia z systemu gazowego, o którym mowa w ust. 1 i 2, rozumie się miejsce poboru gazu ziemnego z systemu gazowego lub połączone ze sobą, po stronie instalacji odbiorcy, miejsca poboru tego gazu z systemu gazowego.

§ 5. 1. Operator systemu przesyłowego gazowego, operator systemu dystrybucyjnego gazowego, operator systemu połączonego gazowego lub przedsiębiorstwo energetyczne pełniące funkcje tego operatora sporządza plany dla odbiorców, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1, pobierających gaz ziemny w punktach wyjścia z systemu gazowego.

2. Operator systemu przesyłowego gazowego, operator systemu dystrybucyjnego gazowego, operator systemu połączonego gazowego lub przedsiębiorstwo energetyczne pełniące funkcje tego operatora sporządza plany na podstawie posiadanych przez siebie danych oraz informacji uzyskanych od odbiorców, w trybie określonym w art. 58 ust. 5 ustawy, z uwzględnieniem wyników przeprowadzonej weryfikacji, o której mowa w art. 58 ust. 6 ustawy.

3. Jeżeli odbiorca ujęty w planie pobiera gaz ziemny w danym punkcie wyjścia w celu realizacji zadań, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 2, lub dostarczenia go odbiorcom gazu ziemnego w gospodarstwach domo-

wych, ilość gazu ziemnego niezbędną do wykonania tych zadań lub obsługi odbiorców gazu ziemnego w gospodarstwach domowych uwzględnia się w informacji przekazanej stosownie do art. 58 ust. 5 ustawy.

4. Odbiorcy przekazują w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku przedsiębiorstwom energetycznym, z którymi zawarli umowy sprzedaży lub umowy kompleksowe, informacje, o których mowa w art. 58 ust. 5 ustawy, stanowiące podstawę sporządzania informacji, o której mowa w ust. 3.

§ 6. 1. Plan składa się z dwóch części.

2. Pierwsza część planu zawiera informacje dotyczące:

- 1) okresu obowiązywania planu;
- 2) trybu wprowadzania ograniczeń przez operatora systemu gazowego;
- 3) sumarycznych, maksymalnych godzinowych i dobowych ilości poboru gazu ziemnego dla poszczególnych stopni zasilania od 2 do 10 – określonych w danym planie dla poszczególnych rodzajów gazu ziemnego, sporządzone w formie zestawienia.

3. Operator systemu gazowego lub przedsiębiorstwo pełniące funkcję operatora systemu gazowego podaje do publicznej wiadomości pierwszą część planu w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości lub w formie elektronicznej na swojej stronie internetowej.

4. Druga część planu zawiera informacje o maksymalnych godzinowych i dobowych ilościach poboru gazu ziemnego, w stopniach zasilania od 2 do 10, dla poszczególnych odbiorców ujętych w planie. Informacje ujęte w drugiej części planu są przekazywane przez operatora systemu gazowego lub przedsiębiorstwo energetyczne pełniące funkcję operatora systemu gazowego odbiorcy w zakresie jego dotyczącym, w formie wyciągu z planu, w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o zatwierdzeniu planu, o której mowa w art. 58 ust. 17 ustawy.

5. Informacje ujęte w drugiej części planu są przekazywane przez operatora systemu gazowego lub przedsiębiorstwo energetyczne pełniące funkcję operatora przedsiębiorstwom energetycznym prowadzącym działalność gospodarczą polegającą na obrocie gazem ziemnym, w formie wyciągu w zakresie dotyczącym odbiorców danego przedsiębiorstwa energetycznego, w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o zatwierdzeniu planu, o której mowa w ust. 4.

§ 7. 1. Ujęte w planach ograniczenia określa się w stopniach zasilania od 2 do 10 dla odbiorców i punktów wyjścia z systemu gazowego, w których pobierają gaz ziemny.

2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 158, poz. 1123 i Nr 170, poz. 1217 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 52, poz. 343, Nr 115, poz. 790 i Nr 130, poz. 905.

2. Pierwszy stopień zasilania odpowiada wielkości maksymalnej mocy umownej, jaką może pobierać odbiorca w danym punkcie wyjścia z systemu gazowego na podstawie umowy, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.

3. Drugi stopień zasilania odpowiada średniej godzinowej i dobowej ilości gazu ziemnego, jaką pobierał odbiorca w danym punkcie wyjścia z systemu gazowego w okresie od dnia 1 lipca roku poprzedzającego do dnia 30 czerwca roku, w którym został opracowany plan, chyba że istnieją technicznie uzasadnione przesłanki innego sposobu określenia 2 stopnia zasilania.

4. Stopnie zasilania od 3 do 9 określa się w planie jako wartości godzinowe i dobowe – pośrednie między stopniem zasilania 2 a 10 – zmniejszające się proporcjonalnie, chyba że istnieją technicznie uzasadnione przesłanki innej zmienności stopni zasilania, przy zachowaniu zasady stopniowej redukcji poboru gazu ziemnego między 2 a 10 stopniem zasilania.

5. Dziesiąty stopień zasilania odpowiada minimalnej godzinowej i dobowej ilości gazu ziemnego pobieranej przez odbiorcę w danym punkcie wyjścia z systemu gazowego, niepowodującej zagrożenia bezpieczeństwa osób ani uszkodzenia lub zniszczenia obiektów technologicznych.

§ 8. 1. Ograniczenia są realizowane przez odbiorców, stosownie do komunikatów operatorów systemów przesyłowych gazowych lub operatorów systemów połączonych gazowych o obowiązujących stopniach zasilania.

2. Komunikaty operatorów systemów przesyłowych gazowych lub operatorów systemów połączonych gazowych o obowiązujących w najbliższych 12 godzinach stopniach zasilania oraz o przewidywanych na następne 12 godzin stopniach zasilania są ogłaszane w radiowych komunikatach energetycznych w programie I Polskiego Radia między godziną 7⁵⁰ a 8⁰⁵ oraz 19⁵⁵ a 20¹⁰ i obowiązują w czasie określonym w tych komunikatach. Komunikaty te mogą być również ogłaszane na stronach internetowych tych operatorów.

3. W przypadku zróżnicowania wprowadzonych ograniczeń w stosunku do stopni zasilania ogłoszonych w radiowych komunikatach energetycznych, operatorzy systemów przesyłowych gazowych lub operatorzy systemów połączonych gazowych powiadamiają odbiorców indywidualnie w formie pisemnej lub za po-

mocą innego środka komunikowania się, w sposób zwyczajowo przyjęty.

4. Powiadomienia, o których mowa w ust. 3, obowiązują odbiorców w pierwszej kolejności w stosunku do powiadomień ogłaszanych w radiowych komunikatach energetycznych.

§ 9. 1. Operator systemu przesyłowego gazowego z operatorami systemów dystrybucyjnych gazowych oraz operatorami systemów magazynowania gazu ziemnego, w trakcie przygotowania do wprowadzenia ograniczeń oraz w okresie trwania ograniczeń, w ramach współpracy, w szczególności:

- 1) przekazują informację o zgłoszeniu, o którym mowa w § 3 ust. 1;
- 2) uzgadniają warunki prowadzenia ruchu między systemami gazowymi;
- 3) zapewniają kontrolę jakości gazu ziemnego;
- 4) zapewniają poprawność wykonywania pomiarów przepływu gazu ziemnego między systemami gazowymi;
- 5) prowadzą rejestry zdarzeń mających wpływ na ruch między systemami gazowymi.

2. Operatorzy systemów dystrybucyjnych gazowych oraz operatorzy systemów magazynowania gazu ziemnego, na wniosek operatora systemu przesyłowego gazowego, przekazują niezbędne dane służące do opracowania planów, w szczególności dane dotyczące:

- 1) skutków wprowadzenia ograniczeń;
- 2) przewidywanych efektów i liczby odbiorców, których ograniczenia dotyczą.

§ 10. Plany wprowadzania ograniczeń, zatwierdzone przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, obowiązują do dnia zatwierdzenia przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki planów opracowanych na podstawie ustawy.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

3) Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 marca 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych lub ciekłych oraz w dostarczaniu i poborze paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła (Dz. U. Nr 59, poz. 518 oraz z 2006 r. Nr 12, poz. 69), które utraciło moc z dniem 20 marca 2007 r. na podstawie art. 3 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 158, poz. 1123).

Pobieranie ze strony internetowej URE tekstów taryf dla energii elektrycznej i paliw gazowych publikowanych w biuletynach branżowych

W celu pobrania opublikowanych taryf dla energii elektrycznej i paliw gazowych należy:

1. wejść na stronę internetową URE, adres www.ure.gov.pl, kliknąć pozycje zaznaczone na poniższym rysunku (w przypadku taryf dla paliw gazowych należy początkowo wybrać „Rynek paliw gazowych”);

The screenshot shows the URE website interface. On the left is a navigation menu with categories like 'Urząd', 'Rynek energii elektrycznej', and 'Rynek paliw gazowych'. The main content area features a large heading '6 kroków' (6 steps) and a search bar. A dropdown menu is open, showing a list of tariffs published in 2007, including 'Taryfa opublikowana w 2007 roku' and 'Taryfa opublikowana w 2006 roku'.

2. dla wybranego danego roku można pobrać plik z tekstem zatwierdzonej taryfy dla energii elektrycznej lub paliw gazowych.

The screenshot shows the URE website interface with a table titled 'Taryfy opublikowane w 2007 roku'. The table lists various tariffs published in 2007, including their dates and contents. A warning message is displayed above the table, stating that Adobe Reader is required to view the documents.

Pobierz plik	Data publikacji	Zawartość pliku
	EE Nr 38/2007 1 października 2007	Taryfa "ZIEL-ENERGO" Sp. z o.o. Decyzja Prezesa URE nr OWR-4211-12/2007/13432/II-A/MB z dnia 17 września 2007 r.
	EE Nr 36/2007 1 października 2007	Taryfa Energetyk Dwory Sp. z o.o. Decyzja Prezesa URE nr OKR-4211-12(20)/2007/3273/VI/MB z dnia 24 września 2007 r.
	EE Nr 37/2007 21 września 2007	Umorzenie postępowania w sprawie zmiany taryfy dla "ZIEL-ENERGO" Sp. z o.o. Decyzja Prezesa URE nr OWR-4211-2(13)/2007/13432/I-B/MB z dnia 7 września 2007 r.
	EE Nr 37/2007 21 września 2007	Taryfa Mondi Packaging Paper Świdwie SA Decyzja Prezesa URE nr OPO-4211-10(6)/2007/740/IV/ED z dnia 14 września 2007 r.
	EE Nr 36/2007 29 sierpnia 2007	Informacja z dnia 16 sierpnia 2007 r. o decyzji w sprawie rozstrzygnięcia sporu pomiędzy Nowoczesnymi Produktami Aluminowymi "Skawina" Sp. z o.o. a ENION SA
	EE Nr 36/2007 29 sierpnia 2007	Zmiana okresu obowiązywania taryfy dla Elektrociepłowni Marcell Sp. z o.o. Decyzja Prezesa URE nr OKA-4211-16(6)/2007/78/II/CW/Znd z dnia 22 sierpnia 2007 r.
	EE Nr 36/2007 29 sierpnia 2007	Zmiana okresu obowiązywania taryfy dla Zarządu Morskiego Portu Gdańsk SA Decyzja Prezesa URE nr DTA-4211-26(12)/2006/2007/1064/III/WD z dnia 29 sierpnia 2007 r.
	EE Nr 35/2007 21 sierpnia 2007	Taryfa Zakładów Chemicznych "Polke" SA Decyzja Prezesa URE nr OSZ-4211-4(7)/2007/580/IV/CK z dnia 8 sierpnia 2007 r.

Zatwierdzone taryfy dla ciepła – wg siedziby Oddziału Terenowego URE
(stan na 2007.08.31)

Siedziba Oddziału Terenowego URE	Nazwa przedsiębiorstwa	Podwyżka w %
Warszawa	ENERGOPEP Sp. z o.o. EC Jeziorna Spółka komandytowa – Warszawa	2,48
	Fortum Płock Sp. z o.o. (część dotycząca Płocka)	4,97
	Przedsiębiorstwo Usług Inżynieryjno-Komunalnych Sp. z o.o. – Sokółów Podlaski	3,56
Szczecin	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Dąrowo	5,50
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Gryfino	7,99
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Gryfice	5,99
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Stargard Szczeciński	5,62
	Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Wałcz	8,68
	Zakład Energoelektryczny ENERGO – STIL Sp. z o.o. – Gorzów Wlkp.	5,02
	Miejskie Zakłady Komunalne Sp. z o.o. – Kostrzyn n/Odrą	4,97
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Myślibórz	2,95
	Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Drawsko Pomorskie	2,37
	ENERGETYKA CIEPLNA w Połczynie Zdroju Sp. z o.o.	-2,25
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Barlinku Sp. z o.o.	1,52
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Świnoujście	6,15
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Choszczno	8,08
	Elektrociepłownia Gorzów SA – Gorzów Wlkp.	4,82
	Spółdzielnia Mieszkaniowa „DOLINKI” – Gorzów Wlkp.	14,30
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Gorzów Sp. z o.o. – Gorzów Wlkp.	4,86
	Gdańsk	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej „EMPEC” Sp. z o.o. – Ustka
International Paper-Kwidzyn SA – Kwidzyn		3,04
Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Lidzbark Warmiński		9,05
Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Olecko		5,78
Elektrociepłownia Elbląg Sp. z o.o. – Elbląg		4,02
Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Gołdap		8,11
Energetyka Ciepła „KORPEC” Sp. z o.o. – Korsze		2,61
Zakład Energetyki Ciepłej KOSPEC Sp. z o.o. – Kościerzyna		4,58
Zakład Energetyki Ciepłej STAR – PEC Sp. z o.o. – Starogard Gdański		4,17
Wspólne Przedsiębiorstwo „PROMEX” SC – Pruszcz Gdański		11,94
Przedsiębiorstwo Komunalne Sp. z o.o. – Człuchów		2,80
Pucka Gospodarka Komunalna Sp. z o.o. – Puck		2,33
Zarząd Morskiego Portu Gdynia SA – Gdynia		4,00
Energetyka Ciepła Sp. z o.o. – Iława		6,92
Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Barczewo		6,49
Poznań	Zespół Elektrowni Pątnów-Adamów-Konin SA – Konin	3,98
	Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Sp. z o.o. – Turek	9,30
	Kotłownia IZOPOL – Zakład Gospodarki Ciepłej i Wodnej Sp. z o.o. – Trzemeszno	2,40
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej PEC SA – Kalisz	4,82
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Oborniki Wlkp.	8,93
	AKWAWIT-BRASCO SA – Leszno*	-
	Przedsiębiorstwo Komunalne w Kruszwicy Sp. z o.o.	7,88
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Jarocin	7,50
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Śremie SA	5,41
	Sydkraft Polska Sp. z o.o. – Złotów	7,46
	Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Krotoszyn	3,68
	Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Krotoszyn	3,68
Lublin	Łęczyńska Energetyka Sp. z o.o. – Puchaczów-Bogdanka	2,75
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Łuków	5,19
	Zakłady Mięsne „Lmeat – Łuków” SA – Łuków	1,07
	Przedsiębiorstwo Komunalne Sp. z o.o. – Siemiatycze	4,24
	PW ATEX Sp. z o.o. – Zamość	1,36
	Elektrociepłownia „GIGA” Sp. z o.o. – Świdnik	6,91
	Okręgowe Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Puławy	8,05

Łódź	Miejski Zakład Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. – Piotrków Trybunalski	1,55	
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Kutno	7,51	
	Energetyka Ciepła Sp. z o.o. – Skierniewice	4,15	
	Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Rawa Mazowiecka	5,08	
	Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Staszów	3,70	
	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Kielce	3,55	
	Elektrownia Połaniec SA – Grupa Electrabel – Połaniec	3,01	
	Zakład Energetyki Ciepłej w Łowiczu Sp. z o.o.	4,99	
	CIEPŁOWNIA Sp. z o.o. – Aleksandrów Łódzki	5,52	
	Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. – Radomsko	5,19	
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Sieradz	7,01	
	Wrocław	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Lubań Sp. z o.o. – Lubań	2,98
		Dolnośląskie Zakłady Usługowo-Produkcyjne „Dozamel” Sp. z o.o. – Wrocław	8,15
Energia Praszka Sp. z o.o. – Praszka		6,91	
Energetyka Ciepła w Kamiennej Górze Sp. z o.o.		4,31	
Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Jelenia Góra		1,83	
Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej SA – Wałbrzych		4,39	
Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Bolesławiec		2,90	
Katowice		Elektrociepłownia Szopienice Sp. z o.o. – Katowice	9,88
	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Tarnowskie Góry	2,87	
	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Piekary Śląskie	3,69	
	Zespół Elektrociepłowni BYTOM – Bytom	3,31	
	Przedsiębiorstwo Komunalne THERMA Sp. z o.o. – Bielsko-Biała	6,93	
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej – Dąbrowa Górnicza	7,43	
	Ciepłownia Siemianowice Sp. z o.o. – Siemianowice Śląskie	7,37	
	Kraków	Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. – Gorlice	4,31
Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Tarnobrzeg		5,55	
Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Dębica		3,75	
Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. – Krosno		7,70	
ENERGOMEDIA Sp. z o.o. – Trzebinia		3,98	
Miejski Zakład Komunalny Sp. z o.o. – Leżajsk		6,57	
Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Przemyślu Sp. z o.o.		5,42	

* Nowe przedsiębiorstwo energetyczne.

Odmowy zatwierdzenia taryfy dla ciepła – wg siedziby Oddziału Terenowego URE

(stan na 2007.08.31)

Siedziba Oddziału Terenowego URE	Nazwa przedsiębiorstwa	Data odmowy
Lublin	Kraśnickie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Kraśnik	2007.07.18
Wrocław	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej SA – Bogatynia	2007.07.24
Katowice	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Katowice SA – Katowice	2007.07.18
	PLANT Sp. z o.o. – Bielsko-Biała	2007.08.02

Zatwierdzone taryfy dla energii elektrycznej

(stan na 2007.10.11)

Lp.	Nazwa przedsiębiorstwa	Data publikacji
1	SAJT DEVELOPMENT Sp. z o.o.	2007.08.14
2	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe „ZETER” Paweł Raczyński	2007.08.14
3	Zakłady Chemiczne „Police” SA	2007.08.21
4	Mondi Packaging Paper Świecie SA	2007.09.21
5	„ZAEL-ENERGO” Sp. z o.o.	2007.10.01
6	Energetyka Dwory Sp. z o.o.	2007.10.01
7	Zakłady Koksownicze „Dzieszowice” Sp. z o.o.	2007.10.11
8	Instytut Problemów Jądrowych im. Andrzeja Sołtana	2007.10.11
9	Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o.	2007.10.11

Zmiany w zatwierdzonych taryfach dla energii elektrycznej
(stan na 2007.10.11)

Lp.	Nazwa przedsiębiorstwa	Data publikacji
1	Elektrociepłownia Marcel Sp. z o.o.	2007.08.29
2	Zarząd Morskiego Portu Gdańsk SA	2007.08.29

Zatwierdzone taryfy dla paliw gazowych
(stan na 2007.10.11)

Lp.	Nazwa przedsiębiorstwa	Data publikacji
1	Huta Buczek Sp. z o.o.	2007.08.14
2	FERROXCUBE POLSKA Sp. z o.o.	2007.08.21
3	Huta Pokój SA	2007.08.29
4	Fabryka Maszyn „Glinik” SA	2007.08.29
5	Fenice Poland Sp. z o.o.	2007.09.10
6	Zakład Dostaw Nośników Energetycznych Sp. z o.o.	2007.09.10
7	EMFESZ NG Polska Sp. z o.o.	2007.10.01
8	CP Energia SA	2007.10.01
9	Energomedia Sp. z o.o.	2007.10.11

Zmiany w zatwierdzonych taryfach dla paliw gazowych
(stan na 2007.10.11)

Lp.	Nazwa przedsiębiorstwa	Data publikacji
1	Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo SA	2007.08.21
2	Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM SA	2007.08.21
3	ANCO Sp. z o.o.	2007.10.01

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRE OTRZYMAŁY KONCESJE NA WNIOSEK
(stan na 2007.10.09)

Lp.	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Rodzaj działalności
1	US.EN.EKO Sp. z o.o.	00-121 Warszawa, ul. Sienna 39	Dpg, Opg
2	CEZ Trade Polska Sp. z o.o.	00-357 Warszawa, ul. Nowy Świat 64	Oee
3	Dolnośląska Spółka Obrotu Gazem Sp. z o.o.	01-224 Warszawa, ul. Kasprzaka 25	Opc
4	PHU Monika Łaska	02-112 Wiśniew, Okniny Nowe 45	Opc
5	Sosnowiec Plaza Sp. z o.o.	02-511 Warszawa, ul. Belgijka 11/2	Dee, Oee
6	RYPOSTA Paweł Dudek	02-777 Warszawa, ul. Kulczyńskiego 18/36	Opc
7	PRAGMAT Sp. z o.o.	02-964 Warszawa, ul. Europejska 125	Oee
8	MR AUTO CENTRUM Sp.j. Maciej Wojtczuk, Robert Stefański	03-287 Warszawa, ul. Berensona 19 E	Opc
9	DOBRA MARKA Grażyna Markowicz	05-240 Tłuszcz, Kozły 12	Opc
10	FHU Marek Więch	05-310 Kałuszyn, Piotrowina 15	Opc
11	Sprzedaż Paliw Stelmasiak Monika	05-651 Chynów, Żyrów 2	Opc
12	„BET-GAZ” Beata Dzędzykowska	05-800 Pruszków, ul. 3 Maja 41 lok. 4	Opc
13	„RAF-CAR” AUTO NAPRAWA Jacek Zduniak	06-323 Jednorożec, ul. Piastowska 35 A	Opc
14	TAD-POL Tadeusz Cichocki	06-445 Strzegowo, ul. Wyzwolenia 52	Opc
15	INWEST-TRANS Zbigniew Stańczak	06-550 Szreńsk, ul. 600-lecia Szreńska 5	Opc
16	Adam Brzuszkiewicz Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia Rolnictwa AD-ROL	07-111 Wierzbno, Jaworek 44	Opc
17	FHU „Kowalski” Bartosz Kowalski	09-472 Słupno, Cekanowo, ul. Królewska 24	Opc

18	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „GRA DOM” Dariusz Domejko	11-001 Dywity, ul. Olsztyńska 12	Opc
19	Piotr Fenicki Gospodarstwo Rybackie Bartoły Wielkie	11-010 Barczewo, Bartoły Wielkie 34	Wee
20	VEOLIA TRANSPORT Kętrzyn Sp. z o.o.	11-400 Kętrzyn, ul. Bydgoska 24	Opc
21	Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej w Suwałkach Sp. z o.o.	16-400 Suwałki, ul. Sejneńska 82	Opc
22	PETRO-GAZ Sp. z o.o.	20-207 Lublin, ul. Turystyczna 40	Opc
23	Albert Cielepała, Jan Iwanek, Bogdan Maluga, Marek Szejnabis, Zbigniew Osiej PHU OKTAN SC	21-100 Lubartów, ul. Leśna 2a	Opc
24	RESTA SC Renata Basaraba, Stanisław Basaraba	21-300 Radzyń Podlaski, ul. Bohaterów 57A	Opc
25	„LARGO” Adrian Czaczkowski	21-500 Biała Podlaska, ul. Białka 13	Opc
26	Musiak Czesław PUP ROLNIK	22-550 Werbkowice, ul. Piłsudskiego 35	Opc
27	Bogusława Szewczak, Henryk Szewczak DUET Sp.j.	23-450 Goraj, Zagrody 124A	Opc
28	Wypożyczalnia samochodów, busów i przyczep Mariusz Pawka	24-100 Puławy, ul. Leśna 15/12	Opc
29	DUO Grzegorz Węgorowski	24-204 Wojciechów, Palikije Drugie 92	Opc
30	Beata Mischyszyn BIS FIRMA HANDLOWO-USŁUGOWA	24-300 Opole Lubelskie, ul. Kwiatowa 49	Opc
31	„MANTA” Sp. z o.o.	25-365 Kielce, ul. Słowackiego 12	Opc
32	Małgorzata Sańpruch PHU „BRAVO”	26-001 Masłów Pierwszy, Mąchocice Kapitulne 135B	Opc
33	Q9 Sp. z o.o.	26-212 Smyków, Gliniany Las 22	Opc
34	„BUDOWNICTWO DROGOWE BUDAR” Sp. z o.o.	26-212 Smyków, Królewiec Poprzeczny 15	Opc
35	Sylwester Niewczas „ANG-GAZ”	27-200 Mirzec, Trębowiec Duży 57	Opc
36	Spółdzielnia Kółek Rolniczych w Mircu	27-220 Mirzec, Majorat 11	Opc
37	Marek Warelis „GAZ – MAR”	27-440 Ćmielów, Łysowody 7	Opc
38	ENION SA	30-417 Kraków, ul. Łagiewnicka 60	Dee
39	„KNK” Sp. z o.o. w organizacji	30-693 Kraków, ul. Kijanki 11 A	Opc
40	Arge Nieruchomości Sp. z o.o.	30-704 Kraków, ul. Na Dołach	Opc
41	ARGE PALIWA Sp. z o.o.	30-704 Kraków, ul. Na dołach 4	Opc
42	Marek Cora FHU HORNAT	32-052 Radziszów, Rzozów 310	Opc
43	PUH MOSUR Stefan Mołąg	32-064 Rudawa, ul. Legionów Polskich 30	Opc
44	Dystrybucja Gazu Jan Janik	32-065 Krzeszowice, Nawojowa Góra 569	Opc
45	Sylwester Duda FHU EKO-TANKO 2	32-104 Koniusza, Niegardów Kolonia 40 B	Wee
46	„ROL-NAFT” Tomasz Brzeziński Stacja Paliw Trzyciąż	32-353 Trzyciąż, Trzyciąż Stacja Paliw	Opc
47	Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej PKS Myślenice Sp. z o.o.	32-400 Myślenice, ul. Przemysłowa 4	Opc
48	Oliwa Aneta Maria FIRMA MAZUR	32-440 Sułkowice, Harbutowice 438 A	Opc
49	NOX-POL Sp. z o.o.	33-300 Nowy Sącz, ul. Jana Pawła II 28	Opc
50	Usługi Transportowe Handel Opalem Grzegorz Kulpa	33-335 Nawojowa, Nawojowa 566	Opc
51	Zakład Instalacyjno-Budowlany „INST-BUD”	33-390 Łącko, Zagorzyn 143	Opc
52	Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska”	34-530 Bukowina Tatrzańska, ul. Kościuszki 36	Opc
53	„KRISMAR” Kazimierz Łach	34-713 Skawa, Skawa 634a	Opc
54	Firma SPV Prusak Jan	36-042 Lubenia, Siedliska 439	Opc
55	Kontenerowa Stacja Paliw Bogumiła Bar	37-200 Przeworsk, Stydzian 358	Opc
56	FHU KRZYŚ Krzysztof Ciężczyk	37-464 Stałowa Wola 6, Brandwica, ul. Reymonta 18	Opc
57	Gierut Roman Firma Handlowo-Uslugowa	37-716 Orty, ul. Przemyska 103	Opc
58	RAF-ENERGIA Sp. z o.o.	38-460 Jedlicze, ul. Trzecieskiego 14	Wee
59	Edward Nocoń Przedsiębiorstwo Wielobranżowe BONUS	40-068 Katowice, ul. Koszarowa 12a/17	Opc
60	Stalexport Trade SA	40-085 Katowice, ul. Mickiewicza 29	Opc
61	BO-GAZ Stacja Autogazu Bogdan Zagórski	40-393 Katowice, ul. Krakowska 181	Opc
62	Krzysztof Ptak i Wspólnicy Sp.j. POL-PTAK	42-110 Popów, Popów – Parcela 3	Opc
63	TELPOL OIL Sp. z o.o.	42-400 Zawiercie, ul. Obrońców Poczty Gdańskiej 20	Opc
64	Zakład Usługowo-Handlowy Bogdan Burian	43-384 Jaworze, ul. Cyprysowa	Opc
65	Energetyka Cieszyńska Sp. z o.o.	43-400 Cieszyn, ul. Mostowa 2	Wee
66	Łukasz Gędoś „LUKA”	43-607 Jaworzno, ul. Kaczeńców 63	Opc
67	Anna Różańska ANLECH	46-037 Karłowice, Kurznie, ul. Mickiewicza 88	Opc
68	MAR-MIC PHU Jacek Kaliński	47-220 Kędzierzyn-Koźle, ul. Gliwicka 31	Opc

69	„ROL-TANK” Marta Janas	48-314 Pakostawice, Pakostawice 53 A	Opc
70	CUKROWNIA WRÓBLIN SA	49-340 Lewin Brzeski, ul. Powstańców Śląskich 30	Wee
71	Małe Elektrownie Sp. z o.o.	52-233 Wrocław, ul. Nenufarowa 5	Wee
72	Franciszek Trzewik PPHU „FEMIX”	56-500 Syców, ul. Kaliska 17	Opc
73	Firma PCH Papanauum Christos Sp. z o.o.	59-900 Zgorzelec, Zgorzelec 2	Opc
74	„Soley-Areca Sp. z o.o.” Spółka komandytowa	59-975 Sulików, ul. Garbarska 5	Opc
75	COGEN Sp. z o.o.	60-967 Poznań, ul. Nowowiejskiego 11	Wee
76	ENEA SA	60-967 Poznań, ul. Nowowiejskiego 11	Wee
77	Stacja Paliw DANMARK Sp. z o.o.	62-065 Grodzisk Wielkopolski, ul. Nowotomska 135	Opc
78	PPHU PATROL Patryk Kroll	62-067 Rakoniewice, ul. Sikorskiego 9	Opc
79	Andrzej Płuciennik Zakład Stolarski	62-406 Łądek, Ratyń 18	Wee
80	Elżbieta Dymowska Centrum Produktów Napędowych	62-510 Konin, ul. Wyszyńskiego 15/57	Opc
81	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „CENTROGAZ” Monika Cichocka	62-613 Osiek Mały, ul. Hilerowo 8	Opc
82	Leszek Szczęsny AGRO-LECH	62-619 Sadlno, Złotowo 18	Opc
83	PPHU TOMWIT Tomasz Wicijowski	63-040 Nowe Miasto, Komorze 2A	Opc
84	Firma Handlowa Dorota Korsun	64-200 Wolsztyn, ul. Adama Asnyka 16	Opc
85	MGE DUO POLSKA Sp. z o.o.	66-210 Zbąszynek, Dąbrówka Wielkopolska, ul. Piastowska 37a/1	Opc
86	Przedsiębiorstwo Transportowo-Handlowe TRANSHAND	69-100 Słubice, ul. Wojska Polskiego 6	Opc
87	DW PALIWA SC Katarzyna Drobny & Cezary Więzowski	73-110 Stargard Szczeciński, ul. K.K. Baczyńskiego 11	Opc
88	AUTO RAJCA Sp.j.	75-216 Koszalin, ul. Przemysłowa 1A	Opc
89	Zakład Usługowo-Handlowy Dorota Mazur	75-337 Koszalin, ul. Akademicka 33b/8	Opc
90	Edward Zdrojek TELEZET	76-200 Słupsk, ul. Żelazna 6	Oee
91	Sławomir Urbanek	77-430 Krajenka, ul. Podróżna 22	Opc
92	Gdańskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	80-435 Gdańsk – Wrzeszcz, ul. Biała 1 B	Wee
93	Radosław Król Firma Handlowo-Usługowa	82-433 Mikołajki Pomorskie, ul. Dzierżońska 3 A	Opc
94	BMZ Przedsiębiorstwo Wielobranżowe Beata Zblewska	83-400 Kościerzyna, ul. Tetmajera 4	Opc
95	Aleksander Kornacki ALEX-OIL	86-050 Solec Kujawski, ul. Toruńska 58D/1	Opc
96	L. Malecki, M. Mączkowski, Z. Wołski ENERPOL SC	87-322 Jastrzębie, Nowe Świerczyny 48/2	Wee
97	Regionalny Zakład Utylizacji Odpadów Komunalnych „RYPIN” Sp. z o.o.	87-500 Rypin, Puszcza Miejska 24	Wee
98	Firma Transportowo-Handlowa „DORO” Bronisław Drażek	87-700 Aleksandrów Kujawski, ul. Graniczna 6	Wee
99	„POLOMARKET” Sp. z o.o.	88-170 Pakość, Giebni 20	Opc
100	Kopalnia Żwiru i Piasku SC Emanuel i Daniel Kowalczyk	88-170 Pakość, Radłowo 65	Wee
101	Katarzyna Pałubicka PHU AGA	89-634 Leśno, ul. Kaszubska 2	Opc
102	Zakład Energetyczny Łódź-Teren SA	90-950 Łódź, ul. Piotrkowska 58	Dee
103	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Żyrardów Sp. z o.o.	96-300 Żyrardów, ul. Konarskiego 2	Dee, Oee
104	OLMAR SC Dariusz i Jarosław Nowakowie	96-314 Baranów, Kaski, ul. Królewska 21	Opc
105	„REGAN” Stacja Auto-Gaz i Paliw Płynnych Sp. z o.o.	97-525 Wielgomłyny, ul. Radomszczańska 12	Opc
106	„BIOENERGIA SIERADZ” Sp. z o.o.	98-200 Sieradz, ul. Zakładników 18	Opc
107	Dominika Siwiak PRZEDSIĘBIORSTWO WIELOBRANŻOWE „DONIA”	98-235 Błaszki, Lubanów 17	Opc
108	COREKT Stacja Paliw Leszek Romek, Leonarda Romek Sp.j.	99-434 Domaniewice, Stroniewice 9a	Wee

Legenda:

Wee – wytwarzanie energii elektrycznej
Dee – dystrybucja energii elektrycznej
Oee – obrót energią elektryczną

Dpg – dystrybucja paliw gazowych
Opg – obrót paliwami gazowymi
Opc – obrót paliwami ciekłymi

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRE ZŁOŻYŁY WNIOSKI KONCESYJNE

(stan na 2007.10.09)

Lp.	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres
1	POENERGIA SA	00-805 Warszawa, ul. Chmielna 85/87
2	Capital Part 21 Sp. z o.o.	00-867 Warszawa, Al. Jana Pawła II 27
3	POLWIND Sp. z o.o.	02-793 Warszawa, ul. Belgradzka 18/41
4	CEBEKA Sp. z o.o.	04-637 Warszawa, ul. IX Poprzeczna 3
5	PHU „MAGDUSIA” Marzena Stawska	05-120 Legionowo, ul. Stefana Batorego 9
6	Andrzej Wierzbicki Przedsiębiorstwo Wielobranżowe IMPORT-EXPORT	05-170 Zakroczym, ul. O.K. Koźmińskiego 57
7	M&M Michał Szymusik	05-400 Otwock, ul. Szosa Lubelska 36
8	OLMEX-Oil Sp. z o.o.	06-500 Mława, Łomnia
9	Marianna Pawelec	08-455 Trojanów, Mroków
10	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Płońsku Sp. z o.o.	09-100 Płońsk, ul. Przemysłowa 2
11	Spółdzielnia Kółek Rolniczych w Nowym Mieście	09-120 Nowe Miasto, Nowe Miasto-Folwark 7A
12	Firma Handlowa JANKO Strzelec Jan	09-300 Żuromin, ul. Armii Krajowej 26/28
13	Mariusz Lisiecki	09-470 Bodzanów, Nowe Miszewo, ul. Północna 5
14	Zajazd JAGIEŁEK Roman Staszewski	11-015 Olsztynek, ul. Mrongowiusza 51
15	GAZ PRIM Jarosław Tomaszewski	11-015 Olsztynek, ul. Ostródzka 9
16	„Stary Dwór” SC Dorota Kobus i Krzysztof Kobus	11-040 Dobrze Miasto, ul. Stary Dwór 35
17	Przedsiębiorstwo Ciepłownicze Sp. z o.o.	13-200 Działdowo, ul. Marii Zientary Malewskiej 1b
18	STAN-INVWEST Sp. z o.o.	14-100 Ostróda, ul. Gizewiusza 32
19	PPHU ZIEMAK Barbara Ziemak	14-400 Pasłęk, ul. Zwycięstwa 1
20	BIALCHEM GROUP Sp. z o.o.	15-124 Białystok, ul. Gen. Władysława Andersa 5
21	BARTER SA	15-281 Białystok, ul. Legionowa 28
22	MARAND Marcin Kotik	16-010 Wasilków, ul. Emilii Plater 8
23	BAQ J. Dżega, K. Dąbrowski	16-040 Gródek, Walifly Stacja
24	Czesław Kucharewicz „MAR-TRANS”	16-100 Sokółka, ul. Targowa 8
25	TEZET Sp. z o.o.	20-044 Lublin, ul. Weteranów 34
26	Zakład Usługowo-Handlowy Rojek Sabina	21-400 Łuków, ul. Warszawska 83B
27	Janusz Panasiuk Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe	21-550 Terespol, ul. 3 Maja 14 D
28	Anna Ożga PASSA	22-100 Chełm, Pokrówka, ul. Gminna 17B
29	K. i A. Kurczuk Stacja Napędzania Gazem SC	22-200 Włodawa, ul. Chełmska 100
30	Przedsiębiorstwo Handlowe „PROGRESS-CHEM” Jan Świc	22-400 Zamość, ul. Killińskiego 86
31	Kowalski Ryszard	22-400 Zamość, ul. Lubelska 32
32	Firma „HYSBIS” Marcin Hysa	23-400 Biłgoraj, Wola Mała 201
33	AUTO-MYJNIA Łukasz Nowakowski	24-120 Kazimierz Dolny, Parchatka 3
34	ETERNA Piotr Łukasik	24-300 Opole Lubelskie, ul. Kaliszańska 12
35	TIHE Sp. z o.o.	25-365 Kielce, ul. Słowackiego 12
36	PUH „MAG-POL” Rabej Krzysztof	26-026 Morawica, Brzeziny, ul. Nidziańska 3A
37	Pelagia Bartos Elektrownia Wodna	26-065 Piekoszów, ul. Czarnowska 6
38	ENERGO EKO Sp. z o.o.	26-080 Mniów, Wólka Kłucka 28
39	Kłoczek Stanisław Władysław Przedsiębiorstwo Handlu i Usług „JANEX”	26-600 Radom, ul. Kozińska 293
40	FPHU „DELI” Marek Przemyski	26-624 Kowala, Trablice 68 E koło Radomia
41	Artur Chwilecki ART – WIK	27-200 Starachowice, ul. Leśna 31
42	Adam Bujak „TANKTIR”	27-215 Wąchock, ul. Wielkowiejska 17
43	Auto-Gaz Patraś Paweł	27-500 Opatów, ul. Sienkiewicza 44
44	PPHU GES Sp. z o.o. w Bidzinach	27-532 Wojciechowice, Bidziny
45	Wiesław Strzyż PRZEDSIĘBIORSTWO WIELOBRANŻOWE „W & W”	27-570 Iwaniska, ul. Kolejowa 10
46	ARGE TRANSPORT Sp. z o.o.	30-704 Kraków, ul. Na Dołach 4
47	J&J Arthus Sp. z o.o.	31-014 Kraków, ul. Sławkowska 10/2
48	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „MAGROL” Józef Bac	32-090 Słomniki, Brończyce 62
49	Ludwik Pawlik FIRMA „ALMAR”	33-350 Piwniczna Zdrój, Głębokie 79
50	IMPORT-EXPORT, POŚREDNICTWO HANDLOWE, SPRZEDAŻ PALIW Aleksander Rymarczyk	33-395 Chełmiec, Biczycy Dolne 92

51	Firma Produkcyjno-Handlowo-Uslugowa MIX-GAZ Bachulski Zbigniew	34-400 Nowy Targ, ul. Ludzmierska 29
52	Firma Handlowo-Uslugowo-Produkcyjna „AREX” Arkadiusz Andrzejewski	34-500 Zakopane, ul. Kasprowiczka 1
53	Krzysztof Fiolek „SEZAM GAZ”	34-525 Łodygowice, ul. Żywiecka 140
54	Petro-Oil Sp. z o.o.	35-959 Rzeszów, ul. Fredry 4
55	Dystrybutor Paliw MAANTE w Leżajsku Sp. z o.o.	37-300 Leżajsk, ul. St. Boronia 8
56	Firma „WILK” Tadeusz Karczowski	37-734 Fredropol, Aksmanice 32
57	Robert Krypeł Firma Usługowo-Handlowa	39-200 Dębica, ul. Krakowska 1
58	Zakład Piekarniczo-Cukierniczo-Garnażeryjny DUL Sp. z o.o.	39-300 Mielec, Rzędzianowice 92
59	Ewa Polewska Stacja Auto-Gaz „EFGAZ”	39-400 Tarnobrzeg, Al. Warszawska 111
60	Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Sp. z o.o.	39-460 Nowa Dęba, ul. Leśna 1
61	PHUT METEOR Sp. z o.o.	40-028 Katowice, ul. Francuska 70
62	Elżbieta Stachura PHU OKSEL	40-757 Katowice, ul. Mała 22/1
63	Mariusz Mierzejewski PHU NIKI – GAZ	41-219 Sosnowiec, ul. 11 Listopada
64	Jarosław Wiech Z.G.I – INVESTMENT	41-300 Dąbrowa Górnicza, ul. Sienkiewicza 16/79
65	Halina Kądziołka Usługi Transportowe – Handel	41-700 Ruda Śląska, ul. Ciołkowskiego 1
66	TANK-GAZ-POL Krzysztof Dzidowski	42-200 Częstochowa, ul. Dmowskiego 1
67	Firma Handlowo-Uslugowa „PRIMA – GAZ” Marek Olejnik	42-200 Częstochowa, ul. Krasińskiego 2/20
68	Firma Handlowo-Uslugowa „CHEMGOS” Ziętara Józef	42-200 Częstochowa, ul. Okulickiego 21a m. 29
69	JUKO ENERGY Sp. z o.o.	42-215 Częstochowa, ul. Armii Krajowej 68 B
70	Arkadiusz Kluźniak Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „FIDLER”	42-244 Mstów, Jażwiny 38a
71	ZR Wilkowo Sp. z o.o.	43-100 Tychy, ul. Zacisze 1
72	Wiesław Lis Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „ELTANK”	43-392 Międzyrzecze Górne, Międzyrzecze Górne 342
73	GAMIX Sp. z o.o.	43-400 Cieszyn, ul. Mostowa 4
74	ARPUS Energia Sp. z o.o.	44-101 Gliwice, ul. Toszecka 99
75	Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o.	44-300 Wodzisław Śląski, ul. Marklowicka 15
76	Zakład Projektowania i Usług Technicznych – A. i M. Brzozowscy Sp.j.	45-045 Opole, ul. Studzienna 3
77	Trio Oil Sp. z o.o.	46-022 Turawa, Zawada, ul. Turawska 1A
78	Anna Różańska ANLECH	46-037 Karłowice, Kurznie, ul. Mickiewicza 88
79	Przedsiębiorstwo Technicznej Obsługi Budownictwa „TOBUD” Sp. z o.o.	47-200 Kędzierzyn-Koźle, ul. 24 Kwietnia nr 23
80	EC ENERGY OIL Sp. z o.o.	47-225 Kędzierzyn-Koźle, ul. Szkolna 15
81	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „PETRO-KĘDZIERZYN” Sp. z o.o.	47-225 Kędzierzyn-Koźle, ul. Szkolna 15
82	Cukrownia Racibórz SA	47-400 Racibórz, ul. 1 Maja 4
83	Cukrownia Otmuchów SA	48-385 Otmuchów, ul. Fabryczna 6
84	MEW Krucze Skały	53-641 Wrocław, ul. Litomska 7/9
85	„EKOPAL-WROCLAW” Sp. z o.o.	54-130 Wrocław, ul. Bulwar Ikara 14/14
86	Stacja Paliw Marek Mucha	55-094 Mirków, Łozina, ul. Wrocławska
87	Tarczyński SA	55-100 Trzebnica, ul. Prusicka 16
88	DGG ECO Sp. z o.o.	56-400 Oleśnica, Cieśle 42
89	PHU „J&A” Agata Zarbok	57-200 Ząbkowice Śląskie, Stolec 948
90	ZAK-TRANS-SPEED Rafał Żak	57-450 Jugów, ul. Główna 91
91	Cukrownia Świdnica SA	58-125 Pzenno, ul. Fabryczna 10
92	Zdzisław Pokład Przedsiębiorstwo Handlowe „ZAP”	59-920 Bogatynia, ul. Białogórska
93	Rafał Polus Firma Usługowo-Handlowa	60-371 Poznań, ul. Międzychodzka 4c/27
94	G. EN. Trading Sp. z o.o.	60-650 Poznań, ul. Obornicka 235
95	Marek Matuszak Przedsiębiorstwo Handlowe	60-681 Poznań, Os. Bolesława Chrobrego 18 m. 14
96	Tomasz Ruszczyński	61-251 Poznań, Os. Orła Białego 99/11
97	Maria Skarżyńska „PHU MARIA SKARŻYŃSKA”	62-081 Przeźmierowo, ul. Rzemieślnicza 2
98	Monika Warta PH „MON-WAR”	62-420 Strzałkowo, ul. Słoneczna 1/17
99	ELEKTROWNIA PAŃTÓW II Sp. z o.o.	62-510 Konin, ul. Kazimierska 45
100	Urszula Marciniak	62-874 Brzeziny, Sobiesęki 7
101	Bolesław Łabój PUH	64-800 Chodzież, ul. Wróblewskiego 3
102	Ireneusz Jęchorek DELTA „PLUS”	64-800 Chodzież, ul. Zwycięstwa 61

103	Paulina Borucka	66-400 Gorzów Wielkopolski, ul. Ściegiennego 3A m. 7
104	KAMAR Anna Bartkiewicz	66-400 Gorzów Wielkopolski, ul. Warszawska 97
105	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe Dariusz Bobryk, Dorota Bobryk	70-107 Szczecin, ul. Milczańska 31 D
106	Małgorzata Lach Gwiazda	71-471 Szczecin, ul. Wiosny Ludów 39/3
107	STACJA L.P.G. „AUTO-GAZ” Rafał Lisecki	72-221 Osina Kikorze, Kikorze
108	Zakład Przerobu Surowców Mineralnych „MINERAL” Sp. z o.o.	78-600 Wałcz, ul. Papieża Jana XXIII 3
109	Stocznia Gdańsk SA	80-873 Gdańsk, ul. Na Ostrowiu 15/20
110	Iwona Faltynowska IWET – Stacja – Auto – Gaz – Sprzedaż Gazu; Sprzedaż Części i Akcesoriów Samochodowych	81-591 Gdynia, ul. Rdestowa 3
111	Grzegorz Chudzik GREGOR-TRANS	83-200 Starogard Gdański, ul. Mickiewicza 9
112	Roman Pikron Mała Elektrownia Wodna	84-242 Luzino, ul. Długa 9
113	Andrzej Gajewski, Halina Gajewska Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „AUTEX”	85-733 Bydgoszcz, ul. Skłodowskiej-Curie 96/44
114	AMPOL-MEROL Sp. z o.o.	87-200 Wąbrzeźno, ul. Mikołaja z Ryńska 28A
115	MISTRAL Sp. z o.o.	87-880 Brześć Kujawski, Rzadka Wola 20
116	Myłyn WOJCIECH Sp. z o.o.	88-190 Barcin, ul. Żnińska 23
117	BIO Sp. z o.o.	88-305 Szczepanowo, ul. Leśna 9
118	WINDENERG Sp. z o.o., INO 1 Spółka komandytowa	89-100 Inowrocław, ul. Magazynowa 92
119	Paweł Paszewski PW Telenerg-Bis	94-056 Łódź, ul. Babickiego Józefa 12/70
120	Dariusz Sobczak PPHU DARTEX	95-054 Ksawerów, Wola Zaradzyńska
121	PHU OLIVIA Dybanowski Wiesław	96-512 Młodzieszyn, Młodzieszynek 30A
122	Agencja Rozwoju Regionalnego „ARREKS” SA	97-410 Kleszczów, ul. Główna 122
123	Zbigniew Semeres FIRMA „REXMEKS”	98-300 Wieluń, ul. Poprzeczna 5
124	Aldona Cierniak Młyn Handlowy ZPHU	98-360 Lututów, ul. Zielona 1
125	Agnieszka Świeca ADMMAG	99-307 Strzelce, ul. Sójki 2
126	TAR-POL Sp. z o.o.	99-413 Chąšno, ul. Wyborów 58

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRYM ZMIENIONO WARUNKI KONCESJI (stan na 2007.10.09)

Lp.	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Zakres zmiany
1	Zakład Energetyki Ciepłej Tczew Sp. z o.o.	83-100 Tczew, ul. Rokicka 16	2007.08.08 2007.09.17	Wcc; Pcc	zwiększenie zainstalowanej mocy cieplnej; ZPIZPD
2	Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o.	97-500 Radomsko, ul. Stara Droga 85	2007.08.08	Wcc, Pcc, Occ	zmiana terminu ważności koncesji, ZPIZPD, REGON na NIP i KRS, uaktualnienie warunków koncesyjnych
3	Elektrociepłownia Gorlice Sp. z o.o.	38-320 Gorlice, ul. Chopina 33	2007.08.08	Wcc	zmiana terminu ważności koncesji, REGON na KRS i NIP; zmiana z „wytwarzania ciepła w skojarzeniu” na „wytwarzanie ciepła w kogeneracji”
4	POENERGIA SA	00-805 Warszawa, ul. Chmielna 85/87	2007.08.08 2007.08.24	Dee Dpg	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana pkt 1 na str. 2
5	Fabryka Maszyn GLINIK SA	38-320 Gorlice, ul. Michalusa 1	2007.08.09 2007.09.27	Dee Pcc, Occ	zmiana z PEE na DEE, REGON na KRS i NIP; zmiana terminu ważności koncesji, REGON na KRS i NIP
6	Zespół Elektrociepłowni Wrocławskich Kogeneracja SA	50-220 Wrocław, ul. Łowiecka 24	2007.08.09	Wcc, Pcc, Wee	zmiana terminu ważności koncesji
7	Przedsiębiorstwo Gospodarki Miejskiej Sp. z o.o.	59-320 Polkowice, ul. Dąbrowskiego 2	2007.08.09	Pcc, Occ	zmiana terminu ważności koncesji
8	G.EN. GAZ ENERGIA SA	60-650 Poznań, ul. Obornicka 235	2007.08.09	Wcc	zwiększenie ilości eksploatowanych źródeł ciepła

9	„ADMAR” Sp.j. Adam Król, Marcin Król	24-200 Bełżyce, Kreżnica Okrągła 170	2007.08.09	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana KRS i NIP-u, zmiana nazwy, adresu
10	MIRO-GAZ Miroslaw Kamieniarz	32-540 Trzebinia, ul. Dembowskiego 32	2007.08.09	Opc	zmiana adresu właściciela
11	Miejski Zakład Energetyki Ciepłej w Świdnicy Sp. z o.o.	58-105 Świdnica, ul. Pogodna 1	2007.08.10	Wcc, Pcc	zmiana terminu ważności koncesji
12	Miejska Energetyka Ciepła Sp. z o.o.	78-400 Szczecinek, ul. Armii Krajowej 81	2007.08.10	Wcc, Pcc	zmiana terminu ważności koncesji, ZPIZPD
13	Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	66-300 Międzyrzecz, ul. Zakaszewskiego 2	2007.08.10	Wcc, Pcc	zmiana terminu ważności koncesji, ZPIZPD
14	PETROLEX Sp. z o.o.	04-036 Warszawa, Al. Stanów Zjednoczonych 72/59	2007.08.10	Opc	zmiana adresu, REGON na NIP
15	Jerzy Włodarski STACJA PALIW	83-000 Pruszcz Gdański, ul. Nowowiejskiego 22 A	2007.08.10	Opc	REGON na NIP, zmiana zakresu działalności
16	PETRO-NAFT Sp. z o.o.	09-100 Płońsk, ul. Piaskowa 9	2007.08.10	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana adresu, REGON na NIP
17	BEN – GAZ J.K. Janiga Sp.j.	59-225 Chojnów, ul. Stacja Paliw	2007.08.10	Opc	decyzja na podstawie art. 155 KPA, ZPIZPD
18	Zakład Energetyki Ciepłej (Miasto Białogard)	78-200 Białogard, ul. Słowińska 1	2007.08.13	Wcc, Pcc	zmiana terminu ważności koncesji, ZPIZPD
19	Stacja Paliw PETRUS Pastor, Gorzko Sp.j.	43-267 Suszec, ul. Pszczyńska 76	2007.08.13	Opc	zmiana nazwy, REGON na KRS i NIP
20	PPKS w Kętrzynie	11-400 Kętrzyn, ul. Bydgoska 24	2007.08.13	Opc	odmowa zmiany decyzji
21	Zakłady Produkcyjne B – D Brodzik Skład Opałowy Sp.j.	42-400 Zawiercie, ul. 11-go Listopada 2/4	2007.08.13	Oee	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana nazwy
22	Wojewódzkie Pogotowie Ratunkowe Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Lublinie	20-043 Lublin, ul. Spadochroniarzy 8	2007.08.13	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana nazwy, REGON na NIP
23	JUNIKOST – T. A. A. JUŻWICCY Sp.j.	95-100 Dąbrówka Wielka, ul. Przylesie 1/3	2007.08.13	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana nazwy, adresu
24	CIEPŁOWNICTWO Sp. z o.o.	57-400 Nowa Ruda, ul. Kłodzka 31/33	2007.08.14	Wcc, Pcc	zmiana terminu ważności koncesji
25	Miejska Gospodarka Komunalna Sp. z o.o.	56-400 Oleśnica, ul. 11 Listopada 17	2007.08.14	Wcc, Pcc	zmiana terminu ważności koncesji
26	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej i Gospodarki Wodno-Ściekowej ENWOS Sp. z o.o.	32-580 Chełmek, Plac Kilińskiego 1	2007.08.14 2007.10.03	Wcc Wcc, Pcc	zmiana mocy zainstalowanej, REGON na NIP i KRS; zmiana terminu ważności koncesji
27	Elektrociepłownia Kraków SA	31-587 Kraków, ul. Ciepłownicza 1	2007.08.14 2007.08.28	Wcc, Wee Wcc, Wee	zmiana zakresu działalności; zmiana terminu ważności koncesji
28	Stacja Paliw – Krasowa R. Jażdży i wspólnicy Sp.j.	97-438 Rusiec, Krasowa	2007.08.14	Opc	zmiana nazwy
29	ENERGETYKA CIEPLNA Sp. z o.o.	78-320 Połczyn Zdrój, ul. Mieszka I 19	2007.08.14	Wcc, Pcc	zmiana terminu ważności koncesji, ZPIZPD
30	EnergiaPro Koncern Energetyczny SA	54-203 Wrocław, ul. Legnicka 51-53	2007.08.14	Pee	zmiana terminu ważności koncesji
31	„BRAWKO” Sp.j.	47-100 Strzelce Opolskie, ul. Krakowska 71	2007.08.14	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana nazwy, REGON na KRS i NIP
32	„BIO-DOM” SC	09-402 Płock, ul. Przemysłowa 18	2007.08.14	Opc	zmiana adresu siedziby
33	EKSPRES GAZ Andrzej Szymański	97-200 Tomaszów Mazowiecki, ul. Andrzeja 13	2007.08.16	Opc	zmiana siedziby
34	Miejski Zakład Energetyki Ciepłej, Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o.	87-200 Wąbrzeźno, ul. Tysiąclecia 8A	2007.08.17	Wcc, Pcc	zmiana terminu ważności koncesji, wprowadzenie numera NIP i KRS, nowe warunki wykonywania działalności, ZPIZPD

KONCESJE

ZMIANY W WARUNKACH KONCESJI

35	Polski Koncern Naftowy ORLEN SA	09-411 Płock, ul. Chemików 7	2007.08.17 2007.10.01	Opc Wcc, Pcc, Wee, Dee, Oee	rozszerzenie zakresu o estry stanowiące samoistne paliwo ciekłe hurtowo oraz na stacjach paliw; zmiana terminu ważności koncesji, ZPiZPD
36	Robert Skwierawski Firma Wielobranżowa DAMEK	78-132 Grzybowo, ul. Nadmorska 7a	2007.08.17	Opc	rozszerzenie koncesji OPC z LPG na wszystkie rodzaje paliw ciekłych
37	SAD-OIL FHU Janusz Sadecki	84-230 Rumia, ul. Kosynierów 19	2007.08.17	Opc	zmiana nazwy
38	Zakład Energetyki Ciepłej w Łowiczu Sp. z o.o.	99-400 Łowicz, ul. Kaliska 22	2007.08.20	Wcc, Pcc	zmiana terminu ważności koncesji, ZPiZPD, REGON na NIP i KRS, uaktualnienie warunków koncesyjnych
39	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	99-100 Łęczycza, ul. Ozorkowskie Przedmieście 73	2007.08.20	Wcc, Pcc, Occ	zmiana terminu ważności koncesji, ZPiZPD, REGON na NIP i KRS, uaktualnienie warunków koncesyjnych
40	Miejski Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	32-650 Kęty, Os. 700-lecia 10	2007.08.20	Pcc, Occ	zmiana terminu ważności koncesji, REGON na NIP i KRS
41	Instalacje Basista Sp.j.	44-203 Rybnik, ul. Prosta 144	2007.08.20	Wcc	ZPiZPD
42	Zakład Gospodarki Komunalnej (Gmina i Miasto Miechów)	32-200 Miechów, ul. Raclawicka 41	2007.08.21	Wcc	zmiana terminu ważności koncesji
43	Przedsiębiorstwo Inżynierii Komunalnej Sp. z o.o.	43-200 Pszczyna, ul. Zdrojowa 4	2007.08.21	Pcc	zmiana terminu ważności koncesji
44	J&S ENERGY SA	00-078 Warszawa, Plac Piłsudskiego 2	2007.08.21	Wpc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana pkt 1 na str. 2 – wytwarzanie benzyn silnikowych innych niż benzyny lotnicze, olejów napędowych
45	MERCAR Sp. z o.o.	61-371 Poznań, ul. Wagrowska 14	2007.08.21	Wee	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana adresu
46	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	41-940 Piekary Śląskie, ul. Gen. Ziętka 19	2007.08.22	Wcc, Pcc	ZPiZPD
47	KOMUNALNIK Sp. z o.o.	69-200 Sulęcín, ul. Chrobrego 3	2007.08.22	Wcc, Pcc	zmiana terminu ważności koncesji, ZPiZPD
48	Krystyna Kościuk, Marek Trochanowski PHU K&T Sp.j.	66-200 Świebodzin, Wityń 16	2007.08.22	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana oznaczenia przedsiębiorcy, REGON na NIP, zmiana adresu
49	Dariusz Ołdak PAL-POL	05-240 Tłuszcz, ul. Kościelna 13 m. 1	2007.08.22	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana adresu przedsiębiorcy
50	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	39-400 Tarnobrzeg, ul. Wiślniej 1	2007.08.23	Wcc, Pcc	zmiana terminu ważności koncesji, REGON na NIP i KRS
51	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	96-140 Brzeziny, ul. Modrzewskiego 12	2007.08.23 2007.08.28	Wcc, Pcc Pcc	zmiana terminu ważności koncesji, ZPiZPD, REGON na NIP i KRS, uaktualnienie warunków koncesyjnych; zmiana terminu ważności koncesji, ZPiZPD
52	Elektrociepłownia Mielec Sp. z o.o.	39-300 Mielec, ul. Wojska Polskiego 3	2007.08.23	Wcc, Pcc	zmiana terminu ważności koncesji, REGON na NIP i KRS
53	STALPRODUKT SA	32-700 Bochnia, ul. Wygoda 69	2007.08.23	Dee	zmiana PEE na DEE; REGON na NIP i KRS; zmiana zakresu
54	Therminvest Sp. z o.o.	60-324 Poznań, ul. Marcelińska 90	2007.08.23	Wcc, Pcc	zmiana siedziby

55	Starke Wind Gorlice Sp. z o.o.	66-400 Gorzów Wlkp., ul. Kosynierów Gdyńskich 51	2007.08.23	Wee	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana terminu ważności koncesji
56	TEMPEKS Przedsiębiorstwo Usługowo-Wdrożeniowe B. Żurawski	60-126 Poznań, ul. Knapowskiego 28	2007.08.24	Wcc	zmiana terminu ważności koncesji, ZPiZPD
57	VEOLIA TRANSPORT PODKARPACIE Sp. z o.o.	39-120 Sędziszów Małopolski, ul. Kolejowa 5	2007.08.24	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana oznaczenia przedsiębiorcy
58	Doradztwo Gospodarcze SCORPIOŃ Jan Szlązak	40-611 Katowice, ul. Fabryczna 15	2007.08.24	Oee	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana pkt 1 na str. 2
59	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Przemyślu Sp. z o.o.	37-700 Przemyśl, ul. Płowiecka 8	2007.08.27	Wcc, Pcc	zmiana terminu ważności koncesji, zmiana mocy zainstalowanej
60	FORTUM Płock Sp. z o.o.	09-402 Płock, ul. Harcerza Antolka Gradowskiego 3 A	2007.08.27	Pcc, Occ	zmiana terminu ważności koncesji, ZPiZPD
61	Zakłady Azotowe Tarnów-Mościce SA	33-101 Tarnów, ul. Kwiatkowskiego 8	2007.08.27 2007.09.11	Wcc, Pcc Dee, Oee	zmiana terminu ważności koncesji
62	Elektrownia Stalowa Wola SA	37-450 Stalowa Wola, ul. Energetyków 13	2007.08.27 2007.09.14	Wcc Wee	zmiana terminu ważności koncesji; decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana pkt 1 na str. 2
63	Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	63-500 Ostrzeszów, ul. Sportowa 2a	2007.08.27	Wcc	ZPiZPD
64	Veolia Transport Toruń Sp. z o.o.	87-100 Toruń, ul. Poznańska 290	2007.08.27	Opc	zmiana nazwy
65	MEROSŁAW Mieczysław Meroniuk	60-161 Poznań, ul. Jawornicka 8	2007.08.28	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana adresu przedsiębiorcy
66	Mariusz Starosz, Kamil Starosz PHU ALGAZ Sp.j.	08-443 Sobienie Jeziory, Dziecinów 62	2007.08.28	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana oznaczenia przedsiębiorcy, REGON na NIP
67	Stacja Paliw BROTANK HNATOWSCY Sp.j.	78-550 Czaplinek, Piekary 2	2007.08.28	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana oznaczenia przedsiębiorcy
68	Miejska Energetyka Ciepła Sp. z o.o.	27-400 Ostrowiec Świętokrzyski, ul. Sienkiewicza 91	2007.08.29	Wcc, Pcc, Occ	zmiana terminu ważności koncesji, ZPiZPD, REGON na NIP i KRS, uaktualnienie warunków koncesyjnych
69	Zabrzańskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	41-800 Zabrze, ul. Goethego 3	2007.08.29	Wcc, Pcc, Occ	zmiana terminu ważności koncesji
70	Elektrociepłownia Białystok SA	15-124 Białystok, ul. Gen. Władysława Andersa 3	2007.08.29	Wcc, Wee	zmiana terminu ważności koncesji
71	C.A.S.F Czarny Andrzej – Furmaniak Łukasz Sp.j.	23-400 Biłgoraj, ul. Zamojska 104	2007.08.29	Opc	zmiana formy spółki
72	BHH MIKROTECH Sp. z o.o.	42-530 Dąbrowa Górnicza, ul. Katowicka 11	2007.08.30	Dee, Oee	zmiana terminu ważności koncesji
73	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	32-600 Oświęcim, ul. Zaborska 144	2007.08.30	Pcc, Occ	zmiana terminu ważności koncesji
74	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	41-700 Ruda Śląska, ul. Zabrzańska 24	2007.08.30	Pcc, Occ	zmiana terminu ważności koncesji
75	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	37-450 Stalowa Wola, ul. Handlowa 11	2007.08.30	Pcc, Occ	zmiana terminu ważności koncesji, REGON na NIP i KRS
76	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej SA	72-010 Police, ul. Bankowa 18	2007.08.30	Wcc, Pcc, Occ	zmiana terminu ważności koncesji, ZPiZPD
77	Zgorzeleckie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Zgorzelcu Sp. z o.o.	59-900 Zgorzelec, ul. Groszowa 1	2007.08.30	Wcc, Pcc	zmiana terminu ważności koncesji
78	Zakład Ciepłownictwa Sp. z o.o.	78-520 Złocieniec, Al. Piastów 2	2007.08.30	Wcc, Pcc	zmiana terminu ważności koncesji, ZPiZPD
79	Zakłady Mechaniczne Bumar-Łabędy SA	44-109 Gliwice, ul. Mechaników 9	2007.08.30	Wcc, Pcc, Dee, Oee, Dpg, Opg	zmiana terminu ważności koncesji

KONCESJE

ZMIANY W WARUNKACH KONCESJI

80	Rafineria Nafty Jedlicze SA	38-460 Jedlicze, ul. Tytusa Trzecieckiego 14	2007.08.30	Dee, Oee	zmiana terminu ważności koncesji, REGON na NIP i KRS
81	Dalkia Łódź SA	90-972 Łódź, ul. J. Andrzejewskiej 5	2007.08.30	Wcc, Pcc, Wee	zmiana terminu ważności koncesji, ZPIZPD, REGON na NIP i KRS, uaktualnienie warunków koncesyjnych
82	Toruńska Energetyka Cergia SA	87-100 Toruń, ul. Ceramiczna 6	2007.08.30	Wee	ZPIZPD
83	Andrzej Charytoniuk Przedsiębiorstwo Wielobranżowe ANTECH	15-232 Białystok, ul. Jagiellońska 63A	2007.08.30	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana adresu przedsiębiorcy, REGON na NIP
84	Marek Wiecki Skup Zbóż i Sprzedaż Mąki	77-420 Lipka, ul. Sępoleńska 2	2007.08.30	Wee	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana terminu ważności promesy
85	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	39-300 Mielec, ul. Grunwaldzka 3	2007.08.31	Pcc, Occ	zmiana terminu ważności koncesji
86	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej SA	58-306 Wałbrzych, ul. Ogrodowa 19	2007.08.31	Wcc, Pcc	zmiana terminu ważności koncesji
87	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej „EMPEC” Sp. z o.o.	76-270 Ustka, Os. XX-lecia 5	2007.08.31	Wcc	zmniejszenie zainstalowanej mocy ciepłej
88	Komunalny Związek Ciepłownictwa PONIDZIE	28-100 Busko Zdrój, ul. Kilińskiego 41	2007.08.31	Wcc, Pcc	zmiana terminu ważności koncesji, ZPIZPD, REGON na NIP i KRZM, uaktualnienie warunków koncesyjnych
89	Elektrownia Kozienice SA	26-900 Kozienice 1, Świerże Górne	2007.08.31	Wcc, Pcc, Wee	zmiana terminu ważności koncesji, ZPIZPD
90	Elektrociepłownia Zduńska Wola Sp. z o.o.	98-220 Zduńska Wola, ul. Murarska 21	2007.08.31	Wcc, Pcc	zmiana terminu ważności koncesji, ZPIZPD, REGON na NIP i KRS, uaktualnienie warunków koncesyjnych
91	Eugeniusz Olszowiak i inni GAL-GAZ Sp.j.	98-405 Galewice, ul. Zmyślona 11	2007.08.31	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana oznaczenia przedsiębiorcy
92	79 Sp. z o.o.	03-024 Warszawa, Al. Tysiąclecia 151 paw. 2	2007.08.31	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana adresu przedsiębiorcy
93	Eugeniusz Stawiński Transport Samochodowo- -Towarowy. Handel olejem opalowym	96-200 Rawa Mazowiecka, Pukinin 100	2007.08.31	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, REGON na NIP, zmiana pkt 1 na str. 2 na obrót olejami opalowymi i napędowymi
94	EKOIL Sp. z o.o.	00-225 Warszawa, ul. Zakroczymska 13 lok. 1	2007.09.03	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana adresu przedsiębiorcy
95	Zakłady Azotowe Kędzierzyn SA	47-220 Kędzierzyn Koźle, ul. Mostowa 30 a	2007.09.04	Wcc, Pcc, Wee, Dee, Oee	zmiana terminu ważności koncesji
96	Zakłady Górniczo-Hutnicze BOLESŁAW SA	32-332 Bukowno, ul. Kolejowa 37	2007.09.04	Dee	zmiana PEE na DEE; REGON na NIP i KRS, zmiana zakresu koncesji
97	Mała Elektrownia Wodna w Boćwinie	16-400 Suwałki, ul. Kasztanowa 22	2007.09.04	Wee	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana pkt 1 na str. 2
98	TOGA Sp. z o.o.	00-758 Warszawa, ul. Śródziemnomorska 11	2007.09.05	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana adresu, REGON na NIP
99	G. Nieścior, Cz. Szczerba LUX-MOTOR-OIL Sp.j.	06-100 Pułtusk, ul. Białowiejska 17	2007.09.05	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana oznaczenia przedsiębiorcy, REGON na NIP
100	Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	66-440 Skwierzyna, ul. Mostowa 1	2007.09.06	Wcc, Pcc	zmiana terminu ważności koncesji, ZPIZPD

101	BOT Elektrownia Opole SA	46-021 Brzezie k/Opola	2007.09.06	Wee	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana pkt 1 na str. 2
102	Zespół Elektrowni Dolna Odra SA	74-105 Nowe Czarnowo, Nowe Czarnowo 76	2007.09.06	Wcc, Wee	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana pkt 1 na str. 2
103	PPUH Eksport-Import MATOR Jolanta Matuszak, Piotr Matuszak Sp.j.	88-200 Radziejów, ul. Szybka 17	2007.09.06	Wee	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana pkt 1 na str. 2
104	EKO-GAZ SC Jan Białek, Grzegorz Białek	46-136 Domaszowice, ul. Łąkowa 5	2007.09.06	Opc	rozszerzenie działalności o stację tankowania sam. osobowych
105	Zakład Ciepłowniczy TERM-HYDRAL Sp. z o.o.	51-317 Wrocław, ul. Bierutowska 67 a	2007.09.07	Wcc	zmiana terminu ważności koncesji
106	Justyna Siarkiewicz	08-400 Garwolin, Ruda Talubska 55 B	2007.09.07	Opc	ZPiZPD
107	Zespół Ciepłowni Przemysłowych CARBO-ENERGIA Sp. z o.o.	41-700 Ruda Śląska, ul. Szyb Walenty 32	2007.09.10	Wee	ZPiZPD
108	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Ciechanowie Sp. z o.o.	06-400 Ciechanów, ul. Tysiąclecia 18	2007.09.10	Wcc, Pcc	zmiana terminu ważności koncesji, ZPiZPD
109	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo- -Handlowe Komech Sp. z o.o.	41-219 Sosnowiec, ul. Kosynierów 32A	2007.09.10	Wcc, Pcc	zmiana terminu ważności koncesji
110	Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	06-300 Przasnysz, ul. Orlika 29	2007.09.10	Wcc, Pcc	zmiana terminu ważności koncesji, ZPiZPD
111	Elektrownia Chorzów SA	41-503 Chorzów, ul. Skłodowskiej-Curie 3	2007.09.10	Pcc	zmiana terminu ważności koncesji
112	Mirosław Jastrząb Przedsiębiorstwo PETRO – GAS	68-200 Żary, ul. Czerwonego Krzyża 2	2007.09.10	Opc	zmiana nazwy, adresu siedziby
113	Wojtasik Dorota CENTRUM GAZ	55-040 Kobierzyce, Bielany Wrocławskie, ul. Tyniecka 4	2007.09.10	Opc	odmowa zmiany polegającej na rozszerzeniu działalności o obrót benzynami i olejem napędowym
114	Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	27-200 Starachowice, ul. Radomska 10	2007.09.11	Wcc, Pcc	zmiana terminu ważności koncesji, ZPiZPD, REGON na NIP i KRS, uaktualnienie warunków koncesyjnych
115	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	19-400 Olecko, ul. Składowa 7	2007.09.11	Wcc, Pcc	zmniejszenie zainstalowanej mocy ciepłej, umorzenie postępowania w sprawie przedłużenia koncesji
116	Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	12-230 Biała Piska, ul. Targowa 1	2007.09.11	Wcc	zmiana terminu ważności koncesji, zmniejszenie zainstalowanej mocy ciepłej
117	Zakłady Azotowe PUŁAWY SA	24-110 Puławy, Al. Tysiąclecia Państwa Polskiego 13	2007.09.11	Wcc, Pcc, Wee, Dee, Oee	zmiana terminu ważności koncesji, aktualizacja warunków koncesyjnych, REGON na NIP i KRS
118	Lotos Jasto SA	38-200 Jasto, ul. 3 Maja 101	2007.09.11	Pcc, Occ, Dee, Oee	zmiana terminu ważności koncesji
119	LOTOS Gaz SA	06-500 Mława, ul. Grzebskiego 10	2007.09.11 2007.10.04	Opc Mpc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana oznaczenia przedsiębiorcy; decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana oznaczenia przedsiębiorcy, REGON na NIP
120	Stacja Paliw Płynnych KANOIL Bogumiła Kaniecka	06-400 Ciechanów, ul. M. C. Skłodowskiej	2007.09.11	Opc	postanowienie na podst. art. 113 KPA, oczywista omyłka
121	Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o.	35-055 Rzeszów, ul. Naruszewicza 18	2007.09.11	Dee	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana z PEE na DEE

122	ENER – G POLSKA Sp. z o.o.	00-854 Warszawa, Al. Jana Pawła II 23, Atrium International Business Center	2007.09.11	Wee	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana pkt 1 na str. 2
123	Józef Gil – Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo- -Usługowe „GIL”	26-001 Masłów, ul. Spokojna 12	2007.09.11	Opc	zmiana siedziby
124	EURO-ENERGETYKA Sp. z o.o.	39-300 Mielec, ul. Wojska Polskiego 3	2007.09.12	Dee, Oee	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana terminu ważności koncesji
125	Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o.	38-300 Gorlice, ul. 11 Listopada 54 a	2007.09.12	Pcc, Occ	zmiana terminu ważności koncesji
126	AGROGAZ Sp. z o.o.	61-732 Poznań, ul. Nowowiejskiego 14/2	2007.09.12	Wee	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana terminu ważności promesy, zmiana mocy zainstalowanej
127	Mariusz Pawka STACJA PALIW „PAW-TANK”	24-103 Żyrzyn, Osiny 271C	2007.09.12	Opc	zmiana nazwy, adresu
128	Energetyka Ciepła Miasta Skarżysko Kamienna Sp. z o.o.	26-110 Skarżysko Kamienna, ul. 11 Listopada 7	2007.09.13	Wcc, Pcc	zmiana terminu ważności koncesji, ZPiZPD, REGON na NIP i KRS, uaktualnienie warunków koncesyjnych
129	Zakład Usług Technicznych Sp. z o.o.	38-540 Zagórz, ul. Bieszczadzka 5	2007.09.13	Dee, Oee	zmiana terminu ważności koncesji, REGON na NIP i KRS
130	Lech Zyzik FHUT	42-265 Dąbrowa Zielona, ul. Placowa 10	2007.09.13	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana pkt 1 na str. 2
131	ECO Malbork Sp. z o.o.	82-200 Malbork, ul. Sikorskiego 39A	2007.09.14	Wcc, Pcc	zmiana nazwy
132	TRANSGOR SA	41-404 Mysłowice, ul. Fabryczna 7 A	2007.09.14	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana oznaczenia przedsiębiorcy, adresu siedziby
133	PHU PETROL Miroslaw Wiktorowicz	72-510 Wolin, ul. Świerczewskiego 31	2007.09.14	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana adresu przedsiębiorcy, REGON na NIP
134	Bogusława Solecka PPHU SPARK	56-300 Milicz, ul. Wojska Polskiego 34B/9	2007.09.14	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana adresu przedsiębiorcy, REGON na NIP
135	VEOLIA TRANSPOTR Bielsk Podlaski Sp. z o.o.	17-100 Bielsk Podlaski, ul. 11 Listopada 26	2007.09.14	Opc	zmiana nazwy
136	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	25-611 Kielce, ul. Mielczarskiego 139/143	2007.09.17	Wcc, Pcc, Occ	zmiana terminu ważności koncesji, ZPiZPD, REGON na NIP i KRS, uaktualnienie warunków koncesyjnych
137	ENERGETYKA-ROKITA Sp. z o.o.	56-120 Brzeg Dolny, ul. Sienkiewicza 4	2007.09.17	Wee	zmiana mocy zainstalowanej
138	Miejski Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	89-604 Chojnice, ul. Ceynowy 15	2007.09.17	Pcc	ZPiZPD
139	Miejskie Przedsiębiorstwo Ciepłowniczo-Komunalne KOKSIK Sp. z o.o.	84-240 Reda, ul. Obwodowa 52	2007.09.17	Pcc	ZPiZPD
140	ADGAZ Sp.j. Joanna Zaręba- -Kotowska, Dorota Zaręba	24-340 Józefów n/Wisłą, Kolczyn 80 g	2007.09.17	Opc	zmiana formy spółki
141	Inwestycja SA	20-327 Lublin, ul. Wrońska 2	2007.09.18	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana adresu, REGON na NIP
142	ELEKTRIM-VOLT SA	00-834 Warszawa, ul. Pańska 85	2007.09.18	Oee	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana terminu ważności koncesji

143	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	32-700 Bochnia, ul. Ks. J. Poniatowskiego 24	2007.09.19	Wcc, Pcc, Occ	zmiana terminu ważności koncesji, REGON na KRS i NIP, zmniejszenie mocy zainstalowanej, doprecyzowanie przedmiotu i zakresu koncesji
144	Kazimierz Makuch	26-902 Grabów n/Pilicą, ul. Pułaskiego 82a	2007.09.19	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana pkt 1 na str. 2
145	Kompania Węglowa SA	40-039 Katowice, ul. Powstańców 30	2007.09.19	Wcc	ZPiZPD
146	Elektrociepłownia Chorzów ELCHO Sp. z o.o.	41-503 Chorzów, ul. Skłodowskiej-Curie 30	2007.09.19	Wee	decyzja na podst. art. 155 KPA, ZPiZPD, REGON na NIP i KRS
147	Ryszard Arciszewski PHU RAMB	87-865 Izbica Kujawska, ul. Cmentarna 1	2007.09.19	Wee	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana pkt 1 na str. 2
148	TEMPO – Obsługa Nieruchomości Sp. z o.o.	81-473 Gdynia, ul. Korczaka 5 B/2	2007.09.20	Wcc, Pcc	ZPiZPD, zmiana nazwy, REGON na KRS i NIP
149	WARTICO INVEST Sp. z o.o.	00-232 Warszawa, ul. Ciasna 6	2007.09.20	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana siedziby przedsiębiorcy
150	RWE STOEN Operator Sp. z o.o.	00-347 Warszawa, ul. Piękna 46	2007.09.20	Dee	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana adresu przedsiębiorcy
151	ZEB Dystrybucja Sp. z o.o.	19-950 Białystok, ul. Elektryczna 13	2007.09.20	Dee	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana pkt 1 na str. 2
152	NOTREX Ewa Baranowska	15-679 Białystok, ul. Wenus 4F	2007.09.20	Opc	zmiana adresu siedziby
153	Dolnośląski Operator Systemu Dystrybucyjnego Sp. z o.o.	50-507 Wrocław, ul. Ziębicka 44	2007.09.21	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana numeru DKN
154	HCS Sp. z o.o.	50-505 Wrocław, ul. Nyska 83/85	2007.09.21	Wee	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana pkt 1 na str. 2
155	Andrzej Gotwald AUTOTANK	97-400 Bełchatów, Al. Włókniarzy 1	2007.09.24	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana oznaczenia przedsiębiorcy
156	PEC Chrzanów Sp. z o.o.	32-500 Chrzanów, ul. Pogorska 36	2007.09.25	Wcc, Pcc, Occ	zmiana terminu ważności koncesji, zmniejszenie mocy zainstalowanej
157	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	98-100 Łask, ul. Mickiewicza 4 a	2007.09.25	Wcc, Pcc	zmiana terminu ważności koncesji, ZPiZPD, REGON na NIP i KRS, uaktualnienie warunków koncesyjnych
158	BOT Elektrownia Turów SA	59-916 Bogatynia, ul. Młodych Energetyków 12	2007.09.25	Wcc, Wee, Oee	zmiana terminu ważności koncesji
159	Energia Invest Sp. z o.o.	59-220 Legnica, ul. Okrzei 17	2007.09.25	Oee, Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana adresu przedsiębiorcy
160	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	42-600 Tarnowskie Góry, ul. Miodowa 1	2007.09.26	Wcc, Pcc	zmiana terminu ważności koncesji
161	RAIFFPOL Sp. z o.o.	76-200 Osielesk, Żołędowo, ul. Alberta Schmidta 1	2007.09.26	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana oznaczenia przedsiębiorcy
162	UNIHUT SA	30-969 Kraków, ul. Jezierskiego 7	2007.09.26	Dee, Oee	zmiana terminu ważności koncesji, REGON na KRS i NIP
163	Elektrociepłownia Sp. z o.o.	32-340 Wolbrom, ul. 1 Maja 100	2007.09.27	Wcc, Pcc	zmniejszenie mocy zainstalowanej, zmiana terminu ważności koncesji
164	Miasto i Gmina Końskie – Zakład Energetyki Ciepłej w Końskich	26-200 Końskie, ul. Armii Krajowej 5	2007.09.27	Wcc, Pcc	zmiana terminu ważności koncesji, ZPiZPD, REGON na NIP, uaktualnienie warunków koncesyjnych
165	Łódzki Zakład Usług Komunalnych (Miasto Łódź)	94-102 Łódź, ul. Nowe Sady 19	2007.09.27	Wcc, Pcc	zmiana terminu ważności koncesji, ZPiZPD, uaktualnienie warunków koncesyjnych
166	Federal-Mogul Gorzyce	39-432 Gorzyce, ul. Odlewników 52	2007.09.27	Wcc	zmiana terminu ważności koncesji

167	Zakłady Metalowe MESKO SA	26-111 Skarżysko – Kamienna, ul. Legionów 122	2007.09.27	Wcc, Pcc	zmiana terminu ważności koncesji, ZPIZPD, REGON na NIP i KRS, uaktualnienie warunków koncesyjnych
168	KGHM POLSKA MIEDŹ SA	59-300 Lubin, ul. M. Skłodowskiej-Curie 48	2007.09.27	Pcc, Occ	zmiana terminu ważności koncesji
169	Kowalczyk Agnieszka GOST-EKO	09-500 Gostynin, ul. Wyszyńskiego 27 m. 3	2007.09.27	Opc	zmiana nazwy na Ambroziak Agnieszka GOST-EKO
170	Energetyka Ciepła Opolszczyzny SA	45-158 Opole, ul. Harcerska 15	2007.09.28	Wcc; Pcc	zmiana mocy zainstalowanej i ilości źródeł ciepła; połączenie 2 sieci w Żarach i zakup sieci w Jelczu-Laskowicach
171	Zakład Usług Technicznych Sp. z o.o.	57-550 Stronie Śląskie, ul. Hutnicza 12	2007.09.28	Wcc, Pcc	zmiana terminu ważności koncesji
172	PETROMIX Sp. z o.o.	70-820 Szczecin, ul. Szybowcowa 28/3	2007.09.28	Opc	zmiana siedziby
173	TEZET SA	80-822 Lublin, ul. Puławska 38	2007.10.01	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana oznaczenia, adresu przedsiębiorcy
174	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	33-300 Nowy Sącz, ul. Wiśniowieckiego 56	2007.10.01	Wcc, Pcc	zmiana terminu ważności koncesji
175	Zespół Elektrowni Ostrołęka SA	07-401 Ostrołęka, ul. Elektryczna 5	2007.10.01	Wcc, Wee	zmiana terminu ważności koncesji, ZPIZPD
176	POENERGIA Trading SA	00-805 Warszawa, ul. Chmielna 85/87	2007.10.01	Opg	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana oznaczenia, adresu przedsiębiorcy, zmiana pkt 1 na str. 2
177	Przedsiębiorstwo Połowów, Przetwórstwa i Handlu DALMOR SA	81-340 Gdynia, ul. Hryniewickiego 10	2007.10.01	Oee	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana terminu ważności koncesji
178	FHU NIWA Wiesław Sienkiewicz	43-100 Tychy, ul. Dąbrowskiego 87/31	2007.10.01	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana terminu ważności koncesji
179	MEW – Pomorze Piotr Jarosławski	24-300 Opole Lubelskie, Wola Rudzka 22	2007.10.01	Wee	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana terminu ważności koncesji, zmiana pkt 1 na str. 2
180	STALEXPORT AUTOSTRADY SA	40-085 Katowice, ul. Mickiewicza 29	2007.10.02	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana oznaczenia przedsiębiorcy
181	Krystyna Szulim PHU SEBI	05-311 Dębe Wielkie, Chrośla, ul. Żwirowa 14C	2007.10.02	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana oznaczenia przedsiębiorcy
182	Pruszczańskie Przedsiębiorstwo Ciepłownicze PEC Sp. z o.o.	83-000 Pruszcz Gdański, ul. Tysiąclecia 16	2007.10.03	Pcc	zmiana koncesji w związku z modernizacją sieci ciepłej
183	Stacja Paliw „DAMM” Arkadiusz Heliosz	42-680 Tarnowskie Góry, ul. Równoległa 1	2007.10.04	Opc	zmiana adresu firmy
184	Mała Elektrownia Wodna	84-223 Linia, ul. Piaskowa 22	2007.10.04	Wee	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana pkt 1 na str. 2
185	Grupa Lotos SA	80-718 Gdańsk, ul. Elbląska 135	2007.10.05	Wpc, Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana terminu ważności koncesji
186	Hurtownia Paliw PH KWADRO Sp. z o.o.	38-200 Jasło, Targowiska k/Krosna, ul. Baczyńskiego 20A	2007.10.05	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana oznaczenia, adresu przedsiębiorcy
187	PEGAZ Sp. z o.o.	21-050 Piaski, Kol. Siedliszczy 5 B	2007.10.05	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana pkt 1 na str. 2
188	Marian Janiszek i Wspólnicy MAR-ROM Sp.j.	26-681 Orońsko, Dobrut 18 B	2007.10.05	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, REGON na NIP, zmiana pkt 1 na str. 2 na benzyny silnikowe, oleje napędowe oraz gaz płynny

189	E-6 Wojciech Gorzelak	76-129 Ostrowiec 5	2007.10.05	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana adresu przedsiębiorcy
190	Adam Krystek AUTO-GAS	03-925 Warszawa, ul. Międzynarodowa 58/60 A lok. 199	2007.10.05	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana adresu przedsiębiorcy
191	Vattenfall Distribution Poland SA	44-100 Gliwice, ul. Portowa 14a	2007.10.05	Dee	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana adresu przedsiębiorcy
192	GEOTERMIA-CZARNKÓW Sp. z o.o.	64-700 Czarnków, ul. Przemysłowa 2a	2007.10.09	Wcc	ZPIZPD
193	Władysław Grzech MTM Sp.j.	81-034 Gdynia, ul. Hutnicza 35	2007.10.09	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana pkt 1 na str. 2, REGON na NIP
194	PETROTERM ITC Sp. z o.o.	00-895 Warszawa, ul. Biała 4	2007.10.09	Wpc, Mpc, Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana oznaczenia przedsiębiorcy
195	PROFIT-J.B.M. Sp. z o.o.	05-816 Michałowice, ul. Regulska 22A	2007.10.09	Opc	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana pkt 1 na str. 2
196	EKO DOLINA Sp. z o.o.	84-207 Kołeczkowo, Al. Parku Krajobrazowego 99	2007.10.09	Wee	decyzja na podst. art. 155 KPA, zmiana adresu przedsiębiorcy

Legenda:

Wcc – wytwarzanie ciepła

Pcc – przesyłanie ciepła

Occ – obrót ciepłem

Wee – wytwarzanie energii elektrycznej

Dee – dystrybucja energii elektrycznej

Pee – przesyłanie i dystrybucja energii elektrycznej

Oee – obrót energią elektryczną

Wpc – wytwarzanie paliw ciekłych

Mpc – magazynowanie paliw ciekłych

Opc – obrót paliwami ciekłymi

Dpg – dystrybucja paliw gazowych

Opg – obrót paliwami gazowymi

ZPIZPD – zmiana przedmiotu, zakresu (i warunków wykonywania) prowadzonej działalności

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRYM COFNIĘTO KONCESJE

(stan na 2007.10.09)

Lp.	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Uzasadnienie
1	Dariusz Kukła Stacja Paliw Cedry Małe	83-020 Cedry Małe	2007.08.08	Opc	–
2	RWE Stoen SA	00-347 Warszawa, ul. Wybrzeże Kościuszkowskie 41	2007.08.08	Pee	–
3	Artur Osiński Dystrybucja Gazu Płynnego Propan-Butan	05-600 Grójec, ul. Kasztanowa 28/7	2007.08.08	Opc	–
4	Wiesław Ziarek	24-103 Żyrzyn, Osiny 242	2007.08.13	Opc	zaprzestanie działalności
5	METALPLAST – SYSTEM Sp. z o.o.	64-600 Oborniki, ul. Łukowska 7/9	2007.08.17	Wcc, Pcc	–
6	Małgorzata Manicka PHU WULKANIZACJA	62-740 Tuliszków, ul. K. Zaremby 5	2007.08.21	Opc	zaprzestanie działalności
7	Eurostal Finanse SA	40-159 Katowice, ul. Jesionowa 9a	2007.08.22	Opc	zaprzestanie działalności
8	Tadeusz Zawada PHU ZETA	40-153 Katowice, Al. Korfańskiego 179B	2007.08.22	Opc	zaprzestanie działalności
9	DARJAGA Sp. z o.o.	01-445 Warszawa, ul. Ciołka 11A/210	2007.08.23	Mpc	zaprzestanie działalności
10	Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej SA	32-300 Olkusz, Al. 1000-lecia 1	2007.08.23	Opc	zaprzestanie działalności
11	Przedsiębiorstwo Komunalne KOMES Sp. z o.o.	87-500 Rypin, ul. E. Orzeszkowej 4	2007.08.29	Wee	zaprzestanie działalności
12	CHRIST Sp. z o.o.	32-020 Wieliczka, Czarnochovice 171	2007.08.30	Wee	zaprzestanie działalności
13	JASCHEM Zakład Petrochemiczno-Rafineryjny Jasło Sp. z o.o.	38-200 Jasło, ul. 3 Maja 101	2007.08.31 2007.09.21	Wpc Mpc	zaprzestanie działalności

14	Mirosława Grażyna Mróz STACJA PALIW LPG MIR-JAN	14-400 Pasłęk, ul. 11 Listopada 14/2	2007.08.31	Opc	wykreślenie z właściwego rejestru lub ewidencji
15	Michał Leszczyński „LINDA” PPH	91-497 Łódź, ul. Zgierska 211	2007.09.05	Opc	zaprzestanie działalności
16	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe OLTRANS Andrzej Sowulewski, Janusz Śnieciński Sp.j.	44-190 Knurów, ul. Przemysłowa 18	2007.09.05	Opc	zaprzestanie działalności
17	Twoja Energia Sp. z o.o.	09-400 Płock, ul. Piłsudskiego 39	2007.09.11	Oee	zaprzestanie działalności
18	FHU JAXON Anna Kacperska	09-407 Płock, ul. Chopina 1	2007.09.11	Opc	zaprzestanie działalności
19	EXXONMOBIL POLAND Sp. z o.o.	00-805 Warszawa, ul. Chmielna 85/87	2007.09.11	Opc	zaprzestanie działalności
20	Dariusz Kamiński Firma Handlowo-Usługowa DARPOL	81-881 Sopot, ul. Kolberga 23/15	2007.09.11	Opc	rażące naruszenie warunków koncesji
21	„BOY” Firma Handlowo- Usługowa Wojciech Kobza	41-100 Siemianowice Śl., ul. Korfatego 9c/1	2007.09.11	Opc	rażące naruszenie warunków koncesji
22	Arkadiusz Wołanin ALEX	41-200 Sosnowiec, ul. Kaliska 14a /9	2007.09.11	Opc	rażące naruszenie warunków koncesji
23	POLTRANS-OIL Sp. z o.o.	40-816 Katowice, ul. Bocheńskiego 101b	2007.09.11	Opc	rażące naruszenie warunków koncesji
24	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe BOLTEX Sp. z o.o.	82-100 Nowy Dwór Gdański, Różewo 12	2007.09.11	Opc	zaprzestanie działalności
25	Artur Remiszewski FHU RENGAZ	76-200 Słupsk, ul. Zygmunta Augusta 18/115	2007.09.11	Opc	rażące naruszenie warunków koncesji
26	Robert Solarczyk PHU ALFA	64-360 Przyprostynia, ul. Prandoty 109	2007.09.11	Opc	zaprzestanie działalności
27	PHU OSYS Zdzisław Osys	42-425 Kroczyce, Przyłubsko, ul. Jurajska 5	2007.09.11	Opc	–
28	PETROMAT Borowski Radosław	41-219 Sosnowiec, ul. Dmowskiego 34/1	2007.09.11	Opc	rażące naruszenie warunków koncesji
29	ROPAKO Sp. z o.o.	45-233 Opole, ul. Oleska 133	2007.09.13	Opc	rażące naruszenie warunków koncesji
30	PHU „Eko-Gaz” SC T., K. Ołasińscy	63-513 Krzymów, Głodno	2007.09.13	Opc	zaprzestanie działalności
31	DAGO Sp. z o.o.	05-807 Podkowa Leśna, ul. Jagiellońska 3	2007.09.13	Wee	zaprzestanie działalności
32	PPHU PETROPOL Sp. z o.o.	49-300 Brzeg, ul. Sikorskiego 2	2007.09.14	Mpc, Opc	rażące naruszenie warunków koncesji
33	Helmar-Eko Sp. z o.o.	40-657 Katowice, ul. Zbożowa 42b	2007.09.14	Opc	rażące naruszenie warunków koncesji
34	PETRONUS Sp. z o.o.	00-436 Warszawa, ul. Czerniakowska 201 lok. 39	2007.09.14	Opc	zaprzestanie działalności
35	PUH TRAFIC Sp.j.	21-300 Radzyń Podlaski, ul. Budowlanych 1	2007.09.14	Opc	na podstawie art. 41 ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne
36	Paweł Hildebrański, Iwona Chwast HIL-GAZ	62-200 Gniezno, ul. Żeromskiego 41	2007.09.14	Opc	zaprzestanie działalności
37	DARSTAN PW Dariusz Majcher	20-429 Lublin, ul. Orzechowskiego 20	2007.09.17	Opc	zaprzestanie działalności
38	DAHOMA PLUS-Dorota i Paweł Urbanowicz Sp.j.	60-827 Poznań, ul. Prusimska 5	2007.09.18	Opc	rażące naruszenie warunków koncesji
39	INPOL-PETROL Sp. z o.o.	42-680 Tarnowskie Góry, ul. Batalionów Chłopskich 2	2007.09.18	Opc	rażące naruszenie warunków koncesji
40	PW GAMLUNG Sp. z o.o.	30-864 Kraków, ul. Mała Góra 18/161	2007.09.18	Opc	zaprzestanie działalności
41	PETROMAX Sp. z o.o.	81-717 Sopot, Al. Niepodległości 606/610	2007.09.18	Opc	rażące naruszenie warunków koncesji
42	EURO POWER CENTRUM Sp. z o.o.	05-930 Nadarzyn, Wolica 114	2007.09.18 2007.10.09	Oee Dee	zaprzestanie działalności
43	Michał Andrzej Ośmielak MARKO PW	93-161 Łódź, ul. Naruszewicza 10/1	2007.09.18	Opc	zaprzestanie działalności
44	Zakład Instalatorstwa Sanitarnego C.O. i GAZ Kondrak Krzysztof	26-050 Zagnańsk, ul. Turystyczna 121	2007.09.19	Opc	zaprzestanie działalności

45	PHU TOW-MOT Sp. z o.o.	66-400 Gorzów Wlkp., ul. Podmiejska 18	2007.09.21	Opc	rażące naruszenie warunków koncesji
46	AUTOMOBIL Sp. z o.o.	41-506 Chorzów, ul. Stalowa 16	2007.09.21	Opc	rażące naruszenie warunków koncesji
47	BEPAX Sp. z o.o.	81-470 Gdynia, ul. Powstania Wielkopolskiego 157	2007.09.24	Opc	rażące naruszenie warunków koncesji
48	Zakłady Przemysłu Wapienniczego „TRZUSKAWICA” SA	26-052 Sitkówka – Nowiny, Sitkówka	2007.09.25	Pee, Oee	zaprzestanie działalności
49	PPUH KRAWUL Warzyński Jerzy	05-120 Legionowo, ul. Mickiewicza 34a	2007.09.25	Opc	zaprzestanie działalności
50	FHU „KLAUDIA” Klaudia Polańska	31-316 Kraków, ul. Pużaka 7 A	2007.09.25	Opc	zaprzestanie działalności
51	ZIMIR Sp. z o.o.	09-401 Płock, ul. Popłacińska 42	2007.09.26	Opc	rażące naruszenie warunków koncesji
52	EMU Sp. z o.o.	43-426 Dębowiec, ul. Rolnicza 20	2007.09.26	Opc	rażące naruszenie warunków koncesji
53	SOLAN OIL Sp. z o.o.	72-415 Wolin, Ostrowice 65	2007.09.27	Opc	rażące naruszenie warunków koncesji
54	Kinga Pachulska KINGAZ	03-968 Warszawa, ul. Saska 8 m. 1	2007.09.27	Opc	zaprzestanie działalności
55	PHPU MARTECH Sp. z o.o.	40-521 Katowice, ul. Kormoranów 30	2007.09.27	Opc	rażące naruszenie warunków koncesji
56	AGZ-TANK Sp. z o.o.	51-118 Wrocław, ul. Paprotna 8	2007.10.02	Opc	rażące naruszenie warunków koncesji
57	PHU RAF-OL Sp. z o.o.	80-319 Gdańsk, ul. Żeromskiego 1-2	2007.10.02	Mpc	zaprzestanie działalności
58	Dariusz Mirecki Dystrybucja Paliw	09-212 Lelice, ul. Płocka 5	2007.10.03	Opc	–
59	AMPER Sp. z o.o.	42-600 Tarnowskie Góry, ul. Równoległa	2007.10.04	Opc	zaprzestanie działalności
60	Krzysztof Gosk PTHU PRYMA	18-400 Łomża, ul. Raginisa 24	2007.10.05	Opc	rażące naruszenie warunków koncesji
61	Małgorzata Listwan-Kostka POL-EKO-TECH	65-767 Zielona Góra, ul. Działkowa 19/22/23	2007.10.05	Opc	rażące naruszenie warunków koncesji
62	INTERVALL Sp. z o.o.	01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 31/209	2007.10.05	Opc	rażące naruszenie warunków koncesji
63	AM TRADE Sp. z o.o.	64-111 Lipno, ul. Ogrodowa 1A	2007.10.05	Opc	rażące naruszenie warunków koncesji
64	AUTOTUR GAZ Alina Deniz	62-200 Gniezno, ul. Roosevelta 98	2007.10.05	Opc	zaprzestanie działalności
65	Ireneusz Boika Wytwarzanie energii elektrycznej	84-223 Linia, ul. Turystyczna 11	2007.10.05	Wee	zaprzestanie działalności
66	AN-DAR Anna Kuminek	53-325 Wrocław, ul. Gen. Hallera 43/8	2007.10.05	Opc	rażące naruszenie warunków koncesji
67	Zespół Elektrowni Wodnych Dychów SA	66-627 Bobrowice, Dychów 6A	2007.10.09	Oee	zaprzestanie działalności
68	Janusz Węgiel i Zbigniew Podbielski PH JLM SC	30-740 Kraków, ul. Półtangi 88	2007.10.09	Opc	–

Legenda:

Wcc – wytwarzanie ciepła

Pcc – przesyłanie ciepła

Wee – wytwarzanie energii elektrycznej

Dee – dystrybucja energii elektrycznej

Pee – przesyłanie i dystrybucja energii elektrycznej

Oee – obrót energią elektryczną

Wpc – wytwarzanie paliw ciekłych

Mpc – magazynowanie paliw ciekłych

Opc – obrót paliwami ciekłymi

**WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRYM UMORZONO POSTĘPOWANIE KONCESYJNE,
UCHYLONO DECYZJE KONCESYJNE, POZOSTAWIONO WNIOSKI KONCESYJNE BEZ
ROZPATRZENIA LUB ROZPOZNANIA, ODMÓWIONO UDZIELENIA KONCESJI**

(stan na 2007.10.09)

Lp.	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji
1	Bibianna i Grzegorz Pojda	43-245 Studzionka, ul. Powstańców 51	2007.08.08
2	„BAST-OIL” Sp. z o.o.	66-400 Gorzów Wlkp., Al. Konstytucji 3 Maja 11	2007.08.08
3	PPHU VARIANT Sp. z o.o.	26-660 Jedlińsk, Klwaty 37	2007.08.09
4	Energetyka Wisłosan Sp. z o.o.	39-460 Nowa Dęba, ul. Szyrowskiego 1	2007.08.09
5	ETON Stacja Paliw Janusz Kwiecień, Krzysztof Ryś Sp. z o.o.	05-640 Mogielnica, ul. Przylesie 8	2007.08.13
6	ALFA II SC Sandra Mazurek & Jan Zając	26-600 Radom, ul. Parkowa 18	2007.08.13
7	Joanna Ratajczak PHU „JOANNA”	63-200 Jarocin, ul. Poziomkowa 4	2007.08.16
8	TAR-POL Sp. z o.o.	99-413 Chąsno, ul. Wyborów 58	2007.08.16
9	Przemysław Kopydłowski Przedsiębiorstwo Handlowo-Ustugowe „PRZEMKO”	62-290 Mieścisko, ul. Kościuszki 3	2007.08.20
10	PW „PERIBUD” Sp. z o.o.	44-330 Jastrzębie Zdrój, ul. Armii Krajowej 10/2	2007.08.21
11	PETROPOL Sp. z o.o.	80-319 Gdańsk, ul. Derdowskiego 19 A	2007.08.21
12	Barbara Redzik	21-470 Krzywda, Huta-Dąbrowa 110	2007.08.22
13	Darczuk Stanisław Zakład Wyrobów Chemicznych	21-580 Wisznice, ul. Warszawska 75	2007.08.22
14	PHU BUD PLAZA Dariusz Dawicki	05-101 Nowy Dwór Mazowiecki, Suchocin 17A	2007.08.24
15	Przedsiębiorstwo Handlowo-Ustugowe „MAGROL” Józef Bac	32-090 Słomniki, Brończyce 62	2007.08.24
16	Stacja Paliw Płynnych Jan Bury	34-205 Stryszawa, Stryszawa 329	2007.08.24
17	„EKOPAL-WROCŁAW” Sp. z o.o.	54-130 Wrocław, ul. Bulwar Ikara 14/14	2007.08.24
18	F.P.E. Sp. z o.o.	67-100 Nowa Sól, ul. Zielonogórska 85	2007.08.24
19	Elektrownia Wodna Kamieńsk Sp. z o.o.	97-360 Kamieńsk, ul. Wieluńska 50 lok. 25	2007.08.28
20	ELBAS – POSTOŁÓW Sp. z o.o.	43-438 Brenna, ul. Wyzwolenia 1b	2007.08.30
21	Stacja Paliw i Auto Myjnia	11-440 Reszel, ul. Bolesława Chrobrego 5B	2007.09.03
22	Widz Artur	23-302 Godziszów, Zdziłowice Drugie 65	2007.09.03
23	Zenon Stangryczak RAZNEX Zakład Produkcyjno-Handlowy	63-130 Książ Wlkp., Zaborowo 1	2007.09.04
24	SŁAW-MAR SC Sławomir Ziętek i Marcin Frankiewicz	20-840 Lublin, ul. Rogowskiego 7/26	2007.09.05
25	GAZ PRIM Jarosław Tomaszewski	11-015 Olsztynek, ul. Ostródzka 9	2007.09.06
26	Kappa Sp. z o.o.	71-324 Szczecin, Al. Wojska Polskiego 156	2007.09.07
27	Wytwórnia Sprzętu Komunikacyjnego „PZL-Warszawa II” SA	03-840 Warszawa, ul. Grochowska 306/310	2007.09.07
28	MAG Frydel Magdalena	45-301 Opole, ul. Małopolska 19	2007.09.10
29	„EXPOBAU” Sp. z o.o.	62-007 Biskupice Wlkp., ul. Mieszka I nr 10	2007.09.17
30	BBS POLSKA Sp. z o.o.	66-400 Gorzów Wlkp., ul. Kombatantów 34/210	2007.09.17
31	Przedsiębiorstwo Handlowo-Ustugowe MITA Arkadiusz Fiuk	84-300 Lębork-Mosty, ul. Witosa 42	2007.09.17
32	AG GAZ-TANK SC Grzegorz Górnicki, Marian Łysobycki, Mariusz Pawka	24-100 Puławy, ul. Dęblińska 33	2007.09.18
33	Dariusz Jerzyk EKO-PLUS	63-640 Bralin, ul. Kępińska 57	2007.09.18
34	GRANDI Sp. z o.o.	09-400 Płock, Al. Piłsudskiego 28 lok. 6	2007.09.19
35	STACJA PALIW MOSZCZENICA SC Bogdan Każmierczak, Marcin Bielewicz, Filip Bielewicz	97-310 Moszczenica, ul. Piotrkowska 69	2007.09.20
36	Mariusz Lisecki	09-470 Bodzanów, Nowe Miszewo, ul. Północna 5	2007.09.24
37	Maciej Krupiński Firma Handlowo-Ustugowa „Gaz-Tor” Maciej Krupiński	87-122 Grębocin, Rogówko 31	2007.09.27
38	LYSIK STEEL CONSTRUCTION Sp. z o.o.	01-697 Warszawa, ul. Zabłocińska 6 m. 56	2007.10.02
39	MAGMA Sp. z o.o.	40-861 Katowice, ul. Gliwicka 234	2007.10.02
40	Dariusz Sobczak PPHU DARTEX	95-054 Ksawerów, Wola Zaradzyńska	2007.10.04
41	B&B Trading Sp. z o.o.	80-750 Gdańsk, ul. Stągiewna 11	2007.10.05
42	Wiesław Lis Przedsiębiorstwo Handlowo- Ustugowe „ELTANK”	43-392 Międzyrzecze Górne, Międzyrzecze Górne 342	2007.10.08
43	Jacek Tymicki PHU TYMICKI	21-050 Piaski, Kol. Siedliszczy 5b	2007.10.09

Urząd Regulacji Energetyki

Oddziały Terenowe

- 1. Oddział Centralny w Warszawie**
(obszar działania – woj. mazowieckie)
ul. Canaletta 4
00-099 Warszawa

tel. (0-22) 828-02-31 (33)
fax (0-22) 828-02-37
e-mail: warszawa@ure.gov.pl
- 2. Północno-Zachodni Oddział Terenowy z siedzibą w Szczecinie**
(obszar działania – woj. zachodniopomorskie i lubuskie)
ul. Żubrów 3
71-617 Szczecin

tel. (0-91) 424-16-30
fax (0-91) 424-16-31
e-mail: szczecin@ure.gov.pl
- 3. Północny Oddział Terenowy z siedzibą w Gdańsku**
(obszar działania – woj. pomorskie i warmińsko-mazurskie)
ul. Jana Pawła II 20
80-462 Gdańsk

tel. (0-58) 340-90-02 (03)
fax (0-58) 346-83-86
e-mail: gdansk@ure.gov.pl
- 4. Zachodni Oddział Terenowy z siedzibą w Poznaniu**
(obszar działania – woj. wielkopolskie i kujawsko-pomorskie)
ul. Wierzbicęce 1
61-569 Poznań

tel. (0-61) 833-12-64
fax (0-61) 835-16-95
e-mail: poznan@ure.gov.pl
- 5. Wschodni Oddział Terenowy z siedzibą w Lublinie**
(obszar działania – woj. lubelskie i podlaskie)
ul. Garbarska 20
20-340 Lublin

tel. (0-81) 743-85-09 (30)
fax (0-81) 743-92-91
e-mail: lublin@ure.gov.pl
- 6. Środkowozachodni Oddział Terenowy z siedzibą w Łodzi**
(obszar działania – woj. łódzkie i świętokrzyskie)
ul. Uniwersytecka 2/4
90-137 Łódź

tel. (0-42) 639-24-40
fax (0-42) 639-24-50
e-mail: lodz@ure.gov.pl
- 7. Południowo-Zachodni Oddział Terenowy z siedzibą we Wrocławiu**
(obszar działania – woj. dolnośląskie i opolskie)
ul. Marszałka J. Piłsudskiego 49-57
50-032 Wrocław

tel. (0-71) 780-38-29
fax (0-71) 780-38-05
e-mail: wroclaw@ure.gov.pl
- 8. Południowy Oddział Terenowy z siedzibą w Katowicach**
(obszar działania – woj. śląskie)
ul. Owocowa 6 a
40-158 Katowice

tel. (0-32) 258-76-91
fax (0-32) 258-64-77
e-mail: katowice@ure.gov.pl
- 9. Południowo-Wschodni Oddział Terenowy z siedzibą w Krakowie**
(obszar działania – woj. małopolskie i podkarpackie)
ul. Juliusza Lea 114
30-133 Kraków

tel. (0-12) 638-80-90
fax (0-12) 637-55-47
e-mail: krakow@ure.gov.pl

Urząd Regulacji Energetyki
e-mail: ure@ure.gov.pl
adres internetowy: www.ure.gov.pl

URE

URZĄD REGULACJI ENERGETYKI